

Reserved for P. Prusty & sons.

(formerly prusty & Co)

P. PRUSTY & SONS
Chandnichouk P. O.
CUTTACK

ପିତ୍ରାମା

କବିତା ସହିତେ ଶରୀରରେ ଉଦ୍‌ଧରଣ

ଶ୍ରୀକୃତ୍ୟ

ଦେଖିବାରୁ ଜୀବନରେ କେବ୍ଳ
ମୁମ୍ଭବୋଲ, ଯେହିବାଟକୋଳ ପାଇବା

ତେବେଳକ କୁଣ୍ଡିଦେଇ ପାହାର
ମୁନ କଷତିକାରୀ ହେ ସେ କିଛି ୧୯୫ ଏ
ବିଜୁ ଅମୁଲ ଏହି ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତରେ ମହାପା
ତର ପାଠାଟା ରେ ଖାରୋବରର ବରତାରୁ
ପ୍ରାଚୀକାରେ ପାଦ ପାରିବେ ଏହି ହେଉ ସମ୍ମ-
ସୂରେ କଥାର କେବଳକୁ ଦେଖି ବୋଲି
ତଥାବତର ଉତ୍ତର ସେ ଏହିକି ମହ ଅଭି
ଭିଜିବ ଏହିକି ସମ୍ମାନକାରୀ କାହିଁ, ପରିବାର-
କଳ ତ ଅମୁଲ ଏହି ତୀର୍ଥମୟ ବରତାରୁ
କାହାରିବେଗାନ୍ତକୁ ମୁଁ ବରତାରୁ ହେବେନ୍ତକୁ ଏ
କିମ୍ବା ପ୍ରଭୃତର କୋଟି ଏକିମାନରେ ବରତାରୁ
ହେବ ଅମୁଲ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସୁତ୍ତବ କହଇ
ଦିଲ୍ଲିଆରାମାନଙ୍କ ଠାର କରିବ କେବଳ
କୁଣ୍ଡି ! ଅମୁଲ ପ୍ରାଚୀକାରେ ବାହାର
କେବେଳାର ହାତକରେ ମୁଁକାହିବାକୁ ଲାହି—
ହେବେଲ ପରମା ପଦେଖିବି, କାହିଁ ଲାହି !
ଅମୁଲ ପାଠାରେ ମହ ଦୁଃଖାର ବା ପାଇବେ
ଗେବେଳ କଷାଯାଏ । ଏବବ ତର ?
ପ୍ରାଚୀକାର ବା ଲୀଲାପୁର ସର୍ବବାତ ପାଇବା—
ତା ଏ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ?

ବସନ୍ତକୁଦ୍ଧମ ଦେଇ ଓ ପୁରସ୍କାର ଦେଇ—
ଏହି ଦେଇ ସହିମୁଖ ସାରରେ ପୂରୁଢ଼ ; ପରିବାର
ମାତ୍ରା ପ୍ରାଣୀ ମଳ ଅନୁକରିବୁ । ମୁହଁ ପାତା
ଲାଗି ୧୯୫ ମାର୍ଚ୍ଚି ହୁଇଥିଲା ।

କୁମାରୁଚ—ଅନ୍ଧବୁଦ୍ଧିର ଶୁଣୁଥିଲା ୩ ୦
ପୁଷ୍ପମୁଖୁଦ—ଅଜ୍ଞାନଗାନ୍ଧି ୧ ୮ ୦
ଅନୁପଳାପଦ୍ମ ୧ ୫ ୦
ତୃପୁରୁଷ-ଶାତାବ୍ଦୀର ମନୋରଧ
୯ ସତ୍ତ୍ଵ ୮ ୦
ଦର୍ଶମତ୍ତୁଦ-ମୁଖସେବ ଗାନ୍ଧି ୧ ୦ ୦
ଶୁଭେ—ବିଶ୍ୱାସ, ପ୍ରଭୁ, ତାଙ୍କାବାନକାଧି

କାନ୍ତିଶ-ବାବତ—ପର୍ମେଶ ଜାଣବ	୮ ୧
ଦୁଷ୍ଟଧରୀ—ପର୍ମେଶ ଜାଣବ	୮ ୨
ଅବାହ-ବାବନୀୟ ତୁଳିବାର ଗଲମ	୮ ୩
ପଦ୍ମମ—ପଲ୍ଲୁର ପର୍ମେଶ ଜାଣବ	୮ ୪
ପ୍ରୀବାନ୍ତୁବ—ପ୍ରୀବାନାଶବ ଏକ ଗାନ୍ଧୀ	୮ ୫
ଦୂରଜ-ପାତଙ୍ଗତୁର-ଆଚରିତାର୍ଥ ଏକିମ ଗ ୦	୮ ୦
ତତ୍ତ୍ଵ ଜାଣଇ ହୃଦୟବାନିତ ବନ୍ଦମହିମାରତ୍ନ	୯ ୧
	ଶ୍ରୀକରିତା ଗ ୧

ପାରେଇବିଲେଖିତ ଓ ଅନ୍ତରେକୁ ପାରେଇବିଲେଖିତ ଏବଂ ପାରେଇବିଲେଖିତ ଏବଂ ପାରେଇବିଲେଖିତ

ଶ୍ରୀଲେଖମାତ୍ରଙ୍କ ବନ୍ଦ ଓ ପ୍ଲଟ୍ ହୋଇଗଲାଏବୁ
୧୫୯୮୫ ମସିହାରେ ୧୯୯୧ ମେଁ

କୁଳାଳ ପ୍ରକାଶ ବୁଲ୍ଡିଂ ୧୯୦୫ ୩୮
କୁଳାଳ ପ୍ରକାଶଙ୍କ ପେଇ, ମାତ୍ରକାଳରେଇ
ଏ ଅନୁଭବ, ଦେଇ, ଉତ୍ସବ ପେଇ,
ମରବ୍ବାଳ ପ୍ରକାଶ ୧୯୦୫ ୩୯

ମହାମାତ୍ର, କନ୍ଦପାତ୍ର, ହୃମୟାଜିନ୍,
ଶିଳ୍ପାକ୍ଷର ମହାକାରଟେଳେ ପ୍ରତି ଦେଖି କଥା
କଥାକୁଣ୍ଡଳ ସେବନ୍ତିକିମ୍ବା ଉଦ୍‌ଧରନ ଏହି
ପୁଣଗାରୀ ଉତ୍ସବ କି କଥାକଥାକଥା
କଥାକଥାକଥା ମାଧ୍ୟମର ପରିପରିପରି ଅବସଥା

ଦରି କାହାର ଟ ନେଇ ମା ଏହା କି କିମ୍ବା
 ବନ୍ଦରସ୍ତ ଦକ୍ଷତା—ଆଜି ଏହା ମେହଦାପତ୍ର
 ୫ ଡଲା ଟ ୧
 ମାତ୍ରାବୁମ୍ବାତର—ସା ବାହାର ଶୀତୁ-
 ଲାତ୍ ଦଳ ୧ ଟିକ୍ଟ ୧
 ମରିଯାଦା—ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ଫେରୁ ଦେଖ ମୁହଁକା
 ଦାନ—ସନ୍ଦର ବନ୍ଦରତାଳ ଥିଲା ଫୋରାର
 ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ୫

କାହାର ତ ଶୋଧିବ ଖାଲୁ କହି ଥିଲା, ଏବେ,	ଶୋଦିବା, ସମ୍ମାନିତି, ଉତ୍ସବ-
ଜୀବ, ଆପ, ଜନନ, ବନ୍ଦମୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଏ	
ଏହାର ପଢିବିବିଳି	
ସମ୍ମ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଟ ୨୦ବା	ସୁଲ୍ଲା
ବଜା ଫଳେର ଅନ୍ଧାରା ପରିଚିର	
ଅଭିଭ ମୋହାର ଶ୍ଵେତ ଟିକି ଟ୍ରେ ସର ଟ	
ଦୂରି, ସୁଲ, ମର୍ତ୍ତି, ତାଙ୍କ, କଣ୍ଠି,	
ମୋହନମୋହା ପତ ଟିକି ଟ ଏ କା ଦର ଟ	
ଦେଖା—ଦେବା „ ୧୦୯ „	
କନନ	୧୦୯
ଭାବେ ଅର୍ଥିବ ଜୀବନର ଜୀବନ ପରିପାଦିତ କିମନାକ ଦେଖି ଏ ଜୀବନମାକ ମନ୍ତ୍ରାବ୍ୟା ଟ ୨୦୩ ଓ ଉତ୍ସବ ପଠାଇବେ ବିପଠାଯାବ୍ୟା ।	

ଦେଖିଲୁଛି ଏ ତଥାର୍ଥ କୌଣସି
ଦୂମାର୍ଦ୍ଦନୀ, ପାଟଙ୍ଗାର୍ଦ୍ଦନୀ, କଳିତା

କ ୧୦ ମର ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଅସୁଦେହ କଟକ ଓ ଅଭିର୍ମାସୁ ତ କହାନିରୂପ
ମାରିଦିଗୋପ ଚାଲାଇ ।

ମହାଧ୍ୟାବଳୀ ସୁତ୍ର ପଦାର୍ଥ ଏବଂ
ବେଦ୍ୟାଲ୍ୟକୁ ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁଦୟୀ, ବିଜ ଉଚ୍ଚ-
ସତ ଓ ଅଧ୍ୟ ପାଶକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କୁମୁଦ-
ନାଥ ଦେଖିବାରେ ମହାଶୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ସବାଳ ଦେଖିବାରେ ଗାତ୍ର ଯ ୧୮ ଦା ପର୍ବତୀ
ଦେଖିଗଲାମ । ତାଣା ଶରଗୁରେ ପରିଷା ଏବଂ
ଶିଖର କଥକପ୍ରା ଦରନ୍ତି ଏବଂ ଅବଶ୍ୟକମରେ
ଶିଖଦ ମଧ୍ୟ ସବୁମୁଖରେ ପ୍ରଦୃତ ଦରଥାଏନ୍ତି ।
ଆମା ଦର୍ଶନ ସକ୍ଷାଧାରଣୀ ଏ ସମୋଗ ପ୍ରତିବେ-
ନାହିଁ ।

৭৪ মূল উপর্যুক্ত ।

J. KNOX & CO

Lime & Hide Merchants,
Cuttack and Chilka lime;
Rates on application.

ଅଜେତ ମନ୍ଦୁରେ କଷ୍ଟଲୋଭକ୍ଷଳେ
କମୀର ତତ୍ତ୍ଵବାକୁ ସାହିତ୍ୟ କୁଳ ନ ଆଏ ଅବେଳା
ଶର୍ମେଷ୍ଟ ଏ ମନ୍ଦୁପ୍ରାପ ଦତ୍ତ୍ୟ ତତ୍ତ୍ଵବାକୁ କୁଳ
ଏ ପ୍ରକଳନର ପଞ୍ଚମୀର ବନ୍ଦା ଦେଇଲୁବା ଉପ-
ଦ୍ୱାରା ମନ୍ଦୁରେ ଉତ୍ସମ୍ଭାବ କୁଳ ନ ପାଇ ଗଲା
ପରୁ ହାର ବାର୍ଷିକ କିମାତ ଦବାନ୍ତି । ଏହିପରି
କମ୍ପିନ୍ଧା କିମାରେ କିମଣ୍ଡେ ଅମ୍ବେ ଅନୁଭବର
କରିବ ଏ ତତ୍ତ୍ଵବାକୁ ପ୍ରକୃତ ରସବୁନ ପ୍ରକୃତ
ବର ଦସିଥିବୁ । ଯାହାର ଫେରେ ପରିମା-
ରରେ କଳ ଦରତାର କୁଳ ଠିକ୍ ମନ୍ଦୁରେ
ଯୋଗାରଥାଟି ଏ ଅର୍ଥ । ମୂଳ ମଧ୍ୟ ମହାବ
କୁଳ ଅଧେଶୀ ଖୁବୁ ହମ୍ବତରପଦ୍ମି । ମେହିର
ମାତେ ଅନୁଷ୍ଟାନିକ ଦୂରର ହାନିକାରୁ ଉତ୍ସମ୍ଭାବ
ଯକୁ ଦସନ୍ତି ଯେବାକେ ଅମ୍ବର ଘରୀବାବୁ
ଦିକ୍ଷିତ ଅଧିଷ୍ଠାତ୍ରୀ କିମ୍ବା ପରିଲେଖିତ
ଦୂରିତାରେ ।

ପାତ୍ରକାଳୀନପଦିକା ।

The Cuttack Municipality.

Scarcity

arrangements. The District Board has sanctioned Rs. 5000 and the Provincial Relief charity fund has contributed Rs. 2000 for the present and these are at the disposal of two senior Gazetted officials who have hitherto managed to meet the emergency as best as they can. The Baiti crop has gone off all right and it will give a good pull through with the relief measures going on.

BALASORE

The District suffered the most. But the District Head was wide awake from the beginning. By timely and tactful arrangements and by measures of organization well contrived Mr. Deb has been able till now to help those who were in distress not only from the effects of scarcity but from other causes as well.

PURE

have mended thereafter on an improved scale, it is so much the better and the public cannot but feel grateful to Mr. Hoy for what he has done and has been doing to relieve the distress of the people under his administrative charge. Our contemporary's details of relief measures are certainly reassuring & an Indian official with a District charge cannot be expected to be altogether indifferent or unsympathetic to the people for whose weal & woe he is responsible. But there is such a thing as "angle of vision" and each looks from his own standpoint. Now that proper and organised arrangements have been made throughout the District it will give a pull through to the distressed classes who will no

We cannot conclude our remarks without correcting one glaring mistake of our contemporary. It says that the tuccavi advances in the District of Puri were given on a more liberal scale than in any of the neighbouring districts in the District of Cuttack. It was fixed at Rs. 2 or Rs. 3 per acre. This is not as the "Ratnachar" says whatever its source of information may be. The rate at which tuccavi loans were given in the District of Cuttack was minimum Rs. 5 maximum Rs. 15 and our information is that over a lakh has been advanced.

—१००—
ପତା ଦିଲାଇବି ।—“ଯେହି” ମହାପୁରୁଷ
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ହେବତା ମନୀର ସରଜମ୍ବୁ ଦେଇ
ଅପରାଧ ତୋର ସଂଖ୍ୟାରେମେ ଶୁଦ୍ଧ
କର କରିବିରେ “ମାହି” ଉପରେ ଗୋଟିଏ
ଶ୍ରୀରାଜଙ୍କ ଶକ୍ତିର ପଠନଥିଲେ ପାଦର
ପାଦର ରହ ଅଭିଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା । ଶୁଦ୍ଧପାଦର

ପ୍ରକାଶ ମାତ୍ରକ ହୁଏ ମହାପ୍ରକଳ୍ପ ଗନ୍ଧିଙ୍କ
ନିଜ ଦରି କୃତ କୃତ୍ସଂ ହୋଇଥିଲୁଣ୍ଡା । ନହାଇଲୁ
ମର୍ତ୍ତଵ୍ୟକ କହନ୍ତି ଓ ଗନ୍ଧିଙ୍କ ଦେବ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ତ ଅନ୍ତରାଳ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମଧ୍ୟ ତେ ଦିଶାନିର୍ଦ୍ଦେଶ ॥

ମନ୍ଦିର କରେ ଏହିକୋଣାକୁ ଛିନ୍ନ କରିଲା
ପଦବ ଧର୍ତ୍ତର ଶଳ କାଳେ ଓ ପାଦବ ଦିନଠିଲେ
କ୍ଷେତ୍ର ରମାବ । ସମ୍ଭାବ ଯେବେ ଶ୍ରୀ ମେଣ୍ଡ-
ଗାନ୍ଧୀ ଅଛିଲୁ ଯେମାନେ ଶିଖ । ଯେବେ
ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ଦୀ କେବଳରେ ଅଛନ୍ତି ମେ ଜିବେ
ବେଳେ; ସେବା ନୁହନ୍ତି । ଯେବେ ଅଭିଭାବ
ସାଧାରଣ ବେଳେରେ କୁଳ ଦେଇଥିଲୁ ତାହା
କରି ହୁଏଇ ବାଣୀ କରିବ ପୋକ ସବର-
ପଢ଼ି କରି ପଞ୍ଚଜନରେ କୁ ଉପରିଦେଖିଲେ
ଗାଁଯାବ ଶତ୍ରୁ ୪୫୦୦ରେ ଗାନ୍ଧିକେ ହୋଇଥିଲା ।
ଆମେ ମହାତ୍ମାର କହିଲେ ବିମେହିର୍ଭୂତ କବା
ହେଲୁ ତା ନ ହେଲୁ କହିଲେ ସାବ ଅଧିକ
ହେବାକ ? ବାହୁମାନେ ଅମ୍ବର ମାତ୍ରା କୁଟୀ
ଓ ଶାର କୁଟ କରିବାରେ ପତାମସ୍ତକରେ
ଅମ୍ବର ରାତିମାତ୍ରରେ ତାମ ପୁରି । ଶିଶୁ
ମହାମୁଖ ଶୀଘ୍ର ଅନୁର୍ବାଳ ହେବେ । କେହି-
ଠାରେ ଘରଗବର୍ଜନ ହେବେ ତାମ ଅମ୍ବର

କରେ ସାହିତ୍ୟର ଲେଖିକାଙ୍କୁ ଯେ କଥ-
ଭସନ ମଧ୍ୟର ଡା କୋର୍ଡର ନୂତନ ସପ୍ତାବ୍ଦୀ
ଶୁଭ ପର୍ଷ ଦେଇ ଦେଖେବ ସହି କରୁଥିଲୁ
ପୋର ତୃପ୍ତିର ହୋଇଅଛି; ମେଘନାଧଙ୍କୁ ଗମତି
ଭବନଦ୍ୱୀପ “ଧର୍ମ” ଉଚିତ ପୋର କାହାର
ଅନୁଭୂତି କରିବାକୁ “ଜୀବଜୀ”ର ଫେର
ଦୂରୀ ଦୂରୀ କରିବାକୁ ଲେହମାନେ
ସାଗାୟାତରେ ଉଠିଏ ଅଧିକା ଭେଦ କରି
ଅଛନ୍ତି । ଏହି ଏହି ପ୍ରଭବାଭତାର ଫେରିଅନ୍ତର
କୁଞ୍ଚି ଅପରିବିଜ୍ଞାନ୍ତି ।

କରିବାର ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନୀ ଅବଲମ୍ବନ ହେଲା
ଯେ କରିବାର ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନୀ ସାରପଦ ଯୁ ବାଣିଜ
ଅଧିକାରୀଙ୍କ କରିବାର କାହାର କାହାର ଏହିଥାର
ଧରିଛନ୍ତି କରିବାର ବସିଲୁଣ୍ଟ । ଗାନ୍ଧିଜିର ମାନ୍ୟ
କେବଳସବୁ ଏକାଧିକାରୀ କେ, କୀ, ଏକ
ଏକ, କୁ, ଦ୍ୱି, ଅଛୁ, ନ ମହୋଦୟ ଏକାଧିକାରୀ
ଏକ କୁହାର ଦୟାରେ । ଅଧିକାରୀଙ୍କର
ବାର୍ଯ୍ୟାକାଳୀ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନୀ କରିଲା ଓ ଯଥରେ
ଯୁଗରେ କୋମ୍ପିଲା । କରିଲା ଏକାଧିକାରୀ
ବର୍ତ୍ତମାନ ସଂସ୍କରଣ ମଧ୍ୟରେ କରିମାରିପାଇଲେ

କୁଣ୍ଡଳାରୀ । ଏମାନଙ୍କର ତୁଳବିଷ୍ଣୁ ଦେଇ
ସାହରରେ ଅନ୍ତର ଘରୋଟନଗା ହୋଇଥିଲା ;
ଦେଖରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣବାହିଯ କରିବାରେ
ଗୋଟିଏ କର୍ତ୍ତା ସାହର କରୁଥା ଦେଇଥିଲେ ।
କୁଣ୍ଡଳାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣବାହିଯ କରିବାରେ କହିଛି କର୍ତ୍ତା
ବାହି ଲଭାରହୁଣ୍ଡ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣବାହି କରୁଥାବୁ
ଅନ୍ତରରେ ଦରନ ଛାଇଯାଇଲୁ । ଯେ ସଧାରଣ
ଦେବପୂରିର ଦେବର ଶ୍ରୀପୁରୁଷରାଜଙ୍କ ଉତ୍ତର
କାହାର । କରୁଥିବା ବଜାହେଥିରେ ଯଠି କହି
ଅନ୍ତର । ତାଙ୍କୁ କି ତ, ଏଇ ମହାତ୍ମ ସରାଜନ
ଦର୍ଶକଙ୍କ ତ ଟ ୧୦୦ । କାହା
ଦେଇଥିଲେ । ଅନ୍ତର

ବହୁମନ୍ଦ ପ୍ରସାଦ
ପ୍ରକାଶକରଣ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ
କୋଣରେ ।

ଦେଖି ତ ମେହନାରୁ ।
ଯକୁ ଅପିଭାବ କିମ୍ବାକ ଜନନାଥଙ୍କୁ
କେବେ ଦୂରାକ୍ଷଣ ତ୍ରୋତୁଳାରୁ କଲନ ଆଶକ୍ତ

ପାତାର ସ୍ଥା ପରିଷ୍କାର କୁଣ୍ଡରେ କହିଲା କହିଲା
ଦେଖିଲୁ ଯେ ମୋଟ ୧ ଟଙ୍କା ଠିକ୍
ହାତକୁ । କଲାକା ଏହା ଦେଖି ମୋତାମ୍ବ
ଗାନ୍ଧରେ ଘୁମ ତମ ଦେଇ ପଲାଜିମ୍ବା
କାହାରେବେ ଗାଢ଼ ଚଢ଼ିବା ପଞ୍ଜ ହଜାର
ଟଙ୍କା ଏହା ଛାଇମାତ୍ର ଏହା ଅଳ୍ପରେ ଥିଲା
ଦେଖିଲା । ମୋରେବୁଲକବୁ ଦୂସାରୁଥିଲୁ ଲାଗିଲା
ଏ ଏହାରେ ଦୋଷ ଏ ଯିବାହଲି ଦେଇଲେ
ଏହା ଦୂରରେ ଏହା ତରାପରିବା । ମାତ୍ର
ଦିନକୁଳରେହେଇ ଦେଇଲା । ଶୁଣାଯାଇଲା
ଏହା ଉନ୍ନତି କି ଏହା ସମ୍ବଲିକାର । କିମ୍ବା
ଏହା ପଢ଼ିଲାକେ ମଧ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ ପଢ଼ିଲା
ବୁଲାକୁ ଅଛାଇ ବିନ୍ଦୁ ଏହା ଅଛାଇବେ
ପୁଣି ଗାଢ଼କୁ ପଢ଼ିଗା । ଦେଇ ପରା ଦେଇ
ଉଦ୍‌ବେଳେ କରାଇଲେମା । ଯୁଦ୍ଧ କାହା
ତକେହି କିମ୍ବା ପଦମୁଦ୍ରାଚିରା । ମାତ୍ରକ
ଦେଇବାକୁ କଲା ଦୋରାଇଛି ।

ବୁଦ୍ଧିରେ କାମ ।
ତୁ ହୁଏଇଲୁ ମନେର ଉପରେ କୁଠାର
କଥାରୁ ବଜାରୀ କଣିକାରୁ ଯାଏଥାଏ
ବଚନରୁ ବାରୀ କପାଳରୁ ଖୋଜାଏ
ଦୁଇତି କୁମୀର ପାମତିର କେବଳକାଳ
ଟଙ୍କାରେ ଆମ୍ବଦାର । ଧାରାର ଧାର
ଦେଖି ଯଥରୁ କେଇପଛି ବଢ଼ିଯାଇବୁ ଏହି
ହାତରେ କୁଣ୍ଡର ଧନ ଅପରକାନ୍ତରେ ଏହି
ରହେ ଥିବା ଏହି କୁଣ୍ଡର ଦୁଇର ଧାର ।
କୁମୀର ଓ କୁଣ୍ଡରକାଳ ମଧ୍ୟର କାହାରେ
ଦେଇପାଇବାର କାହାର କୁମୀର କୁଣ୍ଡର
ଅକ୍ଷୁଟ ଗେଟିଦେଇ ଧରି ଧୂରାନ୍ତରେ
ବଚନର ପ୍ରତିମ ଦେଖାଯାଇ କୁମୀର ପାମତିରେ
କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା
ବଚନର ପାମତିର ଦେଖାଯାଇ କୁମୀର କଥା କଥା
କୋଟାଏ ଅକ୍ଷୁଟରେ ଧରି କେହିଦେଇ ।
ଏହିର କୁମୀର କଥା କଥା କଥା କଥା
ଦେଇ କୁମୀର । କୁଣ୍ଡର ଏହି
ବଚନର ମୋତଥାର କାହିଁ ନାହିଁ । ମାନ
ଶର ତାହୁ ଚାମିକର କାହାରଙ୍କର ଧରିଲୁ
ଦେଇ କୁମୀରର କଥା କଥା କଥା କଥା
କଥା କଥା କଥା କଥା । କାହାର କଥା
କାରିମୋତୁର ମୋତ କାହିଁଦେଇଥିଲୁ
ଦେଇ କୁଣ୍ଡର ଧରିଲାକଥା ଏହାର ଧରିଲା
ଦେଇଥିଲୁ । ସାନକରକୁ କଥାକଥାକଥା
କୁଣ୍ଡର କେବଳ ଅକ୍ଷୁଟର କଥାକଥାକଥା

ଲୁହାପରେ ମୁଦୁତ୍ତ ।
ତନୀର ସୁର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିଲ ପରିବର୍ଷରେ
କଳେ ପ୍ରସାଦ ଠେରମ୍ବୀ ଶୀ କାରଣ କଥା
କଥେକରେ ମହା କର୍ତ୍ତୃ କର୍ତ୍ତୃମ ଅଛି—
ବୋଲିବେ ଏକ ମରଦା ଲୁହୁରେ ଦେଖି
ଥିଲ । ଅଧିକାରୀ କହୁଥିଲ ଯେ ଯାଏ କୁନ୍ତଳର
କର୍ତ୍ତୃ ଗୁଡ଼ ସଜୁଲିଯାଇବି ପଢିବ । କିମ୍ବା
ତଥା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ପାଇ ବିକିରି କରିବାକୁ ଏହି
ବ୍ୟବଦେବତା କରୁଥିବା କିମ୍ବା ପାଇବି ଏହି
କ୍ଷେତ୍ରରୁ ସେ ବଢ଼ିଯି ଗଲ । ଏହି କ୍ଷେତ୍ର
ଏହି ମରିଲେଇ ଥାଏ କରାଇ ଦେଇ ଏହି
ଏହି ପ୍ରାସ କରିବାକୁ ସହିବ କରିବ କାହାରେ
ପ୍ରାପ୍ତିଶୀଳ କରିବାକୁ । କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହି ପାଇ
ଏହି କରିବାକୁ କାହାରେ ଏହି କରିବାକୁ

ପାଇଁ ଏକମର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ବୋଲିତ ହେଲାନ୍ତି । ମୁଣ୍ଡାଙ୍କ ଅଧିକାରୀ
କାଳେ ବୋଲି ଏକମର ସମେତ ୧୦୦
ଟଙ୍କରେ ଦେଖାଇଲାକ ତ ପାଇଁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଦେଇ

ଦାତର ସ୍ଵର୍ଗର ପନ୍ଥକୁ ଶ୍ରୀ ବିଷୟରେ
ଅଲ୍ଲାହର ମର୍ତ୍ତ୍ଵରେ ଉତ୍ସା ଦେଇଥାଏନ୍ତି ।

ବାରମ୍ବନକବିର ଶାସନରେ ।

ପ୍ରାନର ଜତ କଳିଦୋଷ ବା ପ୍ରା-
ଦେଶୀଆ ଭବାରୀ ଜମକ୍ଷେ ସମଜଟ ଆଜିର
ପ୍ରକଳନ ସୁମା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜୟାଏଥିବ କଲାର
ମନ୍ଦିରର ବାହୀର ଏହି ବିଚିତ୍ର ଅବେଳା ଦେଖ-
ନ୍ତର କଥାହାପରିହେ ପ୍ରତାପ ! ଆପଣଙ୍କ
ହର୍ଷ ଏହାକି ଦେଖିଯ କେତେମାନଙ୍କ ଜନ୍ମେ-
ଶ୍ରୀୟ ବର୍ମନ୍ସ୍କରାନଙ୍କ ବିଧମର ଧ୍ୟାନ ଦେଖାଇ
ନାହାନ୍ତି ଏ କ୍ଲାବ ସରବାବର ହମ୍ମମ
ରାଜୀ ହେଉ ନାହିଁ । ସ୍ଵର୍ଗ ଘମପ୍ର ଦେଖିଯ
ଲେବନ୍ତରେ ଅବରେଖୀୟ ହକମ ମନ୍ଦିର
ମେହିଁଠିରେ ଦେଖିବେ ସେଠାରେ ଜାହନାର୍ଥ
ପ୍ରାନ୍ତରେ ଅଭିନାଥର ଦରବେ । ଶର୍ମିତ
ବର୍ମନ୍ସ୍କରାନ ଶାତ ଭାବରେ ଯାଇଥିବେ
ଦେଖାଇଲେ ଜଭର୍ଷେଷ୍ଟୀୟ ବର୍ମନ୍ସ୍କରାନଙ୍କ
ଦେଖିଲୁଛନ୍ତି ଯାତବାବର ତେଜାର ପଡ଼ିଲେ,
ଫେରିଲେବେ ମୃତ୍ୟୁରେ ଉଚ୍ଚ ଦେଇ ଯାଇଥିବେ
ଦେଖାଇଲେ ତଥା କୁର୍ବାର ଦେବେ ଓ ସମ୍ପ୍ରେ
ଦାତରେକ ପ୍ରାଣ କା ମନ୍ଦିର ଦରବେ । ଏ
କଲାରେ କ୍ଲାବର ହିନ୍ଦ ହୁକୁମ ଘମପ୍ର
ନୂଚରେ ପ୍ରଗତି ହେବା କହିଲା ଯ
ଏହି ଶାଶ୍ଵତ ଶାତ ଓ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧର
ଦେବେ ଉଚ୍ଚ କେନ୍ଦ୍ରପ୍ରେକ୍ଷଣ ଓ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ
ଭାବେ ଯାଦେବକର ସମାଧି ଦେଇପାଇଁ
ଦେଇବ ।

କେତୁଆ କାହା?

2009 Report

କରିବାକୁ ପାଇଁ ଏହାକୁ ବିଦ୍ୟାରେ ମହାରତ ଶ୍ରୀ ପାତ୍ରନାୟକ ପାଇଁ ପରିବାରରେ ପରିବାରରେ ପରିବାରରେ ପରିବାରରେ ପରିବାରରେ

କଣ୍ଠରେ ଅଛି ଉଦ୍‌ଧୂମାଳ ଦର୍ଶନ
ହୁଣ୍ଡରେ ପାଇବ ହୃଦୟରେ ତାଙ୍କାରୁ
ପ୍ରଜାର ନିମ୍ନରେ ସରୋତସିଲ ପ୍ରେସ୍-
ରେଣ୍ଟ ଦେଇଥରୁ କି ଗୋଲଦାଳ
କାହିଁରାଜକ ସଙ୍ଗ ପରମାର୍ଥ କର
ତୁ ତର୍ମଣ୍ଣରୀମାନେ ଥାଏ 'ଭରିଲ କର
ଦରିକେ ଯେହୁବାଚକ ସେମାନେ ଧାର
କ ଏଇକ ତର୍ମିଫେରେ । ସହାୟ ମହା
ମା ଜୋଲଦାରମାନେ ଏଥରେ ଅଧୀକ୍ଷତ
ହେବେ ଉଚ୍ଚ ତର୍ମଣ୍ଣରୀମାନେ ଯେ ହର
ମନେ ତରିକେ ସେହି କରିବେ ଖାତ
କରି ଦେଇ ପାଇବେ । ଗର୍ଭମେଣ
ଦିନ ପରେ ଏହା ରୁକ୍ଷ ପାଇଲେ ଏବାହୀ
ଦଥା । ଏହା ଲାଗନ୍ତା ଆହୁତି ଅମ୍ବଳ
ଭକ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧ, ଦେଖାଯାଇ ଏହା ଧାର
ନ କର ତାହା ପ୍ରତି ହେବେ ମନ୍ଦବ୍ୟାପ୍ତିର
ଅନ୍ତରେ ପରମାଳରେ ଠିକ୍କାରୁ
ପାଇବେ । କଣ୍ଠରେ ତର୍ମଣ୍ଣରୀମାନ୍ଦ୍ର
ହୁଣ୍ଡ ମଧେ ଜୀବା ଦୟାରାନ୍ତି ସାଥୀ-
ଧର୍ମ ମାତ୍ରରୁକ ଦାତା, କୌରାର
ଭୂତ ଦାତା, କଟ କର ପର ସାହି-
ତ ଦାତା, କରସୁର ର ସବଦୁରକଳ
ଓ କାବୀ ଆସନ୍ତାଳର ଗନେବୁ ।

ଯତ୍ନ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ଶାନ୍ତ ଲାହି ।

କୁଣ୍ଡଳେ ପାଦରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ କର ହୋମଥିଲେ ଗାଁ
ତ ଶାନ୍ତି କହୁରୁବନୋ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଳାରେ
ଅଞ୍ଚଳୀର ଲୋହମାଟେ ଉତ୍ତରକ ଶଶା-
ତାପର ଦେଇଅଛନ୍ତି । ସେ ଏହାଙ୍କ
ନିଷ୍ଠାର ଏହି ଖେଳୀର ଲୋହମାଟେ
ରେ ନିଷ୍ଠା ଆଜ ଅଧିକା ଦେବନ
ଥିଲେ । କହିବା ରତ୍ନାର୍ଥ ହାଜି ହାତି-
ର ଥିଲେ । ଯୁଦ୍ଧ ବନ୍ଦବେବାବୁ ଅବେଳ
ର ଦେବନ ଦେଇ ବନ୍ଦିଶାନ୍ତି । ଅବେଳ
ଅନ୍ତରେ ଏହିମେହୁ ଏ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ବନ୍ଦାରର
କାହାରେ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ତାହୁ ସୁଧିମାର କୁଣ୍ଡଳ
ର ଶୈଥିର ଏହାମଧ୍ୟରେ ଓ ଅଭ୍ୟାସ
ର ଦେବନ ନବର୍ତ୍ତ ବ୍ରହ୍ମାନାଥ ଶକ୍ତିର
ବାରରେ ପ୍ରସରିତାନାହିଁ ମଧ୍ୟ ମୁଖୀଆରାତେ
ବିଦେଶୀର ପ୍ରାଣମାତ୍ରେ ଧରିଲାଇ ଅର୍ଥାତ୍
କି ବନ୍ଦିଶାନ୍ତି ଓ ଲାର୍ଜିଶରମାଟେ ଅବେଳ
କି ନିଷ୍ଠାର କାର ଦୁଇ ବନ୍ଦିଶାନ୍ତି । କୁଣ୍ଡଳ
ର ଜାତରେ ବନ୍ଦିଶାନ୍ତିର କଳାଚଳନ ଜାତ
ଅଧ୍ୟାତ୍ମନ ଉତ୍ସବକ ବହୁଶିତ । କୁଣ୍ଡଳ
ର ପ୍ରତିକ ବାଟରେ ଜ ପଢିବା ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ
ଅଧ୍ୟାତ୍ମନ ଧରିବାରୀରୀ କର ଦେବା
କ ନାହିଁ । ଏ ଦେବନ ମହାର୍ତ୍ତା ଯେଉଁ
ବନ୍ଦାରର ଅବହ୍ଵା ଦୁଇପାଦେଶରେ ସୁନ୍ଦର
ସନ୍ଦର୍ଭ ପ୍ରାଣକର ଅଧିକାର ହୁକରେ
ଅତ୍ୱି ମୋହି ପ୍ରାଣ ଲୋହାକ ଦେଇଅନ୍ତରେ
କୁଣ୍ଡଳମାଟର ଅବହ୍ଵା ଦୋଷାଧ୍ୟ ଦେଇ
ନାହିଁ । ଜୁମକର କର କର ମହି ମାତ୍ରରେ
ବନ୍ଦାରର ଧରିଅନ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ଲାଗିଅଛା । ଏହି
ଅଧ୍ୟାତ୍ମନ ବନ୍ଦାର ପାଇଁ ଏହି ପାଦ
ପାଦିରେ । ଏହି ଦ୍ରମ୍ଯ ପ୍ରିଯ

ପ୍ରକାଶ ସମ୍ବଲ ନିଃୟ ।

କେମାରୋହିନୀ ୫୩୦୧ ପୃଷ୍ଠା ୧

କାନ୍ଦିବାରୀ ମାତ୍ରରେ ସହାଯ ରେ ଥିଲା
କାନ୍ଦିବାର ଉଚ୍ଛଵାଦିବଳୀ ଅନ୍ତରଜାଗର
କିମ୍ବା ଉଚ୍ଛଵ ବ୍ୟକ୍ତିର ପ୍ରକଳ୍ପର ବିବା
ହାରୀ ଏବଂ ଧ୍ୟାନର ସମ୍ପର୍କରେ ବୌଦ୍ଧ ଧରଣୀ

ଅନ୍ୟରେ । କହାଯାଦେଖ କିମ୍ବୁ ଅନ୍ତରର
ଏ କାହାର ଦେଖି ଆସିଲାକିମ୍ବୁ କି ୧୫୮
ପାଇଁ ପାଇଁ ପଣ୍ଡିତ ହଜାରୀ । ଏହି ପ୍ରାଚୀରେ
କୁହରେ ଆଶ୍ଵାସାହ କାରହେ ରହେ ଅଧିକ
ଏହି ସମୟେ ଅଧିକାରୀମାତ୍ର ଉପର ସମୀକ୍ଷା
ପାଇଁ ପାଇଁ ପଣ୍ଡିତରେ ଲୁହାଙ୍କ ବରତ୍ର ବି
ଦେଶର ଅନ୍ତରରେ ମୁଁ ଆସିଲାକିମ୍ବୁ
ଏହି ଉପର ଥିଲା ଯେତୋଟିରେ ଶାଶ୍ଵତ ପଣ୍ଡିତ
କଥା ଅଧିକାରୀଙ୍କର ବିଭିନ୍ନରେ । କହାଯାଦେଖ
ଗାର ଦୟାଗ ପଣ୍ଡିତ ସବରେ ଉପରର
କାହାକୁ ମୁଁ ଫେରନ୍ତ ବହରେ ‘ଅମେ ସବର
କେବେଳୁ କିମ୍ବୁ କଥା କିମ୍ବା କିମ୍ବୁ କାହାକୁ
କାହାକମାରେ ମୁଁମେ କରାଇବିବେ କୌଣସି
କାହାକୁ ଲୁହାଙ୍କ ନାହିଁ । ଏହାକୁ ସବରର
କାହାକୁ କହରେ ‘କିନ୍ତୁ ମାହୁମୁହୁରତର ଉପର
ଆସିଲାକିମ୍ବୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ’ । ଏହାକୁ କିନ୍ତୁ
କହରେ ‘କାହାକେଲେ ଆମେ
ଶାଶ୍ଵତର କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କରନ୍ତୁ’ । ଯେବେ
ଅନ୍ତରରେ ପ୍ରାଚୀରେ ଏହାର କଥାକାର
ବୋଯାଇଲା ମୁଁ ଏକାକିମୁଁକାରେ ମୁଁକୁଣ୍ଡରେ
ଏହାପଣାଏ କିମ୍ବୁ ଅଛି । ହାମିକୋଟି କା
ହାମାଜାକାର କିମ୍ବୁ କିମ୍ବୁ କିମ୍ବୁ
କିମ୍ବୁକାରେ କୌଣସି ମତ ପ୍ରାଚୀର କାହାକାର

ଭୁଲ୍ଲ ମାତ୍ର ।
ପଞ୍ଚ ବିଷଟି ଅନ୍ତର୍ଗତ କହିଥିଲେ ନାହିଁ ଅଛି
ପାତ ଏ ବର୍ଷ ଏହିପରାରେ ସଥା ସନ୍ଧାନେବେଳେ
ଅଛିବାହିନ ଦୋଷରଙ୍ଗ । ଶୁଣି ମୋହାନ୍ତି
ଜିଲ୍ଲାକାନ୍ତରେ ପାତା ଫରଙ୍ଗର ଏହି ହେଠାଟି
ଦୁଇ କିଲୋମୀଟି ଏହି କ ଥିଲା; ଶୁଣି ଜାହିନ ଦେଖି
ଦୂରାର ଦୁଇ ଜାହାକ ଥିଲା । ବର୍ଣ୍ଣନାଥୀ ଜାହିନ
ଦୂର ବର୍ଣ୍ଣନାନ୍ଦବର ତେ ପାତାର ନେତ୍ରରେ
କରନାର୍ଥ ଦରି ପାଲିଥିଲେ । ଶୁଣନ୍ତି ମହାନ୍ତି
ପାତାର ମନ୍ତ୍ରରେ ଉଚ୍ଚତତମ୍ବରେ
ଦେଖୁଥାଇ ତର ଅର୍ଥ କାହିଁରେ ତାହାର
ବୋଲି କାହାର ବନ୍ଧୁଶକ୍ତି କାହାର ଅଳ୍ପ
ପ୍ରିକରିତର । ମାତ୍ରତୋତ୍ତର ଧନ୍ୟବାଦିତ ମେଲେ
କାଥ ତର ଓ ତଳାଗର ମିଶ୍ରକର ମନ୍ତ୍ରମାନର
ଦର୍ଶକ ବର୍ଣ୍ଣ ଯେ ପାତାର ଦୁଇଯୋଗୀ ସମା
ଦୃଶ୍ୟ ପାତା କୋଇଥିଲା; ଏହି କୌଣସିଯିବର
ବୋଲି କାହିଁ, କେବଳ ପାତା ବିମାତ ଦେଖି
ପାରିବାର କାହିଁ କିମ୍ବା ଦିବିହାରିଲେ କେବେଳା
ପାତ କୁଣ୍ଡଳ ଏବଂ ଧରାହିଲ ଦୋଷରଙ୍ଗ
କୋଇବା କିନ୍ତୁରା ଏହିକି କଲାନ୍ତି ମୌଳିକ
ମେହି କିନ୍ତୁତ । ୫ ମନ୍ତ୍ରକୁ ଆମନ୍ତର
ଦୁଇବା ଲୋକମାନେ ଅପି ଥୋକ କାଳ ଦେଖି
ସବୁର ମନ ଲୋକ ସମ୍ବଲ କାହିଁକି ସମ୍ପଦ
ଦରି ପରେ କାହାର ଏହିପରାକ ଥୋକ ଦେଖି
ଥିଲା । ଉପର୍ଯ୍ୟ ମନ୍ତ୍ର ବାସନା କି ଏହି ।
ତାକୁଥିଲା ଡ୍ରାଇ ରଙ୍ଗରେ ଦେଖି
କାହାର ପରେ ଦେବକାଶିଦ୍ୱାରା ମସିର ତାପ

କୁଳର ଧେଖ ଦେଇଲା । ଏହି ପୂର୍ବରୁ ଏହି
ଅଛି । କୁଳଗାନ ଏହାରେ ଯଥାପ୍ରତି
ମାତ୍ର ହୁଏଇ କହେ ତେ ଏ ମୋହାରି
ନନ୍ଦରେ କୁଳ କା କରଇଲ କହିଲ
ମୋହାର ଶ୍ରୀପଦର ସଙ୍ଗର କହି ଦୟା ।
ଦେଖିଯାଇଲେ ରକ୍ତ ଅଣ୍ଣର ବି
ଅମ୍ବେଳାରେ ଖେତେବେ କଣ୍ଠ କୁଳ
ଚନ୍ଦେତଶାରୁଳ ସୁଭବ ଦେଇଲ ମୟ
ଦୂରତ୍ତୀ । ବେଳାକେ କର୍ତ୍ତାପତି କମ୍ପିବେ
ବରତରେ ଉଦ୍‌ବାଣୀକାନ୍ତରେତେହୁର
ଜାହା କରୁଥିଲୁଣ୍ଡର କାହା ଏହି କହି ।
ତାହା ସହ୍ୟର କଥା ମନ୍ଦର ।

ଗତ ରକ୍ଷଣାବୀର୍ତ୍ତ ସମୟରେ ପେର୍ହେ
ବୈଜ୍ୟନିଧିରମାନଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସିତାରୁ ସୁଭବେ
ତପ୍ତିକାର ହୋଇଥିଲା ଫେରାକଳୁ ପଦ୍ମାଖଳ
ଆହେମମତେ ପାଲିଖମେଣେ କଳ ପଦ୍ମକ
ଦୂରାପରିତ୍ରୁଟି । ପ୍ରଳ ଏ କଳ ସୁଭବ ପଦ୍ମାଖଳ
ଦେଖିଯାଇଥିଲା ମାତ୍ର ଉଚିତାବ୍ୟ ଦେଖି ଓ ସଖା
ଡେଇତିବେହି ଏ ଦୂର୍ବେଦୀ ପରେଣହେ ଏକଳାଙ୍ଗ
ପାହଣ୍ଡ ବା ଧନ୍ଦରଳକ ଦେଖିବା ନହିଁ ଏହା
ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଇବେ । ଏ କଳ ଅଳ୍ପ (Earl)
ଭୂଷାଦ ଧାରିବେ । ପୁରସ୍କାର ପାରେଟ୍ରିନ୍
ପ୍ରତ୍ୟେକରେ କୃଷ୍ଣକ କରିଥିବା ତେବେଇର
ଅବେଳବ ଓ ଗାବର ସମବଳ ପ୍ରକଳ୍ପ ଓ କଳ-
ପରିବ ଦେବେବ ଦେଖିଯାଇ ପରେଣହେ
ପାହଣ୍ଡ କରାର ପାହଣ୍ଡ ବା ଧନ୍ଦରଳ ପାହଣ୍ଡ
କଳ ଓ ଟଙ୍କା ଲୋର୍ଣ୍ଡ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଇବେ ।
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେବେବ ପ୍ରକଳ୍ପ ଓ କଳର ଦେଖି-
ଯାଇବାକେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ବନ୍ଦରକାର ପାହଣ୍ଡ ବା
ଦେଇଲାମଣଠି । ଲୋର୍ଣ୍ଡ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଇବେ
ପ୍ରକଳ୍ପ କରିବି ସବୀର୍ଯ୍ୟ ସବୀର ସବୀର ତୁଳନାରେ
ଦେଇଗାର ସୁଭବ ଦ୍ୱାରି ପାହଣ୍ଡ କରି କାହାର
ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ପାହଣ୍ଡ କରି କାହାର
ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ପାହଣ୍ଡ କରି କାହାର

ଶେଷକେ ନିଳଗୁରୁର ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ
ସବୋତ ଦୁଃଖ ତତ୍ତ୍ଵ (Duke) ପତ
ପାଇଥିଲେ ତତ୍ତ୍ଵ ସେ ସମୟରେ ଅନ୍ତ ହେଉଥି
ଦେଇ ସବୁ ହେଉଥିଲା ତତ୍ତ୍ଵରେ ହେଲା ଧରନ୍ତି
ତତ୍ତ୍ଵକାନ୍ତିରୁ ହର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥିଲା ।
ତତ୍ତ୍ଵକାନ୍ତି ସମୟ ପାଇଁ ହେଲା କେଇ
ମୁକ୍ତ ତତ୍ତ୍ଵର ଧାରା ଯାହା ହେଉ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ
ସବୁରେ ସମ୍ମତ ଦେଇଥିଲା ମନ୍ତ୍ରରେ
ପଞ୍ଚପୁରୀର ମନ୍ତ୍ରା ପରିଷାର ମନ୍ତ୍ରର ଶିଖ
ହୋଇଥିଲା । ଏତ ସୁରବେ ପ୍ରତିବିଂଶ ଜାରିକ
ପରିଷାରରେ ଏହାର ଦେଇଥିଲା ଏବେ
ହେଉଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତିବିଂଶ ଜାରିକାର
କଣ୍ଠୀ ହେଉଥିଲା । ସବୁର କେ ପରିଷାର
ଦେଇଥିଲା କଥା ହୋଇଥିଲା ଏ ପରିଷାର
ଏହାର କିନ୍ତୁ ଦେଖି ନାହିଁ । ତତ୍ତ୍ଵ ସମ୍ପ୍ରେ
ଅପରା ଫଳୁଅନ୍ତରୁ କି କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସନ୍ତ ସହିତ
ହୋଇଥିଲେ ନଥ୍ ସୁର ଏକକାରେ ବନ୍ଦିଦେଶୀ
ରାଜ ଅପାରା ପଦ୍ଧତି କାହିଁ । ଧର୍ମ ପାଶୁକା
ଦରିଥା । କେବେଥି ଦେଇତେ କହାକୁ ବନ୍ଦି
ପଦ୍ଧତି କରୁଥିଲା ପଦ୍ଧତିରୁ ଏ ପରିଷାର କଷ୍ଟ
ଦେଇ କହ ପାର କାହିଁ ।

ଶାପ ହୁଏଥିର ଅଭିନବ ଗୋଟିକାରୀ ।
ବୁଦ୍ଧିର ଦାର୍ଶିଷେ ତରଜମବଳ ଦୌର
ଅଭାଲଭରେ ଶାପ ପରିଥିର ଏହି ଅଭିନବ
ମେଦେବମା ହୋଇଥିଲା । ଏ ମୋତିମାଟିଲାର
କର୍ମକ୍ଲେବ କାଳର କଣ୍ଠେ ସଙ୍ଗେ ଶାପ ହୁଏଥିର
କର୍ମକ୍ଲେବ ଧରିଥିଲା କୋମିଥିଲା । ମୁହାମିନ ମାଝ
ଦେଇ ଏ ମେଜ ସୁବ୍ରତ ସଙ୍ଗେ କାର ପର
ପରିଥି ଦେଇଥିବାର ପ୍ରକାଶ ଉଚ୍ଚ ସଂକ
କାର ଭାବ ନାହିଁ ; ମୁହାମିନ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲା
ଓ ସଂକଳନ ମାତାବୁ ମେ କହାନ କରିବାର ପରିଥି
ଦ୍ୱାରା ମା ମନ୍ଦିରର ମର୍ତ୍ତିକାର କୋମିଥିଲା ।
ତବାବର ଫୁଲମାସ ପରେ କଣ୍ଠେଟ କର ହୁଏ ।
ଅଧିକାନ୍ଦିତାରେ ପାତ୍ରୀ, ଛତ୍ର, ଘର୍ବାଁ, ମା
ଯଦୁତିର ଧରେ ଶାପ ହୋଇଥିଲେ ଏହି ସବାଳ
କୁମାର ହେଲେ ପରିମାତ୍ର ତାପକାର ହେଲା
ଦେଖାଇ ହୁଏ । କଳିଶବେବ ସରିବାରେ
ମୋତିମାର ମନ୍ଦିର ଦେଖାଇଯେବା ସମୟରେ
କିମୋତ୍ର ମତ ମନ୍ଦିର ଦେଖାଇଯେବା ।” ଅଧିକ

ତା ୧୭ ଜୁଲାଇ ୨୦୧୫ ମାର୍ଚ୍ଚି ୨୦୧୬ ସମ୍ପଦାତା

ନୁମାରେ କୁହକା ଅର୍ଥରେ ଜନିଛ କୁହକ
ଦୁଇକାଳୁ ହେବ । କିମାତ ଓ ଜନନ ଯେ
ସଂପଦକଟ ଦାରୁ ଗୋଟିଏ କହୁଥାରେ
ଯୁଦ୍ଧଟି କୁହକ ଜନିଛ କୈଥ ଗୋଲାଯିବ ।
ବନ୍ଦରୁ କୁହକ ସମ୍ମିଶ୍ରେ ହେ ଉଦୟ-
କାହଣୀ ହେବ । କିନ୍ତୁ ମୁଖ୍ୟ ଏହାହିଁ ସୁମାର
କୁହକ ଗେଷ୍ଟା କହିଯାଇ ଯେ ସୁବିଜା
ଜୀବଳ କନ୍ଦ୍ର, ଏହି ପ୍ରମଣ କେବଳ କୁହକ
ଯେବେ ଯାତାର କେବଳ ବରପଟ । ପେଟ୍ରୋ
ପାଞ୍ଚ କିମ୍ବାରଥିଲୁ ସେହିକୁ ସମାଜ ଯେ
କିମ୍ବାଟା ବିକାଶ ପ୍ରକଳ୍ପ ରଖିବେ ଥିଲ ।
ମୁହାଜ୍ର ଦିଲାପ କିମ୍ବା କହିଯାଇ ଯେ ବିବାହର
ମୀର ସମ୍ମାନ୍ଦୂ ବନ୍ଦାର ମାତା ସଙ୍ଗେ ତାର
ପ୍ରଥମ ହେଲାକୁଣ୍ଡା ତାର କ ଏ ଏହି କୁହ
ନ୍ଦାରେ କହୁଥାର ମତା ସରେ ତାହାର ବନ୍ଦା
ରାଜ୍ୟ-ଧାର୍ମର ଓ ଥିଲ । ଯୁଦ୍ଧମାନବୀର
ଏହାହିଁ ହେବା ଭବିଷ ଯେ କହିଯାଇ ନୁହା
ନାର ନେବି କିମ୍ବା କିମାତ ଦ୍ୱାରା
କେଣାଟା ଅଳ୍ପର ଆରଥରେ ଜନ୍ମ । ସବ୍ୟଦି
ସୁମାରକବଳ କୁହକୋଣ୍ଠ କୁହକ ଯେ କହିଯାଇ
କୁହକ ପ୍ରକଳ୍ପ କିମ୍ବା ନୁହାନେ କାହାଦେଇ
କେମାନେ ମାନାନ କୁହକ କେବଳ କହିଯାଇ
ସୁମାରେ ମୁଖ୍ୟ ନର୍ବୋରୀ ଥିବାର ମତ
ହେବାକୁ ମୁଖ୍ୟ ଦେବକମଳ ଅଳ୍ପର ଆରଥର

ମୁଖ୍ୟାତାର ହର୍ଷନାଥ

ଅମୁକନାଳ ପଦିତରେ ପ୍ରଥାର ଯେ ଆଜି
କାହାର ସମୟେ କଥେ ଉତ୍ସମେହ ହେଲା
ନିଷ୍ଠାଏନ୍ଧ୍ର ସେବରେ ମୁହଁ ହୁଏ । ଏହା
ବୀ ମୁହଁ ପୃଷ୍ଠାରୁ ଗୋଟିଏ ସନ୍ତୁଳ ପ୍ରସବ ଭରି
ଥିଲା । ସନ୍ତୁଳରୀ ମଧ୍ୟ ବିହୁଦିନ ସମେ ମୁହଁ
ହୋଇଥିଲା । ଏହାପରି ଆହୁ ହୁଏ କଥା
ଗୋଟିଏ ସନ୍ତୁଳଙ୍କୁ ଗାହିର ଅଛନ୍ତି । ମରି
ମୁହଁଦେଖାର କଳାସ ପରେ ବନ୍ଦବର୍ଷ ବସୁ
ବାହିତ କେଣ୍ଣୁଯତ୍ତି ମାନ୍ୟଦରାଙ୍ଗରେ ଅଧିକ
ଦେଖିଥାଏ ସମୟେ କହି ପଞ୍ଚଶିଲରେ ପଡ଼ି
ଏହା ପରିବାରା କୁଣ୍ଡଳ ଦେଖିଲା ପଞ୍ଚଶିଲ
ଅନ୍ତର ବଢ଼ିବେ । ପ୍ରମିଦେ ନାଲକ ତା
ଦିବାରୁ ପାତି ପଣ୍ଡରେ “ମୋ ମା କୁଣ୍ଡଳ
ପାଇଛୁ” । କଷ୍ଟରେ ଏହା ବାଲକ ଅବେଳାର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାକୁ ସବସବରେ ଦେଖିଥିଲା ମରି
ଦିଲା ଯେହାହି କହିଲା । ତଥାର ପିତା ଦେଖି
କାହା ପାଇଲା ପଣ୍ଡରେ କାଳକ କହିଲା
ତାର ସଂତା ମୁଗମଳୀରକୁ କୋଡ଼ରେ ଧରି
ଦେଖିଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୋଟିଶାଖରେ ଟେକ୍ଟେଲ୍

ରହିଲ । ମାତା ପଦେ ଅନ୍ତର୍ଗତ କୋର
ଯତାକୁ ବାଜଳ ବାହସନ୍ଧି । ବାନ୍ଧିବା ପରେ
ବାପରକ୍ଷାର ଦୂରସ୍ଥ୍ୟବାର ତେବେଳା
ସ୍ଥିନି । ମୃତ୍ୟୁକାନ୍ତିକରେ ସମୟ ସମୟ
ଦୂର ଦେଇଥିବାର ଏହା ଖୋଟିଏ କୁଳ
ଲିପାରିଦା

卷之三

ତାହା କାନ୍ଦୁମୟ ନୁହେ ଓ ତାଗ କିହାଇଲୁ
କାନ୍ଦା ନିମନ୍ତେ ପୁରିବାର ଉଷ୍ଣପୁର ହୋଇଲା
ଏ ମିଶରିଧାରିଙ୍କ ପୁର କରାଯାଇଲୁ ଯେ
ଅମେ ମର୍କଟ୍ ଖାଲାକୁ ଧରିବେ ତୁଳବେଷକୁ
କାରିତ ଦସ୍ତାରୁ । ତାହା ହୋଇଲା ପାରିଲେ
ଧରିବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କରିଲା କରିଯିବ । ଏଥୁ-
ଟି ଆଜିଥିରେ ବାନଇବାକିମ୍ବା ଆଖ୍ୟାତିର
ନିମିଳନ ଓ ଅଳେଠ ବାଠର ବିଧ ହେଉ-
ଲେ । କିନ୍ତୁ ହିନ୍ଦୁ ମାନନ୍ଦ ମହାନ୍ତି ହେବାରୁ
କାନ୍ଦାକୁ ଶେଣିଲାଟ ଉଚିତରେ ବାହେବକ
ବେଶମନେ ତାରଇବନ୍ଦ ପୁଣିତ ହୋଇଥିଲା ।
କୁଟୁମ୍ବ ବିଶେଷ ଦୂରୁମ ବର୍ତ୍ତମାନ କୁଆଜେ ଉଚି-
ତ ମହିଦାର ପ୍ରକାଶ । ସେ ମାହାତ୍ମେ ମନ୍ତ୍ର-
ଶ୍ରୀ ସମ୍ବନ୍ଦ ତାନଇବନ୍ଦ ଶାସ୍ତ୍ରାକ୍ଷ୍ରମଟେ ବନ୍ଦ-
ଗରାହେ ଏହି ସେ ମନ ବେଳାକ୍ଷେତ୍ର ତାବୁ
ବନ୍ଦପାତ୍ରାକ୍ଷେତ୍ର ଶାଶ୍ଵତ ସମ୍ବନ୍ଦମାନବନେ
ପୁଣିତ ହେବା ଉପର । ଉଚିତରେ ବାହେବକ
ଅମେଷ ଦିଗନ୍ବ ମାତା ତୁମରେ କୁଟୁମ୍ବ ଦୂରୁମ
ସେଥିରେ ଏହି ତିତକ୍ଷା ଥିବାର ବୋଧକୁ ଏ
ପୁଣିତମାନେ ବୁଝାଇଥିଲୁ । ସେ ଯେଉଁ
ଦରସ୍ତାରେ ସମ କମରୁ କୁଟୁମ୍ବ ଦରସ୍ତାର
ସେହି ସମୟରେ ଏହି ବାନଇବନ୍ଦ ବିଧି ତାକୁ
କବିତରେ ଅଳେଠିତ ହୋଇଥିଲା । ସେ ଜନମ
ଏହି ଅନୁଭୂତ ବନ୍ଦପାତ୍ର କରେଲେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କୁଳେ ସେ ତତ୍ତ୍ଵଦ୍ୱାରା କୁନ୍ଦମତିକର ପାଞ୍ଚମ
କଷ ପାଇଥା ଉଠିବ ନାହିଁ । ସଟାକାଟି ଏହି କଷ
ଦୂର ପରି ନିପୁଣେରେ ମାତ୍ରମେଁ କାର୍ଯ୍ୟ
କରୁଥିବ ସମୟେ ଥରେ ଉତ୍ତରତ୍ତ୍ଵଦ୍ୱାରାହେବ ତେ
ବାଜର ସଙ୍ଗୀ ବିଭିନ୍ନପ୍ରକାର କୁଳ ଏହଜାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
କଲ୍ପନାରେ । ସଙ୍ଗୀ ବିଭିନ୍ନପ୍ରକାରରେ ଉତ୍ତରତ୍ତ୍ଵ
କୁଳବର୍ଗରୁ କୁଳର ଆଶ୍ରମଗୁ ବାନର ହେଉ
କରୁଥିବାର ତେବେଗୋଟା ବାନରକୁ ମାତ୍ର-
ପାଇଲେ ଉତ୍ତରତ୍ତ୍ଵଦ୍ୱାରା ନିବର୍ତ୍ତରେ ତିଆ-
ରୋଇ ଏହା ପ୍ରେୟୁବା ସମୟେ ଗୋଟାଏ ବାନର
ଏହି ଭାଜର କୁଳଗେତରୁ ଧର ଏହା ବାନ
ହେଖାଇଲୁ ଯହିଁରୁ ଗୋଧରେ ବି ପ୍ରାଣ
କରାଇବା କାହାରୁ କାହାରୁ କିମ୍ବା କାହାରୁ
କାହାରୁ ହେବାଉଥିଲା । ଏହି ସଟାକାଟି ଉତ୍ତରତ୍ତ୍ଵ-
ଦ୍ୱାରାହେବ ବାନରଙ୍ଗାର ପରି ମନୁଗା ଲୁହନ୍ତା
ଦେଇଥିଲା । ସେ ପୁଣ୍ୟବାସିମନ୍ଦିର ଅଗରର
ଏହି ସଟାକା ଉତ୍ତେଜ କର ବାନରବିଧ ଦନ୍ତ
କରିବାର ମୌଖିକ ଅବେଳା ଦେଇଥିଲେ ।
ବନୁବରା ତୌଳୟ କରିବ ଅବେଳା କରିଲା
ପାହାନ୍ତି ।

১৭০৮

ଦେବ ଶତର ଅର୍ଥ ଦେବତା ବା ଶିଥିର
ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପ ନା ଅବସ୍ଥା । ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବିତ କରି
ଥିଲୁକୁ ଯେତି କିମ୍ବା କୃତ୍ୟାନ୍ତ ଏକ ଉତ୍ସବକାରୀତିର
ଭୂତମ୍ବର ଫଳ ଖେଳ ବିବର୍ଣ୍ଣ । ପ୍ରଥମାବ୍ଦ
ଆମ୍ବାର ଭୂତମ୍ବର ଏକ ରୋଗ କର ଆବ-

ଖେଳରେ ହସ୍ତାନ କେତେ ପେଇ କବାଟୁଳ
କୁଏ ଠାର୍ଟରେ ଦକ୍ଷିଣ ପଳ ଲୋମ ପ୍ରକାଶକ
ନୟମ ଏହି ଏହାହିଁ କଥା କା ଅନୁଭୂତି । ଏହାକ

କ୍ଷେତ୍ରପ୍ରାଦାନା ୬ ସମ୍ମାନିକାଳା—ହସାନ
ଗାନ୍ଧିର ୬ ଯେ କଷ୍ଟମରେ ସେ ପରାମର୍ଶ ଆବଶ୍ୟକ
ଅଣ୍ଡା ହାତୀ ଅଧିକାରୀ । ଉପରେ ଅଧିକ

ଦେଖୁ ସେ କଷ୍ଟମରୁ କହିବି ପାଇଯାଇବୁ ତାହା
ପରାର ଅଳିଲ ନାହିଁ କି ଉଠେ ଅମ୍ବ ଦୂର
ଦୋହା ଗଲା ଦୋହା ନାହିଁ । ସୁହଙ୍ଗ ଭାବ
ଅଛି ଏହା ତାହାର ଅଳ୍ପତମ ଦରକାର କହାର
ବାର୍ଷିକ ଲାଗୁ । ତେବେ କଣ କାହାର କହିବୁ
ଥାହା କି କିମ୍ବା କୁଳେଇ ଦେଖିଲେ ଆବଶ୍ୟ
କରିଯାଇବୁ ରାମୀ ସୁତା କଜକାର ଅକ୍ଷୟ-

ଅଛୁ । ସେହି ଦେଖୁଣ୍ଡ ଉନ୍ନତିରୀରୀଙ୍କାଟିଲେ
ତଥା କୋଳଗର ଦର୍ଶନରେ ଆମ୍ବାପାତରର
ଏବଂ ପ୍ରତିପାଦନରେ ମାତ୍ର ଫଳ ଦେବ
ରେ । ଯାହିଁରୁ କଣହୁଏ ଭୁବେ ଅମ୍ବେ
ନନ୍ଦାବୀଜାପାତର ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ । ସୁରେଷୀୟ
ରେ ସ ମୁହଁଖ୍ୟର ତାବ ପଞ୍ଚମ ମାତ୍ରରେ
ପ୍ରାଣ ତାଳ ସମ୍ମାନିତ ବନ୍ଧାରେ ଏହାକୁଠା
ଗଲୁ, ସୁଧ ପ୍ରତିବିର ହେବା ସଙ୍ଗେ
ନ ଜାଣ ବଜାନୁହାନ ଅବଳ । କହୁଁବ ଉତ୍ତାଯୁ
କିମ୍ବବେଳକୁ ବନ୍ଧାରେ ‘ସତରିତା’ ଅକ୍ଷ୍ୟ
ହୁଏବୁ ପଞ୍ଚମକ ଅଳ୍ପ ପୂର୍ବ କଟୋଳ-
କାନ । ମନ୍ଦିରର ସର ମାରଫେଲ ଓତ୍ତାଥର
ପାରାକ୍ଷମ୍ୟର ପରିଚାଳ୍ୟ ଦେଖାଇଗରେ ।
ପରିବାରରେ ବାଟିଲାତାରୁ କବିର
ନିରଦ୍ଵାରା ଅକ୍ଷ୍ୟର ନାମରେ । ବର୍ଷରୁ ପାତରହେଲ
ଅବଳ ବଣ୍ଣତାଧି (martial law) ଏବଂ
କୁଣ୍ଡର ସାରତାରୁ ପଢ଼ିପର୍ବତୀ ଆଶି
ପାଦର ଲଜାତି ପୁରୁଷର ଛପଟି ଦେଲେ ।
ଦିନରକୁ ସେ ଶାଶକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପଳକୁ ଦେଖ
ଦାଇ ଅଧିକ ଏବଂ ପଞ୍ଚମ ତାବ ଦିନରେ
ଏହୁଁ ଶାଶକର୍ତ୍ତା ପରିବ ସେ ବନ୍ଧାର
କରାନ । ମାତ୍ରର ଓତ୍ତାର ପରିବାରମ୍ବୁ
କ ମନ୍ଦମାସ ର ୨୭ ସତରର ଶାଶକର୍ତ୍ତାଙ୍କ

ପାଇଁ ତାହା ଉଦ୍‌ବିଗନ୍ଧ ମାଜିଲି ମାଜିଲି
ଏକ ପାଦବେଳେ ଅର୍ପଣ କରି ବିଶ୍ଵାସ ହୋଇ-
ଗଲେ ଏହି ଚାକର କାର୍ଯ୍ୟକୁଳାପର ଭ୍ରମ୍ୟକୁ
ପାଇଁଲ ସେ କିମ୍ବରେ ହେବ ଏହୁରେ ସମେତ
ଗାହା । ଅମ୍ବେଣୀକେ ଘରିଲ୍ଲେ ଆମୁଖାଳେ,
ପାପକ ବିଶ୍ଵାସକୁ ଅବିବେଳେ ତାହା ଥିଲା ପାଇଁରୁ
ଏକ ତେଜ୍ୟର ବନ୍ଦଳରେ ଅଛୁ ଜଣେ ତେଜ୍ୟର
ଏ ଜ୍ଞାପି ସେ ଆମୁଖାଳେ ସହିତୁ ଆମ୍ବେଣୀ
ହେବାରଙ୍କ ଆସିବାରୁ ଅବିଲେ ଏହା ପାଇଁ
ବୋଲିଗାବୁ ହେବ ଏବଂ ହେବାରଙ୍କରେ
ସେ ପ୍ରେସର ହେଲେ କି ବୋଲି ଅଛି ବ
ବୋଲିଗୁଁ । ଆମୁଖରଙ୍କର ବଜ୍ର ପାଇଁ ବଜ୍ର
ତେଜ୍ୟରୁ । ତେଜ୍ୟରେବେଳେ ପରମରେ ଅକ୍ଷ-
ହାର; ମାତ୍ର ହେବେବେଳେ କଳ ବୁଝି
ରେତେବେଳେ ଦେବିକରକ ଅଶ୍ଵବିନା ଅନ୍ୟ
ଦୂଷାସୁ ଲାଗୁ । କଳ ଥାରୁ ସେବେ ଦାର୍ଢି
କ ବରରୁ । ରେତେବେଳେ ହେବ ହେବେ
ଦୋହିର ପରମାଣୁକୁ ହୋଇ ଜହାରେ ପାଦବୁଳ
ହେହୁ । ସେ ଉଦ୍‌ବେଦନ ଦରେ ମୋଦକ
ଏବଂ ତାଙ୍କାକୁଠି ରଖି ମେଳେ । ଦେବତା ବଜ୍ର
ଦର ମନ୍ଦିରରୁ କରସ୍ତ ଦେବାର ବହୁବା ନିଃଶ୍ଵର
ଦେବି ନହେ । ଦେବତାରୁ ଅନ୍ୟ ଶାସକରଙ୍ଗ
ପଞ୍ଚାଦରୁ ଅବିଲେ ପରମ ଥେବ ଅନ୍ୟର
ଦିଶୁ ଏହି ପ୍ରାତିଦିନ ପାଇଁଲେ କାହାଁ
ନାହିଁ । ତେବେ ଘରିଲ୍ଲ ଏହି ବାନ୍ଦିକର ଦମ୍ଭକ
ଦିଲାହିରୁଥିଲ ଅଛିଲରେ ଦମ୍ଭଗାଲାଦିବ
ଏହି ସେଥି ସମ୍ମାନ ଆବେଦନ ଆନ୍ଦୋଳନ
କ ବରାନରେ କେବ କାହାଁ । ତେବେ
ହେବ କାହାଁ ମାହାଁ । ଭ୍ରମ୍ୟକରଣ କରି

କୋଲରେ ମାତ୍ର ଗଣେଖ ହୋଇ ପାପଚିନ୍ତା
ଦେବୀ ସେମନ୍ତ ଜୀବନରେ କି ଆଜୁ ଏହା
ସାଥେ ଯାଇଥାଳ ବହିକା ଛାଇ । କୋଟି
ଅଧିକ ମୁକରେ ମହିଳା ଶ୍ରେଷ୍ଠର ହେମନ୍ତ
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ହୋଇ ସ୍ଵରୂପ ବିନ୍ଦୁ ଦେବୀ ପାପ
ପୁଣ୍ୟ କଲ । କୋଟି ଉତ୍ସାହରେ ହେତୁ
ତେଣେ ଉତ୍ସାହର ମନ୍ଦିରପାଇଁ ଦେଖାଇଯାଇ
କରିବାକୁ କହାଇ କାହାର କରାଯି— ଏହାକି
ପରିବର୍ତ୍ତନ । କେବଳକିମ୍ବେ ଦୁଆ ପାଦକର୍ମ
ପରେ କି ମାତ୍ର ଆବେଦନ ଆବେଦନ ।

କୁଳ' ଛଳ ଶାରଳ ? ଅନୁମାନଦ୍ୱାରା
କେତେ ସେହେଠେଥି ମଧ୍ୟରୁ ମାତ୍ରରେ
ଏକ ସଙ୍ଗରେ ପଥେଥି ଯାହା କବୁଳୁଣ୍ଡିଲୁ
କୁଳ କରି ନ ଶାରି ଦେଖନାକୁ ଦେଇ
କାଳଶାସନ (Diarchy) ର ପ୍ରକାଶକ
କଲାଗ ଓ ଉନ୍ନତ ପାର୍ଶ୍ଵମେଧରେ-
ଦ୍ୱାରା ବିଭିନ୍ନ ! ଶାଖରୁ ଶାଖା
ପାଦାଚ ଦେଇ, ଉଥାପି ଏତୋବେଳେ
ଯେତେଥାରୁ ଦେଖାଇବା ସହାୟେ
କୁଳବା ଚରିତ ଦୁର୍ଗା କୁଳଦୁର୍ଗାଦେଵୀ
ଦେବା ଯୋଗିଗା ଦେଖାଇବା ସହାୟେ
କୁଳବା କୁଳପତି ଏବଂ ଏତୋବେଳେ ଶାଖା
କୁଳ କୁଳକ ହେଉଥିଲା କାମଳ କୁଳକ
ପ୍ରାଚୀ ଦେଇଲେରେ କବୁଳକବୁଲିକ ଉତ୍ସବ
କର କରୁଥିଲୁଣ୍ଡି ଦେଇ କୁଳେ କରାଇ
କର କିମ୍ବକର୍ଣ୍ଣ ଶାଖା କାମଳ ଦେଇ
କର ଦେଇପାର୍ଶ୍ଵ ମାତ୍ର କୁଳେ ଅଭ୍ୟାସ
କାର କିମ୍ବକର୍ଣ୍ଣ ଦେଇଲେ କିମ୍ବକର୍ଣ୍ଣ
କି କୁମର କର କିମ୍ବକର୍ଣ୍ଣ କରିଲେ କାହିଁ

ଯୋଗମୁଦ୍ରା ପ୍ରକଳ୍ପଶଫ୍ଟେଟ

ହଳିବୁ । ଗର୍ବମାନ କାହାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତରେ
ପର୍ଯ୍ୟୁକ୍ତ ସଂଖ୍ୟାମୟ କରିବାର ବଳ ଏହି
କି ସଂକଷିତରେ ହେଲାମ୍ବା ତଥାର
ଦେଇ ହୁଲ ବଳରେ କୁରାଣୀ ସର୍ବ
ପରମାଣୁ । ପ୍ରଥମେ ଏହାରେ ନିରାପତ୍ତି
ପର ଆରମ୍ଭିତେ କଥା ହିବାରେ, ଅର୍ଥାତ୍
କ, ବି, ଘର, ର, ପ୍ରଧାନେ ଶତ ଏହି
ବିଶେଷ ପ୍ରକାର ନିରାପତ୍ତିମାତ୍ର ଏହି ପରମାଣୁ
ପରିବ ବିବରନ, ଏହି ଉତ୍ସବରେ
ପରମାଣୁ ଆଧୁନିକରଣ କରିଥିଲେ । ତଥାପି
ଏହାକିମ୍ବୁ ସଜ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହାର କୁଣ୍ଡାର
ଆବାହି ପରିବ ସହିମାନେ କୁରାଣୀର ଅନନ୍ତ
ପାଇ ପୃଷ୍ଠା ପରିବଳନ ହେଲାମ୍ବା । ସହିମାନ
ପରିବ ସହାଯତା କେବୁ ନିରାପତ୍ତି ହୁମ୍ମି
ତା ଓ ଧର୍ମର ମହାରାଜ ହେଲୁ ଯେ ବଳ
ନିବ କର କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମେଧିକୁ କିମ୍ବା କି
କି ଅନ୍ୟ କୁ ଧର ପାଇ କେବୁ ସେହାରିବ
କରିଥିଲେ ଏହା ହୋଇଯିବା କାହା କେ ଏହା
କୁ ବିପରୀତ କର ଅତିଶ୍ୟତା ଆବଶ୍ୟକ
ଲାଇ ସମ୍ଭାବ ହୁଏ କିମ୍ବାର ଆବଶ୍ୟକ
ତାତ ଉତ୍ସବରେ । ହୁଲ ପଦେଖ ଏହି
କାହାରମାତ୍ର ଏ ହତ କର ବିପରୀତ କାହାର
ଲାଗିଯାଇଲୁ ଏହି, କୁଣ୍ଡାର ଏ କାହାର
କାହାର କିମ୍ବାର ପରିବେ କିମ୍ବାର
କାହାର ଏହି କୁଣ୍ଡାର ଏହାରିବ କିମ୍ବା
କାହାର ଏହାର କିମ୍ବାର ଏହାରିବ
କିମ୍ବାର ଏହାର କିମ୍ବାର ଏହାରିବ

891

ଅଜମାଏସ୍ କୁଠାଏହି ମଣି ।

ଯତେ ଦୂର ସ୍ଥାନ ହେଲା ଏକମରେ
କୁଳକାଳ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉତ୍ସାହ ପାଇବା
କାହାର ଅନୁଭବ, ଦେହ ସରଗୁ ଅତିରିକ୍ତ
ବିଦ୍ୟାର ଶରୀରରେଠାଣ୍ଠ ଏହାର ମୃଦୁରୁ
ଆଜି ପରିଚାର ଘାଠନର ତାତିରେ । ଯେତେ
ପାଇଇଛି କାହାର ରତ୍ନ, ସାହୁ କାହାର ପାଇ
ଲାଗିଥାଏଇଛି । ଆଜି ଆରମ୍ଭାର କୋଣରେ
ଏ ଏକପଦ ବହିବୁ । ଆରମ୍ଭାର ଏହାର
ତାତିର ପେଟେକୁ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ

କହି କଥାରେ ସାବ୍ଦ ତର୍ହେ ହେ ହୋଇ
ଗାନ୍ଧି । କଥାରେ ମର୍ମାରବୁ ମର୍ମରେ ଶବ୍ଦ
ତେବେଳ ଯାଇ କବୋବପ୍ରେ ସୁଖ ଉଥାରେ ।
କି ବନ୍ଦଲୁଙ୍କ କି ଅମୃତାର ଏହି ଅର୍କଜଳ
କା ଛର୍ଣ୍ଣକ ଅଳ୍ପ ହରସ୍ତେ ଆପାନ୍ତି । ପୂର୍ବରେ
ଦୁଇଅଟି କ୍ଷେ ମଧ୍ୟ କାହିଁ କାହାର ନାହିଁ
ଯଥାରେକବୁ କବି ହେଲା । ଅଧିକାରୀର ପଢା
ହେଲା ଅତି ଉଚ୍ଚବିଦର ସୁଖ ସହିତ ହବା ?
ମୌର୍ଯ୍ୟକୁଞ୍ଜୁ ଜୟମହାର ଅର୍ଥାତ୍ କୁଞ୍ଜ
କାହିଁରାଜର ଅମ୍ରେନାକେ ପ୍ରକା । ପୌର୍ଣ୍ଣ
ସାଧରଣ ଜ୍ଞାନବର ପ୍ରକା ହେଲୁ । କେବେଳ
କୁଥ ଦିଲା ? ଅପ୍ରକଟିତ ଦୁଖାକୁର ହେଲୁ ।
କାହିଁର ଜେତିଏ କଣ୍ଠ ଦେବନ କାହିଁ
କହିଲା । ଶ୍ରୀ ସମ୍ମରାଜ ପାତ୍ରରେ ସଜନାଟନେ
ମୟ ଘନତାମାତ୍ର ଥିଲା । ଅମ୍ବତ୍ର ପଳ କା କିନ୍ତୁ
ମନ ପତି ଘରେବେଳାକୁର । ସତନାରହିରେ
ଦୀଦାକୁରୀ ଥାଇ । ଶାନ୍ତି ଦେଇ ପଦବାରେ

ଶକ୍ତି, ଅମ୍ବା ପ୍ରକାଶକାନ୍ତର କବିମହାତ୍ମା କୁଳମୁଖ
ଜହାନ ହେଲେ ତାଙ୍କ ଦେଖିବେକ ହେଲେ ବୁଦ୍ଧି,
ବିଶ୍ୱାସ ଦେଖିବେକ ବିମୁଦ୍ରାର ଅନ୍ତରୀଣ । କିନ୍ତୁ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଗାନ୍ଧୀ ବା ମୋହାର ବସି ନ ରହିଥାଏ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଅନ୍ତରୀଣ ଯିବାରୁ ବାଧ । କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା । ଆଶାବନ୍ଧୁକୁ ଆଶାବନ୍ଧୁର ରପ
କିମ୍ବାରୁ ମୟ ଜଳ କିମ୍ବାକି “ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କାଷମାହାଲକ କିଳକିଳା ଘରୀବ କପରିଷିର
କିମ୍ବାବ ଓ ବାହୁର ଅମ୍ବ ଗର୍ବିବନ୍ଦୀ କିମ୍ବା
ଶାରିଗାହୁଁ କି ଯିବାହୁଁ । ହେଲେ କେବେ
କେବେକି ଯିବେ । ଜନ୍ମେଗାତେ ଯାହାପୁଣୀ ପରି
ବିଷୟରୁ ରହୁଁ । ହେଲେ ଥକିଲା ଅମ୍ବାଚନ୍ଦ୍ର
କଲିମର ବନ କି ଦକ୍ଷିଣ ଶତ୍ରୁ ଦେଖିବା ସବୁ
ପାଗିନ୍ଦିଗାହୁଁ ? କୁଳମ ଓ ନେଇ କିମ୍ବାର
ନବୀର ସର୍ବାରକ୍ଷର ଦେଇଁ ଯାଇ ମୁହଁର ଅପାର
ହୋଇନି ? ଏକ ଏକକ ।

ଅପାଳ ପ୍ରତିକଳାକେ ଏହି ଧରନେ ଦୟା
ଦାରୀ ଥିଲୁଣ୍ଡି । ସତ୍ୟ ଅପାଳ ଯୁଦ୍ଧ ଖେ
ଦେଇ କହିଲାକୁ ଦେବ ।

। ୩ । ପାଥକା । ମୌ । ଓଷ୍ଠୋରଜଳ
ଶ୍ଵାରମାଧିମାନେ ସମ୍ପ୍ରେ ମେହତୋର ଅନ୍ଧା
ଧଳିଲୁ ଏ ୨୦୦ ଟଙ୍କାଟି ଭୋକଳ ଦିବ
ଅନ୍ଧା ।

ଅର ସମୀ କହେଥିଲୁ ଶାଳପୁଣ୍ଡ । ଆଜିର
ଦୁଇ ଗାନ୍ଧାର ପ୍ରକଳ୍ପରେ ପୁରାନ ଗାନ୍ଧାର
ନିରାପଦ ଏ ୧୭୯ ବା ଏ ଛାଇ ହଜାରାବେଳେଟିଲୁ
ଗୋଟିଏ ସୁନାତାର ଲେଇ ପୁଷ୍ପକୁ ପଳାଇଲା ।
ପାଟମଣୀରୁ ହେବାର ଦେଇ ବୁଲାଇ କହିଲା
ଯେ ପୁରାରେ ଗାନ୍ଧ କିଛିର ହିଂସ ମୁହଁ ହୋଇ
ପଗର ଗାନ୍ଧ ଅଗା ଉପରୁକୁଠିର କହିଲା

ପ୍ରାଚୀକ ସମ୍ବନ୍ଧ

ବିହାର ଉତ୍ସା ମେଲେ

ଦେଶ ଅଭିଜ୍ଞାନ ପ୍ରେସର୍ସମାନଙ୍କର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ
ସକାଳ ପ୍ରେସର୍ସମାନଙ୍କର ଏବେଳେ ନିମ୍ନ ଥି, ଏହା
ପରିମା ଗ୍ରାମକୁସର ଦେଶକୁ ଦର୍ଶନକର କରସା
ଦେବେ ।

କେବୁଟ ସ୍ଵରଗତେଣୁଷ୍ଠ ଅଛ ସମ୍ପାଦନ
କାହାକୁଳ ଏକଷ ମହାପାତ୍ର କିମନ୍ଦିଲୀ
୧୯୫୩ ସୁଲଭ ସ୍ଵରଗତେଣୁଷ୍ଠ କମ୍ପେ
ହେଲେ ।

ଅଶ୍ରୁ ପତ୍ରକେନ୍ଦ୍ରୀ ମଠ କିଣ୍ଟକରି ଗୁମାଳଙ୍କ
କୁଣ୍ଡେ ଚାରବାର ହରେ ଏବ ପ୍ରସା ଝର୍ଣ୍ଣିଲେ
ବ୍ୟକ୍ଷେପଣ ଯଥା ଏହା ବାକାନ ଧୂମଜାନ
ଦେଇଥାଏ ।

କାନ୍ତିକ ମନ୍ଦିର ।

ଅଛନ୍ତି କିମ୍ବା ଏହାରେ ଅଛନ୍ତି
ଦୁଇଟି ପ୍ରସନ୍ନାବେଳୀ ମାଧ୍ୟମରେ ସର୍ବତ୍ର
ହେଉ ବୃଦ୍ଧିକାଳ ଘଟାଯିଥିଲା ।

ପରିବ୍ୟାକ ଯେତେବେଳେ ଶୁଣି ମୋଖିନ ଅଳଜାର
କୁଳକ ଯାଦି ସହରାଇ ଦୂରିତ ହୋଇ
ଯାଇଥିଲା । ସବୁ ଠାରୀର ଫଳପ୍ରୟେ ନାହାନ୍
ବୁକତାମା-ଏ ତୁମ୍ଭୋର ଏକ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁରେ
ଏ କେବଳକିମ୍ବ ପୁରୁଷୀଙ୍କ ପ୍ରକାଶରେ
ମାନବିଷ୍ଯ ଅଭିମନ୍ୟନକ ହେଉଥାଇଗଲା ।
ଏ ବିଭିନ୍ନର୍ଥକ ପ୍ରକାଶକ ଦେଖିବ ଶୁଣିବାକୁ
କୁଳକ ତାର ଏତ କିମ୍ବା ତା ଏ କାହାରଙ୍କ
ନୃତ୍ୟକ ହଜାର ଚାଲାନ୍ତର ବନ୍ଦଯାତ୍ରିରେ
ପ୍ରେସ୍ ଅବାଜ ପୁର, ବଜାରୀ ଏ କୁଳାମା-
ମୁକ୍ତ ଧାନକର୍ତ୍ତର, କଷ୍ଟପୁରୀର କହନ୍ତି କହାନ
ବରିଷ୍ଠରେ । ମାତ୍ର ଏ ନିରାପଦ୍ଧତି ପ୍ରସାରନେ
ଗ୍ରାମବାସୀ କଷ୍ଟପୁର ।

ପ୍ରେରଣକ ।
ପଞ୍ଚପ୍ରେରଦିବ ଧତ୍ତାରତ ନିମନ୍ତେ ଅମ୍ବ-
ଗାଳେ ଉତ୍ସିମୋହି ।

To
The Editor, The Utkal Dipika

With due deference I beg to state that a line may be dropped in your renowned paper as to the following fact, regarding the Gazette of

Wednesday, the 6th instant,
A student named Sarala Patta
of my (Gopalji) Tel appeared at the
Second Sanskrit Kavya Examination
held in April 1919. Her name has
been, through mistake, printed as
passing from the Tel.

I shall be highly obliged if this
mistake be circulated in your paper.

I beg to remain
Sir
Your most obedient servant
Bankim Chandra

ଜୀବନଦ୍ୱାଳ ଜୀମରେ କୋ, ପମ୍ପୁ ଗୁଡ଼ା, କରାର
ସାହେତଙ୍କ ହୃଦୟ କି କେବେ କିନ୍ତୁ କରାଯିବ
ଅଟା କଥା ? କୁକୁର କିନ୍ତୁ କାରିବା ଶାଠ,
ବର୍ଷାପ୍ର ଶ୍ରୀଏ ପଲାହିଛିଆ କାଳରେ ବଞ୍ଚିବ,
କାହାରେ ଅର୍ଥେ କେବେଠା ? କେବେ, ପରା
ସାଧ୍ୟେ ଦେଖ ତାଣର ଅଧିକ୍ଷମ୍ଭୁତ୍ତୁ । କେବେ ଫେର-
ଅଛି ତାଏ ? ଲୋକିରାଳ ପରେଣ୍ଯ ଜୀବିନ୍ଦୁ
ବନ୍ଦେ, ବେଳର ପରେଣ୍ଯ ସର୍ବାପ୍ର ଲେଖିବ
ଜାଗରାନାହିଁ କାହିଁମେ ଗାହୁ । ଆଜ କଥରେ
ହୃଦୟର ପରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କେବେ ବିଶ୍ଵାସର୍ଥ । ପାହାହ ବିଶ୍ଵାସ ଏହି
ପରମାପ୍ର କାହିଁକି ଲୋକା ଦେଇ, ଏବେ କାହିଁ
କାହିଁ ମେହି କାହିଁକି କିମ୍ବାରେ କେବେଅର୍ଥ
ବେ ? ଆଜାବର କେହି ପରୁଶଟିଲୁ ଏହି କେ
ନେଇ କାହିଁକି କେବେ, ପାହାହର କଥାକୁ ଲାଭ
କାହିଁକିରୁ କାହିଁକି କ୍ଷେତ୍ରଦରରେ କଥନକୁ,
କଥନକୁ କଥନକୁ କ୍ଷେତ୍ରଦରରେ କଥନକୁ
ଏହି କି କଥନକୁ କଥନକୁ କଥନକୁ
ଅକ୍ଷୀ କଥନକୁ କଥନକୁ କଥନକୁ । ଅର୍ଥେ ଉପରା
କଥନକୁ କଥନକୁ କଥନକୁ କଥନକୁ । ଅନ୍ତରେରେ
କଥନକୁ କଥନକୁ କଥନକୁ କଥନକୁ
କଥନକୁ, କଥନକୁ କଥନକୁ କଥନକୁ କଥନକୁ
କଥନକୁ କଥନକୁ କଥନକୁ କଥନକୁ
କଥନକୁ କଥନକୁ କଥନକୁ କଥନକୁ

ସ୍ଵତ୍ତବନ୍ଦୁଷ୍ଟ ମୀରାର ।
କେତେବେଳେ ଗୀରା ।—ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ
ଗୋପନୀୟ ହୀରା କୌଣସି ଓ ଧୂର ଜଳଦିଲୁ
ଫ୍ରେସରେ ନୃତ୍ୟ । ଏହାରେ ବରଦିନୀଗାନ
ଦେବତାର ଘର ଉପରେ ଉପାଦିତ ଦେଖାଇ ଯୁଗ
ଶତ ହେଉଥିଲା । ବରଦାତା ଦେଖିବା ଲେଖିବା
ହେଉ ଏହା ପ୍ରତିମୋଦ୍ଦରମ ହେଉଥିଲେ—ସମ୍ବନ୍ଧ
ବସାପୁରୀର ବାହ୍ୟରେ ପାଠକେ କମ୍ପି ହେଲା
ପଥ—
ପ୍ରକାଶ ଦାର ବୁଦ୍ଧାକରେ ଅନ୍ତରୁ ନାହିଁ ।
ଥାର ନାମେ ନାହାନ୍ତିରୁ ରୂପୀ ପ୍ରାପନ୍ତି ।
ଯତାକୁ ବନ୍ଦି ପ୍ରାତି କହାନ୍ତିରାନ୍ତି ।
ଏହି ସତ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଏହି ଆଜନ୍ତୁ ଅନ୍ତରୁ ।
ଅମ୍ବେଳାନେ ଏହା ପାଠକରି ଦୂଷ୍ଟ ଲକ୍ଷ୍ୟ
କରିଛୁ ଏହି ଜ୍ଞାନର ସବୁକ ବାଜଦିଲାକିଲା
ମାନଙ୍କ ଏହା ପାଠ ଉପିବା ହେଲିଲେ ସବୁ
ଚାହୁଁ । ବରପେଳା ପାଠ ଶୁଣିବା ମୁସ୍ତକ
ପାଠେ ପୁଣ୍ୟ ଦୂରଦୀଳ ଅନ୍ତରୁ ନାହିଁ ।

କରିବାର ପିଲାଇସର୍ଜନ ମେକର ଏମ ଏ
ଥର୍ମେର ହୁଏ ଦର ଅନୁଚ୍ଛତ ହୁଏ ପାଇଲେ
ଭାଇର ଅନୁଷ୍ଠାନ ସମସ୍ତରେ ଆହିବୁଥିବ ସର୍କାର
ଦାରୁ ଟେକ୍ନୋଲୋଜୀସ ପୋର୍ଟ ଏବଂ ଟିକ୍
ସର୍କାର ଭାର୍ଯ୍ୟ କରିଲେ ।

କିମ୍ବେଳ ପଞ୍ଜିଆମେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୁଏ
ଏହାର ମିଳିତିଶାଖାରେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ
ହୋଇଅଗଲୁ ।

ବାଲପୁରର ସ୍କୁଲ ଫଳମନ୍ଦିରରେ
ଏହାର ପିଲାଇସର୍ଜନ ମେକର, ବା
ଦୌଧାର ଜବାହାର, ସତର୍ଷି ଓପାଠ ଗନ୍ଧ ।

କରିବାର ସବ୍‌ରେକ୍ଷନ୍‌କୁର୍ର ମୌର
ସମ୍ବନ୍ଧର ଅକ୍ଷିର ଗଢ଼ର ହିଁ ଏହି ଜଗ ଅନୁଚ୍ଛତ
ହୁଏ ପାଇଲେ ।

ଦରିନାର ଉତ୍ତରକର୍ମ ସତରମ୍ବଲର ନା
ଗରୋଧାରେହି ପୋର୍ଟ କରି ଉତ୍ତରକର୍ମ
କରିଲା ।

ପ୍ରମତ୍ତ ଅଗାଜ ସୁଦ, କରିବେ ଶେ ତୁମାଙ୍କ
ମୃତ ହାନିକରେ କମ୍ପୁତବାବ କିହଙ୍କ କରାନ୍ତି
ରଖିଥିଲେ । ମାତ୍ର ଏ ନନ୍ଦାପୁଣି ପ୍ରସାରରେ
ଗ୍ରାମବାସୀ କଷେତ୍ର ।

କରୁଥ ମୂଳାତ ।
ତତ୍ତବ ମାସ ଗାଁ ପିଲାରେ ଅମୁମାରଦିବ
ସୁନ୍ଦରିଙ୍ଗ (prince of wales) ତାଳାତ
ଓ ମାର୍କନ ଗରୁଆଦିବରେ କୁମର କମଳେ
ଦାହାର ଅଛନ୍ତି ।
ପଞ୍ଚାବ ଗରୁଟୀରେଖାଙ୍କ ଏକ ଶୋଭାଜା ପଦିନ୍ଦ
ପ୍ରତିଶି ସେ ଜାତାବ ପ୍ରଦେଶରେ ସେ ଆମରିତ
ଅଭାବର ବିଧିରେ ଧେଖିଲେ ମେହରେ
୫୩୫୦ ଏ ମୋହଦିବ ବନ୍ଦର ହୋଇଥିବ
ଦୟାରୁ କ ପାଠୀ ଏ ଦୃଶ୍ୟ ପଦିନ୍ଦରେ କ
ର ୫୦୦ ଏ ଦେଇଦୂର କାବ୍ୟ ପାଇଥିଲେ ।
ଶାନ୍ତିର ଛିତ୍ତ ସଂକୁଳ ସାହା (ସାହୁ)
ପୁନଃ ଭାବମା ପ୍ରକାଶରେ ପରିବର୍ତ୍ତ କରିଥିଲୁଣ୍ଡ
ଏହାକ ପ୍ରଦେଶ ଯୋହା ଧରିଥିଲେ ହରେବା
କର କରି ଉଦ୍‌ଦେଶ କେହି କେହି ଅନ୍ଦର
କରୁ ଅଛନ୍ତି ।
କର୍ମଦିଗାନେ ସେ ସ୍ଵ କାହାଙ୍କ ଏବଂ
ପୁରିରେ ତୁମାର ଦେଇଥିଲେ ସେହି ଜାହାଙ୍କ
ମାର୍କନ ସଧାରୁ ଅନ୍ତର ଅଳ ମଞ୍ଚ ଜଳରେ
ଦୂଢ଼ ଘରିଥିଲୁ । ସେହି ସ୍ଵ ଜାହାଙ୍କକୁ ସମ୍ମୁଖ
କରିବୁ ଉଦ୍ଦେଶକ ରେ ସହି ତାର୍ତ୍ତରେ
ଯମାରକା କମଳେ ଏହି ପ୍ରକାଶ କରିବ ଜାହାଙ୍କ
ନିର୍ଦ୍ଦ ହୋଇଥିଲା । ଏହିକୋଣ ଜାହାଙ୍କ
ଗୋଟିଏ କର୍ମଶିଳ ଭରିବାକୁ ଦେଇବାକୁ କରି
ହେବ ହୋଇଥିଲା ।

ପ୍ରାଣେ ସମ୍ମାନ ହେଉଥାଏ କିମ୍ବା
ଦେଲେ !

— ଶୁଣି—

ପ୍ରାଣେ ସମ୍ମାନ ।

ତେବେଣୀ ମାର୍ଗେଷ୍ଟ କାହିଁ କଷତିକୁମାର
ଏହାଙ୍କ ମହିଳାରେ ବୋଟିଏ ଉତ୍ସବକାରୀ
ମହିଳା ବିଜୁର ଦେଇଅଛି । ଆଜମୀ ଗୋଟିଏ
ଧୀରେ, କାହିଁ ଅଗ୍ରଳ ତୁରଣ କନନ
କାହିଁରେ ସମ୍ମାନ ଦେଇବା । ଯେହି ପାଇଁ
ପ୍ରେଫେର ଅଛି । କେବୁ ଠକପରିଜ କାହିଁ
ପାଇଁବାର କିମ୍ବା ଏହାର ଅନାକାର ଦେଖେ
ମହିଳାର ଓ ଏ ନମରର ଅନ୍ତରେ ସମ୍ମାନ
କୁମିଳାର ଓ ବିଜୁରଙ୍କ ଏହେ ବିପରୀତ
ଚଢ଼ିଗାଲ କବରେ ଓ ଧୀରେତମାନର ମଜାର
ଏପରି କବ କରିପାରେ କଷ କରୁ କହିବୁ
ଅନ୍ତରେ ଏ ଏକାକ୍ରମ ଦୂର୍ଧଵାନ କେବଳକି
ଦେଇଲେବୁ ମଧ୍ୟ ସହିତରେ ଧୃତ କୃତିକାରୀ
କୁ ଦୁଇସକଥର ଧୃତ ହୋଇ ସତା ଶାନ୍ତି
ଅଛି । କେବୁ କରାନାହିଁ ଜୀବା ଏ ଶୀଘ୍ରବନ୍ଦ
କରିବାକାମ ଅବେଳା ଦୂର ଅଛି । ଅନ୍ତରେବୁ
ବାଜାରାମାର୍ଗ ଘରର ପାଇଁ କାହାରକିମ୍ବା
ଦେଇ ଦେଖିବୁକି ଦେଇବ । ବିର୍ଜନ
ମନପରିବାହିର କରି ପାଇଁ ଶୀଘ୍ରକିମ୍ବା
ବିଜୁ କାହିଁ କହିପାଇଁ ଦେଇ । ପାଇଁକି

ମାତ୍ରାକ ପ୍ରଦେଶରୁ କୁମୁଦନାଳ ମୁଣ୍ଡ—ଏହି
ଥରୁଟ ତାଙ୍କର ମେଘର ମହାବୟ ଯାଇଥିଲେ
ଅଛେଣ୍ଠୁ କୁମୁଦ ଉଦୟ ହେବେଠ କର୍ଷା ତଳ
ହେବ ସେଠାରେ ତାଙ୍କର ଦିଦିବାଚାକ ଦକ୍ଷି-
ଧାରୁ । ଏହି ମଧ୍ୟରେ ପାଇଁ ମାଜୁଠ ଲାଗ ସାରେ
କୁମୁଦନାଳ ମୁହାଜ କଣ୍ଠବାବୁ ମିଶ୍ରର ମହା
ମହୋଦୟ (ଅନ୍ତର୍ମା ତାମୟ ହିନ୍ଦୀ) ପ୍ରଦେଶା-
ଧାର ପାଇଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ, ସବୁରେ ଇହି
ଜାଗରୁ କରିବିର ସାଧାରଣ ବେବେ ? କୁମୁଦ
କଣ୍ଠରେ କରିମାଳୁ ହେଲେ ସାହତର ତୋଟି
ରେ ଯାଏ ? “ନେବା ହୋଇ, ଅବସ୍ଥା
ହୋଇ ଓ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ସାହତର୍ଯ୍ୟ ହେବାକୁ”
ହେଲୁଛି ବିନ୍ଦୁତ୍ରରେ ପଢ଼ ରହିଅଛନ୍ତି । କି
ଉପାୟରେ କୁମୁଦାରେ କିମଣି ରହିଅଛନ୍ତି ? କୁମୁଦ ସେଇ
ଯୋଗାଳ ଝୋଣୀରୁ ଡିଲ ? କୁମୁଦ ସେଇ
“ସାହତ” ବେବ ବା ଘର୍ଯ୍ୟବାବୀ ପଣ୍ଡର
ମନୁଷୀଙ୍କ ଲୁଷ୍ଟରେ କରିବ ତତ୍ତ୍ଵ ସେବାରେ
କୁମୁଦ, କରି ସାହତ୍ୟ କରି ପାଇବେ କହି—
ଅତୁଥ ସଂକଳନକୁ ପାଇ ଦେବେ । “ଧର୍ମ-
ବାର୍ଣ୍ଣର କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଘୋଷାରେ କୁମୁଦନକୁ ଉକାର
ପାଇ” କବ ବେବ ଓ କବ ପଣ୍ଡିତ ମନୁଷୀଙ୍କ
ସୁନ୍ଦର ହେଉଥିଲା । ସେଠାରୁ ଗୌତ୍ମ ଏବି
କଥକୁ ଥାଏ । କୁମୁଦ ସାହତ୍ୟର ସେବାରେ
ଦୁଇଥା । କିମାର ଦେଖିବାରେ କି ଅବସ୍ଥାରେ
ଅଛନ୍ତି । କି ପ୍ରକଳ୍ପରେ ସେମାକିମ୍ବ ମଧ୍ୟରେ
କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରସାଦ ହୋଇ ଯାଇବ ? କି ପ୍ରତାରେ
ସହାଯାକ ପ୍ରାଣକରନ୍ତେ କ୍ଷେତ୍ର, କାହିଁ
ସହଯାକ ପ୍ରାଣକରନ୍ତେ କରି ଉପରେବାର ତାର୍ଯ୍ୟ କରିବ
ଅନ୍ତରେ କରିବାର କରିବାର ଅବଳକ ବାଟୁଥି
କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉତ୍ସବର ସହାଯକ ଯତୀନ ପ୍ରତାରେ
ଯୋହ ଅନ୍ତରେ ଅନ୍ତରେ ଅନ୍ତରେ ଅନ୍ତରେ ଅନ୍ତରେ
କର ଏହି କୁମୁଦ କ୍ଷେତ୍ରର ନ୍ୟାୟ ହାବ ଓ ଅଧିକାର
ପ୍ରାଣକରିବାକୁ କେବୁ କର । ଏହା କୁମୁଦରେ
ସମାଜ ଶୁଣି । ମାତ୍ରାକ ହାତାରୁ — ମାନ୍ଦିଲେ
କିମ ହେବ ? ଗୌତ୍ମା ମୁହୂର ଅବସର ହେବାମ
ଅଛି । କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ହାବ ଓ ଅଧିକାର କାହିଁ
ଦେବକାର ସମୟ । ଅହି ପଦରେ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ହେବ
କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ ପରିବକ ନାହିଁ
ପୁରୁଷକାର ନାହିଁ କିନ୍ତୁ କୋତରେ କୁମୁଦ
ଦେବକାର କେବୁ କର ଏହି ମନୁଷୀଙ୍କ
ହେବାର — ଅନ୍ତରେ ସହାଯକରେ ଅନ୍ତରେ
କର — ଦ୍ୱାରା ତୋରି ଦିବ ।

ମନ୍ଦିରାଳୋଟି
ଏ ବ୍ୟାପକ ଚେତ୍ୟ

ନୀଳାମ ରୟତ୍ତାର

କ ୧୨୦ ମର ତଥିର ସଂୟୁକ୍ତ ମହାପାତ୍ର
 ମହାପାତ୍ର ପରିପାଳନ ମହାପାତ୍ର !
 ବାଜାର ମହାପାତ୍ର ତଥା
 ଲୋକାଶମହାପାତ୍ର ଓ ଗର୍ଭ ହେବା
 ୧। ପ୍ରାଚୀ ମହାପାତ୍ର ! ମୌଳି ମହାପାତ୍ର
 ଯେ ପ୍ରାଚୀ ଲୋକାଶମହାପାତ୍ର ଏହି ମହାପାତ୍ର
 କାହେଲ ନ ଅନ୍ତର୍ମା ମର ମହାପାତ୍ର
 ଏ—ଏ—ଏ—ଏ—

ପ୍ରାତିଃ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ମେଣ୍ଡି
କ ଫର୍ମାଇଲା ମହା ଯଃ ଲୋକାଖାମାହା
କ୍ଷେତ୍ରର ଲଜ୍ଜାକୁ ବାହେଇ ଏ ।—ଟିକ୍
ପ୍ରାତିଃ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ମେଣ୍ଡି
କ ଫର୍ମାଇଲା ମହା ଯଃ ଏ ।—ଟିକ୍ କିମ୍ବା
ଲଜ୍ଜା ବାହେଇ ଦୋକମାତ୍ରମହାଶ୍ରୀ ଦୀର୍ଘ

କ ୧୯୦ ମୂର ଲାଖ ସଙ୍କ ୧୫୫ ମରୀଥା ।	ତଳାମ ତା ୧୩୦୨୫
ପକୁଳିତରକ ମହିନ୍ତି ଉପରେ	ଦେବ
ଜଗବନ୍ଧ ମହାଶ୍ରୀ	ଦେବ
ଦୁଷ୍ଟୀ ପାଇବା ଟ ୧୭୯/୨	
ବଢ଼ବିଜ୍ଞାନ ଅନୁର୍ଗର କେନ୍ଦ୍ରୀୟତା ସାଂ ଦେବ ତ ହାର ପଟାମୁଣ୍ଡର ସା ଲୋ ୫ ପ୍ରା ଲୋ କା ବୁଜନ ବଧମର ତା ନୁହ ପ୍ରା ରମିତୋ ମୌଁ ବହେନରର କହନାରେ ଶ୍ରୀ ଦୟା ଦୟା ଅବାଦ ରମ୍ଭା ପାହି ହାର ପଦରା ସରେ ପଦି ବାଜା ଲାମର ବନ୍ଦୋବନ୍ଦି ଏୟ—୨୦ ଡା କା ଜରା ଟ ୩୫୫/୧ ମଧ୍ୟରୁ ଚକଳିତ ଶ୍ରୀତ୍ରି ମନ୍ଦୁର କରୁଛନ୍ତି ଅନୁଧାରେ ଏୟ—୨୦ ଡା ଜନ୍ମିତ୍ର ଜମା ଟ ୩୫୫/୧ ବନ୍ଦିକ ଅଛି ତଳାମ ଦେବ ।	
କ ୧୯୧ ମୂର ଲାଖ ସଙ୍କ ୧୫୫ ମରୀଥା ।	
ତୃତୀ ପାଇବା ଟ ୧୩୦୨୦	
କଃ କରନ ଦେନ୍ଦ୍ରୀୟତା ମୁହ ମୁକ୍ତିପି ଅବାଦର ଦେବ ଦେବାରାହୁ ସାଂ କଢ଼ିଥାଏ ପ୍ରା ଲାକଳୀ	ଦେବ
ମାୟାଧର ମଳୀକ ଉପରେ	ଦେବ
ତଳାମ ତା ୧୩୦୨୫	
ବଢ଼ବିଜ୍ଞାନ ଅନୁର୍ଗ କେନ୍ଦ୍ରୀୟତା ପ୍ରା ତ ନୁହ ସା ଦେବ କା ଦେବର ମୌଁ ଦେବାରାହୁ କହନାରେ ଶ୍ରୀ ଦେବ ମାନନ୍ଦ ଦୟାବାପ ଦାହନାର ମୌଁ ତାକୁ କଣ ଶ ଅବାଦ ଦେବ ମେଧ ବକାଟ କହନାଠ ଧରୁଥାଠ ଧରୁଥ ତଳାମ ଦେବ ।	
କ ୧୯୨ ମୂର ଜଃ ଦୋଷ ସଙ୍କ ୧୫୫ ମରୀଥା ।	
ଦେନ୍ଦ୍ରୀୟତା ଏୟ ମୁକ୍ତିପି ଅବାଦର	
ତଳାମରୀ ସାହୁ	
ଶେଷ ବୁଜନ ଉପରେ	ଦେବ
ତଳାମ ତା ୧୩୦୨୫ ରାଜ	
ଏ ମୋରଦମ୍ଭାରେ ତୃତୀୟାରେ ଶାନ୍ତି ଟ ୧୦୭୫୦ ଅବାଦ କିମନ୍ତ୍ରୀ ।	
କ ୧୯୨ ମୂର ଜଃ ଦୋଷ କେନ୍ଦ୍ରୀୟତା ପ୍ରା ପକୁଳିତରକ ମହିନ୍ତି ଉପରେ ପ୍ରା କହନ କ ୧୩୦ ମର ଜଃ କଲୁ ତା ପଟାମୁଣ୍ଡର ମୌଁ ପାଦତଥ କହନାରେ ସନା ପଦକ ମୁକ୍ତିପା ଲାମର ଠନ୍ଦୋବନ୍ଦି ଏୟ—୨୦ ଟ ମେରୁ ପକୁଳିତରକ ପାହି ଏୟ—୨୦ ଟା କହନ କହନ ପ୍ରାଦୁହାନ୍ତ ପାହି ଏୟ—୨୦ ଟା କହନ ତହିଁର ଜରା ଟ ୧୫୫ ଅଟେ ତହା କହନ କହନ କହନ କହନ ।	

୨। କଲ ପତାମୟ୍ୟାଇ ଥାବେଳ, ପତା ସା
ନୋହି ଥାଳ ପତାମୟ୍ୟାଇ ଯଦି ଉପରୁକର ଥାଏ
ପରଶ୍ରୀଯ ୦ ୧୮୮୮ ସବ ତା ଚାନ୍ଦ ମୋ
କେମେବ୍ରାଇଟଗରେ ଅବ୍ଦ ପ୍ରତିବାଦ ମୁଦ୍ରଣା
କାମ୍‌ପାରିଲ ପଞ୍ଜାଖର ବର୍ଷତ ନାମର ବନେ-
ଦକ୍ଷ ପ୍ରତିବାଦ ପାଇଁ ୧—୨୫ ଟା ମୁଦ୍ରଣ
ପାହା କମୋଳ ଅନ୍ୟାନ୍ୟରେ ଦେଖାଇ ମୁଗ୍ଗେ
ଥାର ବନ୍ଧୁତାଜଳ ବିବାହକର ଅଛେ ତାହା
ଜଳମ କୁଳ ତହୀର ଆହ ମୂଲ୍ୟ ୮ ୧୯
୨। ତା ବନ୍ଦକ ଯଥ ରେଖ ଦେବ, ତାହା
କଲ ପତାମୟ୍ୟାଇ ଏକ ପତାମୟ୍ୟାଇ ଥା ଉପର
ତା ତା ପତାମୟ୍ୟାଇ ପତାମୟ୍ୟାଇ କାହାର
ମୋଟ ମନେମର ବିବାହରେ ଅବ୍ଦ କାମ୍‌ପାରି
ମୁଦ୍ରଣାର ବର ପଞ୍ଜାଖର ନାମ୍‌ପାରି
ବନ୍ଧୁତାଜଳ ବିବାହକର ଅଛେ ତାହା

ଅବ୍ୟାକୁ ଜମା କେନ୍ଦ୍ରିଯ ମଧ୍ୟରୁ ଆପୋଣି
ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁସାରେ ବିବାହ ମୁଁ ଏ ଅପାର
ବିଶ୍ୱାସ ଏ ୨—୨୦୦୫ ମଧ୍ୟ ଲମ୍ବିତ ବିଶ୍ୱାସ
ଜମା ଟ ୨୦୦/୫ ମଧ୍ୟରୁ ବିଲାଖିତ ଲମ୍ବା
ଅନୁସାରେ ଏ ୦—୨୫—୫ ଦର ଜମିର
ଲମ୍ବା ଟ ୨୫/୫ ବିଲାଖ ଅଛି ଜମା ହେବ ତିଥିର
ଆହୁ କେବେ ଟ ୨୦୦

କ ୨୦୨ ମର କରୀଜଗ ସମ ୧୯୯୫ ମଧ୍ୟ
। ୭। ସବଳକ ବିଶ୍ୱାସ
ଶବ୍ଦାଳକୃଷ ବସ ବାହ ହୁଏ
ନାହିଁ ବାହ ଓ ସବଳକ ବାହ ଓ ଏ ସବ-
ଦେବ ବାହ ପ୍ରାଚୀବାକ ବେବ ମାନେ
ଉମର ଦେଖିବ ଜମର ଗୋଟିବାରେ
ବାହଙ୍କର ପାହାର କରିବାକୀ ଟକା ଅବ୍ୟାସ
ବିଲାଖ ଅବ ମୋହବମାରେ ବିଲାଖ ଥିବା
ତିଲିଶିତ ସାରି ତା ୬୫୫ ୧୫ ଜନେ
ସବଳକୃଷ ଥିଲାଇବେ କିମ୍ବା କରାଯିବ ।

ପଠକ ତିଲ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରା ଉପ୍ରେସ୍ ରୁ ତେ
ଥିବେଇପୁର ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ ଉପାର୍କାଧିକ ପ୍ରା
କାଜରକର ଲ ପ୍ରାଚୀମର ପା କ, ମୌରୀ
କୁମନସୁର ରହିବାରେ ଥିବା ଲ କୁମର ମର
ସତ କା, ୧୦—୧୦୦୭ ଡିଃ ଜମିର ଉପର
ବର ପଠର ସବ ମଧ୍ୟରୁ ଲ ୫ ମର ଉପର
ବିଲାଖ ବାହଙ୍କର ଲାକ ୧୦୫ ଉଚ୍ଚ ଜନି-
ଭାବରେ ଥିବା ପଥରହୋଠ ମଧ୍ୟରକାଠୀ
ଓ ବାହନା ସତତ ବ ୫ ଲେ ଏ ଏ ପଥର
ଅମର ଓ କାହିଁରେବର ବର କ ୨ ଲେ ଉଚ୍ଚ
ହୋଠ ଓ ପଥରର ମାନକରେ କରିଥିବ
କାଠ ତରିବାଠ ଓ ଯଠାର ଛାଡ଼ିବେଣ୍ଟାନ
କୁପ ଓ ପାଦଗାନା ଓ ତେ ତୋରସି ପ୍ରତାର
ବର ଅଛି କାହା ସହିତ ଓ କ ୨ ମର ଆଜିନ
ମନୁକ ବାହଙ୍କର କରି ଲାକ ୧୦୫ ଲୁହ
ଜମିରପରେ ଥିବା ପଥର ହୋଠ ଓ ଯଠା
ହୋଠ ଓ ଲ ୨ ମର ଉପର କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କରିଥିବାକୀ ହୋଠ ବିଲାଖ କ ୫ ଲେ
କାହିଁରେ ପଥର ସବ ଅଛି କାହା ସହି
ବିଲାଖ କାହିଁରେ କରି ଥିବା କାହା କାହା
ମୋହବମାରେ କିମ୍ବା ହେବ । ଏହିର ଅ-
ନାମକ ମୂର୍ଖ ଟ ୧୦୦ ଲା ଅଛେ ।

No 403 **Wanted**
1. Office—Board of Revenue, Bih
and Orissa.
2. Post Vacant, one & qualification.

required—A typist on Rs. 30 per month about a month and half. Preference will be given to a candidate having office experience. None need apply who is neither a resident of nor does not reside in the province.

3. Officer to whom application should be made—Secretary to the Board of Revenue, Bikaner and Orisa, Bankipur.

4. Date by which application should be submitted—18th August 19

J. A. Sween
Chg. Secret
7-8

No 47 WANTED

1. Office—Office of the Political Agent, Orissa Fencatory State
2. Postman and pay—Temporary record setting clerk for

months and a half on Rs 40
month.

3. Qualifications required—The applicant must have a thorough knowledge of Kaithi Hindi with a fair knowledge of English and some experience of record work.

4. Officer to whom application should be made—Political Agent, Orissa Feudatory States, Sambalpur (Orissa) B. N. Ry.

5. Date by which application should be submitted—27th August 1919
Applicants must be natives of or domiciled in, this province and must state their age if not already in permanent Government service. One of the selected candidates will have to join immediately on receipt of orders

Additional Political Agent

No 418 NOTICE:
In the Court of the District
Judge at Cuttack.
Insolvency Case No. 21 of 1919.
Naran Das Mahapatra of Dolman-dapsahi Town Puri.....Debtor
Whereas the abovenamed debtor has applied to this Court for being declared insolvent under Act III of 1907, this is to give notice that the Court has fixed 27th August 1919 for hearing of the said petition.

No 413 NOTICE
In the Court of the District
Judge at Cuttack.
Insolvency Case No. 21 of 1919.
Naran Das Mahapatra of Dolman-
dapsahi Town Puri.....Debtors
Whereas the abovenamed debtors
has applied to this Court for being
declared insolvent under Act III of
1907, this is to give notice that the
Court has fixed 27th August 1919 for
hearing of the said petition.
Any one desirous of being repre-
sented in the matter should appear in
person or duly instructed pleader.
D. H. Kingsford
District Judge
13-8-1

D. H. Kingsford
District Judge.
13-8-11

WANTED.

1. Office...Executive Engineer, Cuttack Division.
 2. Post Vacant...One Temporary Estimator on Rs. 80 per month for 4 months.
 3. Qualification required...The candidate must be a passed Upper Subordinate, or shall have experience in Estimating and Drawing works.
 4. Officer to whom application should be made...Executive Engineer, Cuttack Division.
 5. Date by which application should be submitted...28th August 1959.

Cuttack Division
14-8-19.

WANTED

1. Office...Sub-Divisional Officer
P. W. D. Ranchi No, II Sub-
Division at Kanke.

2. Post Vacant and pay...Tempo-
rary Store-Clerk on Rs. 4/-
per month with a security
deposit of Rs. 250 in cash.

3. Qualifications required...The
candidate must have passed
at least the Entrance or Matric-
ulation Examination and
have experience of account-
ing work.

Application must be signed
in the candidate's own hand-
writing.

He must state his qualifications, present employment and submit the application through the Head of the Department under which he is serving.

4. Officer to whom application should be made...Executive Engineer, Chota Nagpur Division, Ranchi.
5. Date by which application should be submitted...30th August 1919.

N.B. None need apply who
not a native of the Province of Bihar
and Orissa or domiciled there.
The selected candidate will have
join at once.

Dated Ranchi, Executive Engineer
The August { Chota Nagpur
1919. Division
Ranchi.

RESERVED

703

P. Prusty & Sons

Formerly Prusty & Co.

JEWELLERS,

JEWEL HOUSE,

P. O. ChandniChawk,

CUTTACK.

P. PRUSTY & SONS
Chandnichouk P. O.
CUTTACK

ବିଜ୍ଞାନ

କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଶ୍ରୀଜୟତନ୍ତ୍ର

ଦେବାଳେ ଏ କେବଳ ଗୋଟିଏ
ଦୁଃଖମୋତ୍ସାନ, ଶୋଭାରମ୍ଭାନ ସଜ୍ଜିତଥା

—କେବଳ ଏ ହୃଦୟରେ ଥାଏ ଆଶାବିଦ
କୁଳ ନିରଦିଷ୍ଟଯାଇ ସୁମ ସେ ପଛ ବେଳେ
କେବଳ ଅମ୍ବର ଏହି ଜୀବନରେ ଲଭ୍ୟ
କହି ପାଖୀ ଯେ ଧର୍ମବୈଜ୍ଞାନିକ ବିଦ୍ୟାରୁ
ପ୍ରାଚୀନତାରୁ କବି ଗୀତରେ ମହ ଦେଇ କିମ୍ବା
ଶୁଣୁ କିତାବ କେବଳକୁ ଦେଖୁ ଯେବେ
କାନ୍ଦିଲାଙ୍ଗରଙ୍ଗରୁ କେ ଏହି ପଦ ଅଠ
ହେଉ ପରିଚ ପରାମର୍ଶର କାମରେ ଉ
ଦେଇଲେ ଅଭିନ ଅଭିନନ୍ଦ ନାହିଁ; ପ୍ରମାଣ
ଅଛି କି ଅମ୍ବର ଏହି ଜୀବନରେ ବନ୍ଦିକାରୀ
କାନ୍ଦିଲାଙ୍ଗରଙ୍ଗରୁ ମୁସି ଦୂରମାରୁ ଦେବେଶରୁ
ଅଠ ପ୍ରଦୂତର ପ୍ରେସ ଏତୋପ୍ରକାରରେ ଦେଖାଯାଇ
ଦେଇ ଅମ୍ବର ଜୀବନର ଦର ଶୁଣୁ କହିଲୁ
ଦେଇ ଏତୋପ୍ରକାରରେ ଦେଖାଯାଇ କେମନ୍ତିରେ
କହିଲୁ । ଅମ୍ବର ପ୍ରଦୂତରୁ ଏକାକୀ
ଦେଇବେ କିମ୍ବାରେ ମୁହଁରେହନ୍ତି ନାହିଁ—
ଦେଇବ ଏହି ବିଦେଶୀର କାନ୍ଦିଲୁ ନାହିଁ
ଅମ୍ବର ପ୍ରଦୂତରେ କହି ଦ୍ୱାରା ବିପାଳିତ
ଦେଇବ ଏତୋପ୍ରକାର । ଅମ୍ବର କବି
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ମା କାନ୍ଦିଲାଙ୍ଗର ମୁହଁରାକୁ ଆଜଣ
ଦେଇବ ଏତୋପ୍ରକାର ।

ବସନ୍ତକୁଳୀ ଦିଲେ ତୁ ମୁଖର ଦିଲେ
ଏହି ଦିଲେ ଦତ୍ତମୁଖ ମାଘରେ ପୁଷ୍ଟି;
ଶା କଣ୍ଠ ପାଦୀ ମନ ଅଛିଲାମୁ । ମୁଖୀ ପରି
ଦିଲେ ତୁ କଥିବ ପୁତ୍ରୀ ।

କୁରୁତ୍ତ—ପ୍ରକଳ୍ପବନ	ଶକ୍ତିବା	ଟ ୦
ହାତୁଖତୁତ୍—ଅନ୍ଧାରାପବ		ଟ ୦
ଅନୁମଳାହକୁଣ୍ଡ		ଟ ୦
କର୍ମପଳକ-ଶାତ୍ରାବତ୍ରୀଷ ମହୋରଥ		୧ ଟିକ୍ଟ ଟ ୦
ବଲୁମଳିହିର-ମୁଖରେଳ ଅଧିକ		ଟ ୦
କୋଟି—ମେଜରାର୍ଥ ବଜାରାବାବୋଦୀ		

ଭାବୁର୍ମାତ୍ରା—ପର୍ଯ୍ୟୋଜନ କାଳିକି ॥ ୧ ॥
 ଦୟାଦୟା—ପର୍ଯ୍ୟୋଜନ କାଳିକି ॥ ୨ ॥
 ଶକ୍ତାଜ-ଶାତମୟ ଦୂରୀରସାର ମଲମ ॥ ୩ ॥
 ପ୍ରଭୁର—ଓଷ୍ଠର ଗୁଣହତିକାଳି ॥ ୪ ॥
 ପ୍ରୀତାକ୍ରୂତ—ପୀତାନାମର ॥ ୫ ॥ ମାତ୍ରା ॥
 ଦୟାଦୟା—ପର୍ଯ୍ୟୋଜନ କାଳିକିର୍ଥର୍ ॥ ୬ ॥
 ପ୍ରଭୁର ଶକ୍ତାଜ ଶାତମୟ ଦୂରୀରସାର ମଲମ
 ପ୍ରୀତାକ୍ରୂତ ॥ ୭ ॥

ମଧ୍ୟାରହିତମାତ୍ର }
ତାମେହିରମୋହି }
କଥେବାହି ଏ ପରିବଳିତି ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ପ୍ରକାଶ ଏବଂ ପ୍ରଭାବ ପେଣାନ୍ତିର
ପିତୃତଥୀ

ଦୁଇ ଶ୍ରୀମତୀ କେତେ, ବାବୁଙ୍କଟେଜ
ଏ ପ୍ରତିବନ୍ଦ କେତେ, ଦୟାଳୁ କେତେ,
ମହାତ୍ମା ବିପତ୍ତି ସେ । ୩

ମହାମତୀ, କରିବାର, ହୋଇଗଲା,
କରିବାର ମହାଶ୍ଵରରେ ପଢି ସେଠି କଥା
ଦିନପୁଣ୍ଡ ସେବା କରି କାଳା ରେ
ଦୂରକାଳ କାମକ କରି କାମକ କରି
କରିବାର ମହାମତୀ କରି କରି କରି

କଳ ବାହିର ଟ ୨/୫ ମା ୧୯୫୩ ଆପ ୧୯୫୩
କଲୁହୁ ଦକ୍ଷା—ଥାର ପଢ଼ କେବଳିଲୁ
୫୦୦ ଟ ୧୧
ମାତ୍ରଜୀବୁସମାତର—୨୪ ବନ୍ଦାରେ ଶକ୍ତି
ଶକ୍ତି ଚକ୍ର ୧ ଟଙ୍କା ୮୩
ମାତ୍ରଜୀବୁସ—କୁଣ୍ଡର କେବୁ କେବୁ ମୂଳାର୍ଥ
ଦାତା—ମନର ଫଳପଦାତ ମଠ କେବଳିଲୁ
୧୦୦୦ ଟ ୧୧

କୋରକ ଓ ହୋଇବ ଅଛୁ ଏହି, ଏହି,
 ଲେଖ, ପୋଦତା, ପ୍ରେସରି, କିମ୍ବା ଲେ-
 ଜୋଯ, ପାଖ, ଚନ୍ଦ୍ର, ଠକା ପ୍ରକରନ ଏ
 ଏହି ହୃଦୟର
 ଏହି ପରିବହନ ଏହିବା ହୁଏ
 ବନ୍ଧୁ ଉପରେ ଅନୁଭବ ପ୍ରକରନ
 ଅଗର ମୋଲାପ ହେବ ତାହିଁ ହୁଏ ଏହି ବନ୍ଧୁ
 ବନ୍ଧୁ, ମୂଳ, ମହି, କଥ, କଲ୍ପନା,
 ଶୋଭନାରକୀ ପ୍ରକାଶ ଏହି ଏହି ବନ୍ଧୁ

ଦେଇ ॥ ୮ ୦ ୩ ॥
ଉଦ୍‌ବେଳେ କାହିଁର ଉପରେଲା ଯାଏଇ ୧୦
ପଢ଼ିବ କୁଳାଟ୍ଟି ସବୁର ଏ ଜୀବନମାନ ୧୧
ଆସ । ୫ ୦ ୯ ୧୨ ୧ ପଠାଇଲେ ୧୨
ପଠାଇଲୁ ।

ବେଳେଷ୍ଟ ଶ କରାର୍ଥ ଦେଇ
କୁମାରପୁର, ପାଞ୍ଜାବ, ୧୯୫୫

କ ୧୦ ମୁର କାନ୍ତାପନ୍ଥ ।
ଅସୁଦେହ କଟକ ଓ ଅଦର୍ଶପ୍ରସ୍ତୁତ ବିଦ୍ୟାଜୀବ୍ୟ
ମାର୍ଗବ୍ୟୋପଦିଶ ।
ପରମାମରଣମ ଏଠା ମନୋଦୂଷ ଏହ
ବିଦ୍ୟାଜୀବ୍ୟୁର ପଞ୍ଚମାଣ, ଚନ୍ଦ୍ରପଣୀ, ଦଳ ତଥା
ଦଳ ଓ ଅସୁଦେହ ଅଧ୍ୟାତ୍ମପତ୍ରର କୁମୁଦୀ-
ନାଥ ବିଦ୍ୟାକଲାପନ ମହାଶୟ ସନ୍ଦର୍ଭ
ସହାଯ ଏହ ଶା ତାର ଏ ୧୦ ବା ଅର୍ଧୀ
ବୈମାନିକ ବିନା ଉଦ୍‌ଦେଶେ ଉତ୍ସାହ ଏବଂ
ଆସପର ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ଏହ ଅନୁଧ୍ୟତମଙ୍କେ
ଆସାନ ନିଧି କୁମୁଦୀରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାନ୍ତି ।
ଆହା ନର ସବ୍ୟାଧାରଣୀ ଏ ପର୍ଯ୍ୟୋଗ କୁମୁଦୀରେ
ତାର୍ଥ ସନ୍ଦର୍ଭ ମାର୍ଗ
ମହାଶୟ

୩୪୯୭ ପରିପକ ।
J. KNOX & CO.
Lime & Hide Merchants,
Cuttack and Chilka lime;
Rates on application.
ଅନେକ ମୟୁରେ ଅଗ୍ରାଲୋଗାର୍ଡେ ମୁହଁ
କରିବ ଦଳବାବୁର କଣ କ ଆର ଟ୍ରେଡିଂ
ସଲାର୍ଟ୍ ଟ ମରଧାର ସତ୍ୟ ଦଳବାବୁ ହୁଏ
ଠ ବେଳେବ ଅନ୍ତର୍ଜାର ଦଳା ଦେଲାବତା ଭାବ-
ରୁ ମୟୁରେ କରିବ ବୁନ କ ଘର କର-
ଇବ ବୁନ କାହା କିମାର କରିବ । ଏହିମା
ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କମରେ ଅମେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
କମର ଠ କିମା ପ୍ରମୁଖ କରିବିଲୁ ପ୍ରମୁଖ
ଦର ଦରିଥିବ । ସବୁର ସେତେ ପରିମା
ରିବ କଣ ସବହାର ହୁଏ ଠ ମୟୁରେ
ଫୋଲାରକ୍ଷାଟ ଠ ଅଛୁ । ମୁଖ ମଧ୍ୟ
କୁଳ ଅଗ୍ରାଲ୍ କୁଳ ହୃଦୟରଙ୍ଗରୁ । କେବୁ
ମରେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କୁଳର ତାନାରୁ ତେବା
ପଞ୍ଚ ଦରିବ ଥମାରେ ଅମୁଖ ପାଶର
କିମର ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କମର ପରିମାରେ
ଦୂରିତରେ ।

ଶ୍ରୀ କଳାଭଗିକା

The Shelter.

It is perhaps not very well known to the public in general and even to most of the public of this town that an unique institution of its kind known as "Shelter" has been started in this town and has been existing since 1914. It is an outcome of American energy, American philanthropy and American charity. What the "Shelter" really is, the following extract from its published little report will show. "The Shelter is not a rescue home for girls of questionable character. It is a home for giving protection to minor innocent girls who are in danger of becoming victims for the immoral traffic in girls."

The public will thus know what it is. Like all public and philanthropic institutions, it had a very unpromising beginning though no wise disappointing. When an idea is formed, it does not take much time to develop the ideal. Ideas are contagious, they have a catching power. They emanate from one source and soon spread epidemic-like till crystallized and solidified into a form which like seeds germinate and grow. The "Shelter" was an idea imparted, not imported, if our information be correct and with its catching power impelled Revd. Brother A. D. Khan to look about. He was the Head of the Branch of the "Church of God" of this town. A kindly gentleman fully imbued with the true Christian spirit of the Fatherhood of God and Brotherhood of man he took up the idea and set about working it. He wrote to America for a Lady Missionary who would undertake the work. Mysterious are the ways of providence. The echo was heard in the far off America and a lady by name "Miss Stuart volunteered for the work". Blessed be her name. She came out to India and came all the way to Cuttack and God knows how the reverend and revered lady found her way - such an out-of-the-way place, very likely God's light was her guide and she is the life and soul of the institution. Miss Stuart came out, but found that although repeated reports of an underground immoral traffic in innocent girls had been received from many quarters *** it seemed for a while as though there were none in the country who needed the protection of such a Home. But she had not to wait long when as a first inmate of the Shelter a three-week old girl was admitted, brought by a woman "who claimed to be her mother, but was desperately anxious to get rid of her in some way or other". And she did get rid of her burden and "went away laughing". This was the beginning and the start. Next came Champa an eight year old girl who "was in imminent danger of falling into bad hands" and after Champa came Probodhini of the same age who "was rescued from a still more dangerous position. Her mother was anxious to dispose of her and had already negotiated to get a substantial price for her from a woman of ill repute. She was rescued from going into the den of vice." We need not multiply instances. From

entirely resourceless of maintenance or support, uncertain, unknown and unrecognized and with a fund in hand which did not count more than nine or at the most ten digits in rupees Miss Stuart took up her work of philanthropy depending solely and entirely on the mercy of God which, never fails and she is now the protectress of a hundred girls with a Home of their own. From a hired house, the "Shelter" is now sheltered in a commodious Home with a hostel attached to it. It has now nearly a

hundred inmates mostly recruited from all parts of Orissa. Rescued girls from brothels and houses of ill fame and from individuals carrying on the nefarious traffic. Girls from Bengal have also been sent to the "Shelter". That such an institution has been started in Cuttack is a matter of no small consequence. And yet far from public patronage, the public in general is not even well aware of its existence and the work it is doing. Need we say if is purely a work of love, most noble and unique undertaken by a Christian Missionary Lady from America who, when she first came, was, as we have already said resourceless, penniless and friendless. Its new building was the other day consecrated and opened by our Divisional Commissioner and his wife. It first attracted the notice of our late Commissioner the Honble Mr. LeMesurier and his wife who on his

LeMesurier and his wife who on his first visit to the "Shelter" granted Rs. 2500 which added to the very meagre nucleus formed by the so called local contribution of Rs. 500. The fact being made known to the American philanthropists through the agency of the Rev. Brother Khan, large and substantial aids came from there and our Government was good enough to grant Rs. 15000 to go on with what was begun. Works have greatly progressed but much or rather more remains to be done and we invite the attention of the charitable publics of Orissa and the Feudatory States to help an institution started on such a most noble and holy and humanitarian cause. Nothing can be nobler, nothing holier than help in any shape offered to an institution started unasked and unsought for by a Missionary lady who hails all the way from America. If it were not for the prompt action taken by our Commissioner the Honble Mr. Gruning, the houses of ill fame and brothels in and outside the town would have by this time unusually swelled by the bargain of babies in infants and girls who came swarming to the town on account of scarcity prevailing all over. The local police was equally vigilant and its present lynx-eyed Head is all vigilance and has been doing his very best to rescue and ran up the hardened old hag prostitute in the traffic of vice which goes by the name of "profession" carried on by right of heridity and sanctity. Still we say the "dens of vice" are not having a clean sweep. They require a little more prying into. There are girls infant and innocent nursed, nurtured and nourished with a prospective trade which will undoubtedly flourish if the present vigilance is relaxed. Till late, certain dens which exist unmolested in lanes inhabited by prostitutes and others of the like kith and kin noted for rowdiness which was of daily occurrence have come under the police watch and ward, but the rowdiness has not been entirely checked. It has been brought under control, but its eradication depends upon more drastic measures the, more so, because, the season for festivities is fast approaching, one after the other, when the Police ferule ought to come out with an exercising power and authority which would know of no connection nor connivance. If the Police be on the alert as it is, the "Shelter" is there, her doors open to give shelter to those whom the Police would rescue and send in.

ପତ୍ର ଧର୍ମଦିନ ।
ଏ ନହିଁ ଯାଇ ଲାଗା କରନ୍ତି ଜଳରେ ଶେଷ
ହୋଇଥାଏ । ମହାଦ୍ୱାରା ଶୋଇବହାର କୁଳପ୍ରଦୟ
କେବା କ୍ଷେତ୍ରରେ କୁଳାଳାରୀ କେବା
କାହେ ମୁଖସେଇ । ବେଠାରୁ ଅନୁକାଳ
ଦୋଷରୁଙ୍କରି । ଶିଖାରୀଏ ବାଟେ ବାଟେ ସୁରା
ଜଳକ ଦିଲେ କରାଯନ୍ତି । “ଥାଇ” ଦୂରଦୀର୍ଘ
ନ ଦେବ ।

ମନ୍ତ୍ରବଳ ଏବିଭାବେ - କେବୁ ମନ୍ତ୍ରବଳ
ଥିଲେ, ଅପେକ୍ଷା ସେବକ, ସେବତୀ, ଟିକ୍ଟା
ଦିଶା, ଜୀବିଥରେ । ଗବ୍ବା ବନ୍ଦହୁ ଶୋଭବଳର
ଅଛବ ନ ଥିଲା । ପ୍ରତିହିଁ ମନ୍ତ୍ରବଳ ଆର୍ଦ୍ଦ୍ର
ବୁଲିବ ଛାଇ ଠାର୍ମଲା । ମାଳିକ, „କାମଶାଖ
ଫିରିଥରାରୁ ମସିର ଚର୍ଚା ଜୀବିଥରେ । ଟିକ୍ଟା
ଶେଷାମାନେ ପ୍ରେମରେ ବନ୍ଦମଧ ହେଉଥିଲେ
ଏହୁ ମହିନ ଶୋଭବ ଛାଇଦେଇ ।

ପୋଶା ଏ ଅନୁଭବରୁ ଫେର ବାହାରସ୍ତଳ
ମହାଲୁଙ୍କ କହୁଥିଲେ ଏହିଠାରେ ଗ୍ରହିଣୀ
ଅଛି । ଦେବତାମେହ ଆଶା ଦେଉସ୍ତରେ, କିନ୍ତୁ
ପରବେ, ଅଥା ସବୁ ବିଜିତିଗଲା ।

ମହାବଳ କଳେର ସମ୍ମାନ ପତ୍ର

ବିନ୍ଦୁ ଲେବେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ ଚାକର ପାଇବା
ପାଇଥାଏନ୍ତି । ମୁଗନାଳୁର ଗନ୍ଧ କି ଲୁଚ୍ଛ
ବହେ ? ନହିଁ ବଜଳ ଅଥବା ଚାମ ଦେଖାଯାଇ
ପାଏ । ଅନେବିଦିନରୁ ଫିର୍ଯ୍ୟାତ ହେ
ବୋଇ ବୁଲୁଣିଛନ୍ତି । ଜାରୁଳ ପଟ୍ଟାଟିଏ
ମାତ୍ରମ୍ଭୁଟ ଦେଖାଯାଇଲେ । ଉଚ୍ଚବ୍ରତ ଯାଇ
କହି ଦରଦରରେ ପଢିଥିଲେ । ଅଠେତୁମ୍ଭୁଟ
ମଧ୍ୟ କୁଣ୍ଡ ସମ୍ମଳ ପାଇଥିଲେ, ଶେଷଟି
ହୁମ୍ମାଠ ପାଇଲେ ହୁକୁତୁରେ । ଉଧାର ଉଥି
ପହିଆଇଲେ । ସେ ମହାପୁରୁଷ ଅର୍ଦ୍ଧଜୀବୀ
ହୁଏହୁ ଅଠେତୁ ଲୁଳା ହେବିଲେ । କର
ଦକ୍ଷାକଣଧୀ ପର୍ବତୀମ ନିକର ଦୂର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ
ସୁରକ୍ଷା କରିଥାଏ ଶକ୍ତ ମୁଣ୍ଡ ମୁଣ୍ଡାନ ଓ ତୋ
କୌଣ୍ଡିନ ଧାରେ କରି ହର୍ଯ୍ୟାତ୍ମିତ ଉଚ୍ଛବାହ
ଅକ୍ଷର ପାଇଥାଇ । ଦେଇ ଅର୍ଦ୍ଧିଲାଗି ।

ଦେଶର ଲୋକ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରଥମ । ଅଜ୍ଞ
ଭବରେ ପ୍ରତାରିତମାନଙ୍କ ଅବତର ବା ମହା
ପୁରୁଷ ବା ସମୀ ବିବେଂଦ୍ର ହୋଇ ଉଣ୍ଡା
କରିବା ହୃଦୟମାନ ଲୋକର କ' ନହେ
ହଳଦିବ ଲୋକେ ଯେଉଁ ଭୂମରେ ପଢ଼ି
ସକେ, ମହାତ୍ମା ସେଠାରେ ଆହୁ କହୁଥି
ଲୁଜା କରିଥିଲେ ଏହ ଅନୁମାଳକର ଜିନି
ପୁଲାର ସାହେବ ଯାଇ ଏ ବିବେଂଦ୍ରଙ୍କ ପ୍ରମତ୍ତ
ଗମୀପରିହରେ ଭାବାବେଶ ସମୟରେ ହେବ
କିଥିଲେ ସେମାନେ ପରେ ଧରିବୁ ନୁହେ
ଦେଖାଇଥାବେ

ନୟଦ୍ୟକୁଟିଳା ।

କବ କୁଳର ମାସରେ ଜଣେ ଅପରାଧ
ଲୋକ ଅତି ଶାନ୍ତରେ ଶର୍ଵଦିନସହିତକାବା
ବନ୍ଦୁଶାନ୍ତ ପଦତାରେ ଜଣ ଦିନୀ କରିବା ଉଚ୍ଚ
ଗାନ୍ଧୀ ପରମ ମାଧ୍ୟାର ଯେ ଆଖେ ପ୍ରତାପ କରି
ଯେ ତେ ବୁଦ୍ଧିବନ୍ଦନ ଜ୍ଞାନେ ଠି ଧରି ପୁଣ୍ୟା
ସବଳପ୍ରକାର ଦେଗ କିମ କିମ କରିଥାରେ । ଏହି
କିମ ମଧ୍ୟାରେ ଯେଉଁ ଯୀର କର୍ତ୍ତାର ଜ୍ଞାନ
ମେଂଜୁବାର ତାହାର ମୁକ୍ତ୍ୟା ଦେବ
କିମ କରିବେବ ତହ ପୁନା ସହାୟ ନାହିଁ
ଠି ଏହି ଜ୍ଞାନ ଠେବ କିମ ଅନୁଭବିତ କରି
ଅଣ୍ଟି ଏ କୁଳା ନିତ୍ୟକ ଦେବକାର ତହିଁ କେବେ
କହିବାରୁ ଉତ୍ତର ପାଇଲେବ ତା କଥାରେ କରା
ତହ ତାକୁ ସମ୍ମତ କରିବ କେବେବ । ଉତ୍ତର
ଠି ପ୍ରଥମ ଗଜାକୁ ଠେବରେ ବରି ତାରିଖ
ଦୋଷପରିମେ ଠେବିବୁ ବବାରୁ କେଇଥାରେ
ପର, ତାହା ସେବିଲେବ ନାହିଁ ପାଇନଗାହୁ
ପୁନା ବସାଇ ସେହି ଠି ଯୀ ଲେବରୁ କହନ
ଠି କେଇ ଛାନ୍ତରେ ଥିଲ । ପୋଖରୀ
ଅଗ୍ରହିଠାରୁ ଶାନ୍ତ ଅନ୍ତରେ ଥୁଳା ସର୍ବକ । ।
ଆମେ କୁଳ ମୁଁ ପରେ ଯାଇଅଛି କୁଳାଧିକ
ତଥା କହିବାହୁ କମା ଛାନ୍ତ ଅତି ଦୂରକାହୁ
ଏବା ଶୁଣ ଗୋଟିଲେବ ଠି କେଇ ଜେବେ

କେ ଓ ଠକ ଲୁଗ ସେଇ ପଣେ ମାତ୍ର ।
ଚନ୍ଦ୍ର ମାତ୍ର ପର ସେହି ଠକ ପୁରୁଷ
ଫେରାବି ସେହି ଧୀରେବର ହିନ୍ଦୁ ବହନ
ତୋର ମା ଗାଖାରବ ଅଉ ଏହେ ଲୁଗା କେ
ଏହା ଶୁଣ ପାହାର ଛେଦ ଅନ୍ତରେ ଦୂର
ଦେବାରୁ ଛଳ ଠକ ଦୁଇଶ୍ରମ ଲୁଗା ଓ ଜଗବ
ଏ ଖେନେଇ ହେଉଥାଏ ମାତ୍ର ପାହାର
ଠିକା ଟିକିଲାବାର୍ତ୍ତ । ପାହାର କମ ପଥ କାହିଁ
ଏବ କେବଳ୍ୟାବ ବେଳି ଦୃଷ୍ଟିର । କିନ୍ତୁ
କୌଣସି ଲୁଗାରେ ପାହାର ଠିକା ଟିକାଇ
ଯାଏ ।

ବ୍ୟାପିକ ସାହିତ୍ୟ ବିରାମ ପତ୍ର ୫୧

କୁଣ୍ଡଳେ ପାଦରୀଙ୍କ କରୁଥିଲା ତାହାର
ମଧ୍ୟ ଏହିରେଣ୍ଟ କରିବାର ଆମାର ପରିଚ୍ୟା

କ୍ଷେତ୍ର ମାନ୍ୟମୁଦ୍ରାରେ କମାରୀ ବ୍ୟାପାର କରିବାର ଅନ୍ତରେ
ବନ୍ଦାରେ ପଡ଼ୁଥିଲା ବନ୍ଧାବାପ ବାହୁ ଏହି ନେତ୍ର
ଥିବା ସମୟେ ମନ୍ଦିରକା ସ୍ଥାନ ଜାହାର କିନ୍ତୁ
ବଳ କରିଦେବ ଦୋଲ ବହୁ ଉପରେକୁ ଉପାଦାନ
ମୂର୍ଖ ଛାନ୍ଦର ସ୍ଥାନ ଶୁଣି ଶୁଣି ରହିବାରେ ଗୋଟିଏ
ଲୁଗା ଓ ଚକର ଟଙ୍କା ୩୦ ଟଙ୍କା ନେଇଥାଇଅଛି
ବଠାରେ ସେ ଗାହାର ନାମ ବରତାର ଘର
ବରତ୍ତା ଦୋଲ ବହୁଥିବ । ଉତ୍ତର ଲୋକରେତେହାନ୍ତିର
ଫଳ ସେହି ବଜାଯର ଅଧିକରଣ, ସେପରିବ
ଦାରୀ ମୁଦା ଦେଖିବା ବାହାର କରି କରି କରି
ଦେବ ଦୋଲ ବହୁ ହଠାତ୍ ପରିଷକ୍ତ ଟଙ୍କା ୩୦
ନେଇଥାଇଅଛି । ପୁଲର ବବନ୍ଦୁରେ ଲୁଗା
୩୦ ଟଙ୍କା ପ୍ରତିତ ଗାମଧାର କୁଣ୍ଡା ସାଇକାର୍ତ୍ତ
ଜାହାର କମ୍ପ୍ସ ଅନ୍ତରେ କ ୧୦ ଟଙ୍କା । ଶାଖାଲକା
ମଧ୍ୟ ଶବ୍ଦର ଓ ମଧ୍ୟ ସମାନ୍ୟ ତତ୍ତ୍ଵ ସମାନ

ମୁଣ୍ଡରେ ଖଣ୍ଡି ଏ ପାଲିମାନ୍ଦୁର ସକାଳ ଆଏ ।
ଅଛିର ଏହିତର ଲୋଚ ମନୀରଗୋପନିକା
ରେ ବାହିକାଳ ନାମର ଏବଂ ବାନିଷତ୍ତେ ଏହି
ମହ ପୂଜାକୁ ବାହାର କାଙ୍କଳ ଭଲ ବିଜ
ଦେବ ଦୋଲ କିମ୍ବା ଶୈଖର ଶାଠ ରୁ ଏହି
ତ ବାହାର ଉମ୍ବେର ଠକି ଦେଇଥିଲୁ । ତାହା
ମାନ୍ଦେବ ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ତାଳିକ, ସନ୍ଦର୍ଭକ ଏ
ବେଦେହ । ତ ହାର ସ୍ଵରୂପ କାର୍ଯ୍ୟର ଏକମାନ
ଦେଖା ଦିଇପାଇଁ । ମନୁରମ୍ଭ ସବ୍ରାନ୍ତର

ଦେଖିଯ ହୁଏହ କାହା ।
ବଲିବାରେ ମନ୍ତ୍ରାଳ ବନ୍ଦରାଷ୍ଟ୍ରୀଯାଚ
ଏହମେହରେ ଗୋଟି ଏ ହୃଦୟ ବନ୍ଧବ ପ୍ରାଣ
ବରୁଆଛନ୍ତି । ଏହର ମୂଳଧର ଦୂରଦେଶ
ଟକା ଦେବାର ପ୍ରକାଳ ହୋଇଥାଏ । କ୍ଷମିତିର
ଜନକରସଙ୍ଗର ଉତ୍ସବା ଏହ ବନ୍ଦରର ଜୀବଜୀବନ
ଅଭିରମାୟ ବ୍ୟାକରୁ ଦେଖିଯ କ୍ଷେତ୍ରମାତ୍ର
ସହଜେ ସାହାଯ୍ୟ ମରେ ଥା । ସତ୍ୱରୁ ପ୍ରକୃତି
ଦିନ ମାରିବାଚାହିଁ ବନ୍ଦାଙ୍କ ଦେଖିଯ କ୍ଷେତ୍ରମାତ୍ର
କ୍ଷମିତି ଜୀବନରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ଦେଖିଯ
ମହୋପତ୍ରର ସାଧନ ହେବ ।

ପରାମର୍ଶ ଦେଖିଲୁ ।
ପରମାନନ୍ଦ ଏହି କମ୍ପ୍ୟୁଟର ବି
ଆସିଥାଏବୁ ପ୍ରତାପ ଯେ ଆହୁତିରେ
ଅଳ୍ପକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟକୋଷଯୋଗୀ ହେଲୁ କିମ୍ବା
ଅଳ୍ପକାରୀ ସହାର୍ଦ୍ଦିତ୍ୟୋଗୀ ହିତାକ ହେଲୁ
ପରମାନନ୍ଦମେଣ୍ଟ ଏହି ଜୟନ୍ତ ପ୍ରକାର କରିପାରିବ
କି କି କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ
ନହିଁ ଏହି ବେଳରେ କେତଳ ଜୟନ୍ତଙ୍କର
ବ୍ୟକ୍ତି ପରମାନନ୍ଦମେଣ୍ଟ କରିବାକୁ ନାହିଁ
କି କା ହେଲାରେ କରାର୍ଥୀ କାନ୍ଦୁ ପାଇବେ
କି କା କା ତ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ
କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ
କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ
କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ

ଏହାକୁ ପ୍ରାୟ ଗୁରୁମାତ୍ର ଦେବ କରିଛନ୍ତି
ଯେ ଲେଖିଥିଲୁବୁ ଫନ୍ଦରେ ମରଣ୍ଡାଖାନ୍ତି
ମନୋଗୋଟିଏ ଅନ୍ଧରୁ ଫେରିଥିବା ପାଠ୍ୟ-
ମାନ୍ୟ ଲାଗିଥିଲା । ପ୍ରଥମେ କିମ୍ବାକିଲୁଗୁଡ଼ି
ଅବ ତାର ସହାକର୍ତ୍ତା ହେବାର ଦ୍ୱାରାପ୍ରାପ୍ତୋ
ଥିଲା । ତିବୁ ଉଦ୍ଧିଷ୍ଟାର ତାଲାପ୍ରାକର ଅମୃତୀୟ
ଦେବପ୍ରାତେ ସହରରେ ଏହିକି ଦେବାରୁ
ପରେ ଦେଶାନ୍ତର ଯେ ଏହିକିମ୍ବୁ ଜାତି
ଲୋକ ସମବ୍ୟାପ ପାଇଲେ । କିମ୍ବାର କାଳ
ପ୍ରାର ହୁବ ମରଣ୍ଡାଖାନ୍ତିର ଜ୍ଵଳି ନିଃପ୍ର କିମ୍ବ
କିମ୍ବାକୁ ଦ୍ୱାରା ସହି ଧରେଇବେ ଉତ୍ତର
ତାଙ୍କାନ୍ତିର ପରିଷ୍କାଳ କରି ମରଣ୍ଡାଖାନ୍ତିର
ଅନ୍ଧୀ ପଥ ଅର୍ଜନ ଯେଉଁରୁ । ଶତକ
ଦର୍ଢିରାଳ ପେରାଗର ପାଇଁ ଧେଶ ଦେବାରୁ
ନହିଁଲା । ପ୍ରଥମେ ତିବୁ ଧର୍ମକ ପାଠ୍ୟ କରିଛନ୍ତି
କୁହ ପ୍ରାଚିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହାକୁ ଦେବ
ଦେଶାନ୍ତର କିମ୍ବାକର ମେଞ୍ଚାରେ ଅଭ କିମ୍ବାଦିନ
ଏହ ସଂଗ୍ରହୀତାର୍ଥକୁ ଲୋକପ ନାହିଁ ଅବେଳା
ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି କରିବେ । ସହରକମିଯାନ୍ତର
ଦେଶାନ୍ତରାତିଥେ ଅବେଳା ପରମାଣୁରେ
ଅଧିନିରମ୍ଭ ଲଣ୍ଠାଇ

ଏନ୍ତିରୁକ୍ତ ଦେଇବ ପ୍ରାକଳ ।
ପେହିଁ ଏହିଏକ ଦେଇବରେ ଜଗ ସନ୍ଦେ
ଜଳକରସ୍ତୁ ଏହାଥିର ପଣିର ଲଜ ଲେଖ
ମୁଠ ହୋଇଥିଲେ; ଏହି ସେଇ ଭାବରେ
ଜାଳାଟିଛେଇଲେ ସ୍ଵର୍ଗର ଅଧିକୁଳ ହୋଇଥିଲା
ଅଛି । ଯୁଦ୍ଧବର୍ଷାର ଏହି ଲୁହ ଶୂନ୍ୟାହାର
ଧରଣ କରି ଥିଲେ ମୁୟ ଏଥର ଏହି ପେଶେ
ଥିଲେ ଜାଳାପୁରୀର ଉପରେଇ ଫଳାଫଳ
ଏହୁକମନ୍ତେ ମନ୍ତ୍ରମେଳନ ସେବାର ପ୍ରଗ୍ରହ
ତଥାଙ୍ଗୁଣ ବିଶ୍ଵତେଷେମବାର ଏହି ରେଣୁକା
ଏହି ମୁକୁରାଲିରୀ ପରାଶିତ ହେବ । ତୁଳି
ଦ୍ୟାବୁଲେ ଏହି ସେବାରେ ଦର୍ଶାଇ ଏହିହାତେ
ଅର୍ପିଛ ଲୋକ ମୁକ୍ତ ହେଉଅଛନ୍ତି । ଏହା
ଦେଇବରେ ଜନଶାଖାର ସହିତେ ନିରାକାର
କେନ୍ଦ୍ରପାତିରୀ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଜବାନ୍ମେଳନ ହେବ
ତଥାରେ ଅଧିକ ଧାରଦାତିକାଳୟ ପିତାମହ
କାର ଅଦ୍ଦୋତ୍ତମ ଉତ୍ସାହରୁ ।

କୁଟୁମ୍ବା ଦେଇବ ଏହି ନୃତ୍ୟ ଅଧିକ
ପାଦ ଗମନର ସୁଣ୍ଠାନ ଦିଲୋଇ ଦେବ
ତୁମ୍ଭ ଏକାକୁଳ ଶକ୍ତି ଦେଖୁଣ୍ଡା କୁମ୍ଭ ଥିଲେ
ଦେବାଜ ଏକ ନୃତ୍ୟ ଉଚ୍ଛବି ବାହାରାଜଙ୍ଗ
ଏହି କୁଣ୍ଡଲରେ ଅନ୍ତରେ ଦେଖି ଦେଇ କୋଣ
ଶକ୍ତି ମହିଳାଙ୍କର କାହା କମ୍ପିଲିବ କିମ୍ବା
ମୁଦ୍ରାର ବନ୍ଦରଙ୍ଗରୁ । ଯେତେ ଉପରେ କେବୁଳ
ଦେଖିଲା କୁଣ୍ଡଲର । ଗୋଟିଏ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ଆ
ଦେଇଲେ ଅବାଜ ଜାମ କଷାଯି କଷାଯିରେ ତଥା

କୁଳ ଦକ୍ଷ ଲବେଇ ପ୍ରଥମ ଏହି ଜଗମ କୁଳ-
ଶତ୍ରୁରେ ହେତେକ କୁଳ କରିବ ଯେତେବେଳେ
ଜଗମ କୁଳପାତ୍ରରେ ଉପ୍ରକାଶର ଧେନ-
ତୁବ । ସେଠାରୁ ମାତ୍ର ସୁଖ କୁଳପାତ୍ରରେ
ଚାହକୁ ଦୃଢ଼ିର ରଖି ଏହି ପାତ୍ରରୁ କେ ଅଟେ
ଆପ୍ତେ କାହାଟେ ଶୈଖିଦେବ ଯେତେବେଳେ
ଜମେ କୁଳପାତ୍ର ବାଢ଼ିବର ରଜ୍ଜବାବେ
ପର ଦେଇବ ଲମିଦାରବ । ସେଠାରୁ ଆପ୍ତେ
ଆପ୍ତେ କାହମଞ୍ଚରୁ ଆଜି ବାହାବ କରିବେକ ।
ଏହିପରି କୁର କଳାଟର କରନ୍ତି । କହମଞ୍ଚରେ
ଖର ପାହନ୍ତର ତଳେ ଦେଖୁ ବେଳେ ଆମେଣେ
ଦୁଇ ।

ଭାବରେ କୁହନ ସ୍ଥକିର ସୂଦିଆଳ ।

ଦର୍ତ୍ତାନ ଅଶ୍ଵବହୁତ୍ତରେ ଅକୁଣ୍ଠା ସମ୍ମାନ
ମଧ୍ୟରେ ଦିଜେଇ ମୋଟିଏ ପ୍ରକାନ ଆଖି ଥିଲା
ଅଶ୍ଵବହୁତ ସମ୍ମାନ କିନ୍ତେ ଉଦ୍‌ଦିତ ରଜା (King)
ଦେଇଲୁଥିଲେ । ଦିଜେଇ ଓ ଦେଶାଳିଆ ଏବଂ
ଦୂରବଳା ମଧ୍ୟରେ ସୁନହାର ସହ ଲଗିଥାଏ
ସୁଦିପାତ ହୋଇଥିଲା । ଦେଶାଳିଆ ରଜା
ଦେଶମାତେ ଦିଜେଇର ବଳିଧାନ ଦୂରାଧେ
ଦିନର ଚରିତମ୍ଭୁ ଜୀମାଳ ଦ୍ୱାରା ଦିନ
ଅଛନ୍ତି ଓ ରତ୍ନ ନନ୍ଦବୁ ଯେ ସବୁ କେବଳ
ସ୍ତ୍ରୀ ସର୍ବ ତଥା ଲଜିତେଇଥିଲା । ସତିର
ଦୂରାଧେଖୁ ନନ୍ଦବ ଲୋହମାଳେ ଝାଁଦି
ସୁନହା ଦିଜେଇ ଦର୍ଶନ ଦୂରାଧେଖୁ । ଦିଜେଇର
ଯେ କୁଳାଦେ ଶାଦିକରୁଣାଳୀ ଶ୍ରାବିତ ହେଲା
ଶୁଣ ତାହା ଘଜିଯାଉଥିଲା । ପୁରୁଷମନ୍ଦିର
ହତ ଥିଲା ପରିଦେଶସଥି ଦର୍ତ୍ତାନ ଉପରେ
ବନ୍ଦୀର ବନ୍ଦୀବନ୍ଦିଧ (regent) ନିଧି
ହୋଇ ଶାନ୍ତିକର୍ଯ୍ୟ କୋରିଥିଲା । ଦିନ
ଦିନଶିର୍ମାନକ ଅବସରରେ କର୍ଣ୍ଣ ଦିନ
କାଳୁ ଯୁଦ୍ଧ ସବାରୁ କଣ୍ଠରୁ ବନ୍ଦି ଦେଇ
ଥିଲା । ଦିନଶିର୍ମାନକ କର୍ଣ୍ଣରୁ କର୍ଣ୍ଣର
ବୈଜ୍ୟଧାରୀ ସଙ୍ଗରେ ଅଜାଗର ଯରା
ସୁରୁପ ଲିଖି କରି ଦେବୀ ଦେଇ ଏହି ବିବା
ପରେ ମେଲେ କରିଦିବାରାତିନେ ଦର୍ତ୍ତାନ

ବୁଲିବାର ସମ୍ଭବ ଟଙ୍କା ଦିଲ୍ଲିତ

ଦ୍ୱାରା ମନ୍ତ୍ରିକାର ସଂଧିମାନଙ୍କରଣାବ୍ୟାପ କରିବା
ରହେ ଯେଉଁ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଚୀନ ବିଷୟକୁ ଏହାର
ଜ୍ଞାନ ବିଦ୍ୟାକ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନ୍ୟନ ବିଦ୍ୟାକ୍ଷେତ୍ରରେ
ପରମନାମ ଉତ୍ସବା ଓ ରାତ୍ରେହି ଅନୁବାଦ
ଓଡ଼ୀସା ପଢ଼ାଇବା କିମ୍ବେଳେ ବାରୁ ଏହା
ଲୋକମ ନ ସୁଧା ଅଧିକାର ମାନ୍ୟର ପ୍ରକାଶ

ପ୍ରମୁଖ କାଳୀ କାଳୀର କାଳୀର
ଭାବେରେ ପଟଣ ଦେବୀ କାଳୀର
ଯେମ ଦେହରେ । କାଳୀ ଅନ୍ୟଗୁଡ଼ିକ
ଯୁବର ଅବ୍ୟା କାଳୀ ଶୁଣୁ ନା
ଦେବୀ କିମତ୍ତେ ଦାରୁ ପୃଷ୍ଠରେ ସୋଠି ପ୍ର
ବଦଳୁମ ଭାବିଲଥର ସବ୍ୟାମରେ କି
ତେବେ ଉଚିତର କାଳୀରେ ଅନ୍ଧି କ
ରେ ପୂଜେ । ଏହି ଅନ୍ଧି ଉତ୍ତରରେ ଜେ
ଦେଖିବାରସାହେବ ବିଦ୍ୟୁମ ଦୂରପଥ
ଥେବେଇ ଦାରୁ ପୃଷ୍ଠରେ ସୋଠିବାର

ଏହି ମର୍ଦ୍ଦରେ ପଦ ଲେଖିଅଛନ୍ତି କି ସଂହୃଦୀ
କିଳରେ ଶିଖିବ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରୁ ଯତ୍ନ ଥିଲା
କିନ୍ତୁ ବନ୍ଦର କାହିଁନା ସମସ୍ତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ
ଓ ଅଶ୍ରୁର ଗ୍ରାନ୍ତିଷ୍ମାନଙ୍କର ବସ୍ତୁ; ପୋକିଯି
ଓଠେବାର ବର୍ଣ୍ଣନା କର ଏହି କାହିଁବା ବାଜା
ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାକୁ ପାଇଁ ଏହି କାହିଁବା ବାଜା
କାହିଁନା ହେଲେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମାନ
ଉପରେକୁ ସମ୍ମାନ ଦେବାରୁ ହେବାକୁ ଦେବା
ଏହି କାହିଁବାକୁ କାହିଁବାକୁ କାହିଁବାକୁ
କାହିଁବାକୁ କାହିଁବାକୁ କାହିଁବାକୁ ।

ହିନ୍ଦୁ ଓ ମୁହଁଲମ୍ବାଳ ସମ୍ପଦ

ଗଢ଼ କୁଳର ମାତ୍ର ତା ୨୦ ହଜାରରେ
ପଢ଼ା ନିରନ୍ତରିଷାର ବୀରରେ ହେଉଥି
ହେଲୁ ସମେତର ୫ ମ ବସ୍ତରିକ ଅଧିକେ
ଦେଇଥିଲା । କରନ୍ତାର ଜ୍ଞାନରେକାଳୀନ
ଦିନପାଇଁ ମୟୁ ଏହାରେ ସମ୍ମାନର
ପ୍ରତିକଣ କରିଥିଲେ । ଅଛାନ୍ତି ଦୂରୀ
ଦୂରୀ ଦୂରପଦିଷ୍ଠର ନେମର ଠ ଦୂରୀ
ମୋଯପଲାପୁ ସରଖୋଣୀ ପରିଚକରି
ତାର ପରିଚାର କଲୁବୁଦ୍ଧରେ ଉପରାକ ଦୂରୀ
ଥିଲେ । ହେଲୁ ସମ୍ମାନ କାହିଁକି ହିଁ
ସମ୍ମାନର ଦୂରୀଙ୍କର କମେର ସରଳ ତାର
ଦୂରରେ ପଠିବ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ରୀତି
ପାଇଁ ତା ପାଶାଟି ଘରେବ କରିବ
ହୋଇଥିଲେହେଁ ଏତାର ପରିଚାର
ମଧ୍ୟ ହାତ କରିଦିମୁହିମାମରେ
ଦେଖାଇ ତା ପାଶାଟି କଟ ପଥା ହେଲା

ଓ ଅନୁକାଳ ସେସ୍ତୁର ଗୋପୀ ଶିଖ ଫର୍ମି
ଦରା ଛାତ୍ର ଓ ମୋହରିଲାର ସରବାଗୀ ସମେତ-
ମାନୁଷ ଅଜ ତାରଙ୍ଗ ସକା ଟ ୧୦୦୦୧ ମର
ବାଜ ଦରାଇଛନ୍ତି । ବଞ୍ଚ, ବିହାର ଓ ଓଡ଼ିଶା-
ପ୍ରଦେଶମନ୍ଦର ଭବ୍ୟ ଶୁନିମାନକର
ଦେଇମେବ ଉପାଦିତ ଦସ୍ତଖତ ଦୋରଙ୍ଗୁ ଓ
କିମ୍ବାବାଣୀ ପଠାଇବ, ସବାରେ ପଥିରାକ ପ୍ରାପ୍ତ
ଦେଉଥିବ । କଳିତରଣ ସିନ୍ଧିର ବର୍ଣ୍ଣ
ପରମ୍ପରାବଳୀରେ ମୋହରିଲ ସମିକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର
ଜ ॥ ଏ ଓ କବିନ, ସମିକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରରୁ ଜ ୨ ॥
କୁପଳେ ୧୦୦୦୧ ମରିଲାର ଦେଇଲେ ।
ପରମ୍ପରାବଳୀରେ ସମ୍ମାନ ମହୋଦୟ ସମବାୟ ବିନ-
ବିତର ପ୍ରକାର ଉବେଶ୍ୟବନ୍ଦରେ ଏକ ସାବ-
ଦ୍ରୀ ହୋଇଥିଲେ ଏହି ବିକା ହେଲା

ଗନ୍ଧ ଖେଳେରେ ମହୋଦୟକୁ ସ୍ଵାକ୍ଷର ଯତ୍ନ
ଓ ଅଧ୍ୟବସାୟକାର କ୍ଷେତ୍ରରେ ପରିଚି ଏହା
ଦୂର ୧୫ ଦର୍ଶକର ଉଦ୍‌ଦିକ ଲାଭ କରିଥିଲାକୁ
ଅମ୍ବେଳାକେ ବସାଯେ ପରିବର୍ତ୍ତନାରେ
ଭାବାକୁ ଯାର୍ଥଜୀବିତ କାମକା କରୁଥିଲୁ ।
ଆଜ୍ଞା ଦୂରୁ ଅନ୍ତାକଣ ଜାଗରେତୁଳ ମହୋଦୟ
ଗଣ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ସହୃଦୟ
ପ୍ରକାରରେ ଉତ୍ସାହ ଲାଭ କମ୍ପି କଲେ
ମେଘଧର୍ମ ନିରାକାର ପ୍ରକାରରେ କଥା
ସଂକାରକାରୀରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଉତ୍ସାହ
ଧାରଣ କୁଣ୍ଡଳ ।

ବ୍ୟାକ ରେଖା ।
ତାଙ୍କରେବ୍ୟାକକ ଶ୍ଵରାକୁ ବନ୍ଦା କଣ୍ଠୋହ-
ନେ, କରେ ବିଚକ୍ଷଣ ବେହାର । ସବ୍ୟାର୍ଥ ସବାଳ-
ପାର କିମ୍ବାର । କରେ ଦିକ୍ଷାରୀ ଅନେକ
ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସାହେବମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କରେବ୍ୟାକ
ଶ୍ଵରାର ଲଭାକୁ ସମ୍ମାନଦେବ ତାତିଶ୍ୱାସକୁ ଓ
ଦେବେଦେବେ ଦେହ ନୟନ ହୋଇଲାହାନ୍ତି ।
ତାଙ୍କ କ୍ରମୀକରିଲେ ପରମ୍ ନନ୍ଦାର “ ଶାଦୀ ”
ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଅଛ ଦୟାୟ ଅର୍ଥାତ୍ କୃତ୍ତିମ
ତାତେବ୍ରତୀ ଶ୍ଵର ତାଙ୍କରେବ୍ୟାକୁ ଅଧିକରେ
ପେ ଆପଣ ଜଳେ ସେନକ ସ୍ଵର । ଅଧିକ
ମାନକର ମୁଦ୍ରକରେ ଜମୀନ ଅକ୍ଷରର ପରି
ରେଖରେ ଲୟାଟ ଥିଲେ । ଜମୀନ ପରମ୍ ପରି
ରାଜସ୍ଥାନୁ ଅବ୍ୟାହତ ପାଇ ଭାବକୁମର
ରହାବେ ଭାବକରିବାକୁ ଅଧିକରେ । ଭୂମିକର
କୌଣସି ବଢ଼ିଗାର୍ଜରେ ମାନକର କଳିକ
ବାଲାବାହେବନ୍ଧ ପଢ଼ିଲେ ସାକ୍ଷାତ୍ ବେଳ
ସାକ୍ଷାତ୍ ସମେଁ ଅଳାପ, ଅଳାପ ପରେ ସମ୍ମ
ଦତୀ । ପାରବୀ ରାଜ୍ୟର ଜିହେଜିହେପ ଦୂରା
ନକ୍ରିଯ କରିବରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ବନନ୍ତ
ପରମ୍ପରାମେ ଅବ୍ୟାହତ ମହିଳା ପରି ବନନ୍ତ

ପେଟୋରେ ଦିଗର ସର ଶୈଳକାଳ ଦୂର ଏହି
ମୋଟାମୋତାପର ପର ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟି ମହାକାଶ
ମାନନ୍ଦ, କାଣଟ ମାଧ୍ୟରେ ପୁଣ୍ୟକାଳ
ଏହାର ବାଯ ଦରଶରେ ହେଉଥାଏହାରୁ
ବାଲଚେର ବଜାଯାଦେବ ଅଛେତ ମାର ମାନ୍ଦ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସେ ହୃଦୟର ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟି କାଳ
ପୁଣ୍ୟ ମାନ୍ଦିଲେ, କୁଞ୍ଚିତ କଥା ମହାକାଶ
ଶାଲକ୍ଷ ସଜ୍ଜିତ୍ତାର ମାନନ୍ଦେ । ଏହି ଶିଖା
ପଳିତର ଉତ୍ତରାବ ମଜାଯାହେତୁ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ
କଥା ମହାବଳ ମାନ୍ଦିଲେ । ଏ ଶିଖାର ହୃଦୟ
ପରିଚାଳନା । ମହାକାଳ ଗୋଟିଏ ବଜିଦ ମାନ୍ଦିଲେ
ଅରର ଅସିଲୁ । ଜନକା ସଜ୍ଜିତ୍ତାରେ
ବଜାଯାର ମଜାଯାହେତୁ ଦୂରେ ଦୂରରେ
ଦୃଷ୍ଟି ଉପରେ ଦିକ୍ଷା ଦିକ୍ଷାରେ । ଗୋଟିଏ ଶୈଳ
ମରନ୍ତ ନିର୍ମଳେ ସ୍ଵଦା ହୃଦୟରେ ବଜିଦ

କାନ୍ଦିଲୁଙ୍ଗ । ରୁଚିଆହେବମାତ୍ରେ ପଢ଼ୁଥୁ
ଦେଖିଲେ କାଣ ବଳଦିଲୁ ଲଟାଇଛିର ବସନ୍ତ
ଜ୍ଵଳିଲୁ ସେଇ ନେଇଯାଇଅଛି । ତୁଳ ସଜା-
ସାହେବ ଦୂରକରିବେ ବାବର ମତ୍ତା ଝୋଟ
ଦୂଲିଲେ, ତଳିଯା ଦୋଷର ଶତ୍ର ଦେଖି ବୋଲିଗ
ଦିଲିଲେ ଅନୁସରଣ କର ମୋହିବ ପଣ୍ଡର
ଚଟାଇଲାରେ ହେଠିଲେ ସେ ଆଜି ଦେଖିବା
କେ ପଢ଼ିଲାହଁ । ଦାଖି ଅମ୍ବେ କାବ ମାର-
ଖିବା କରିବର ମାନିବ ଓ କାହା ସହିବରେ
ମୋହିବ ବାଜକ ଦୋଷର ତତ୍ତ୍ଵ ଦେଖିବା
କେ ପଢ଼ିଲାହଁ । ଶାର୍ଦ୍ଦିଲୀ
ଥିଲେ, ପଣ୍ଡର କଟାଇ ଉପରେ ଦେଖିବି ବହିତୁ
ପ୍ରଦୂର ତେବେଳ ପ୍ରାୟ ରହିଥିଲୁ । କାବ
କାହା ଦେଖି ମନବୁ ଶତ ଉତ୍ତର ହୋଇ ଅମାଦ-
ାହଁ । ବଳଦିଲୁ ମାନିବ ଓ ବାଜକ କୁଟେହେ
ଉଦ୍ଧିରି ସାଇ କାବ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପ୍ରାୟ ପଢ଼ିଲା
ଥିଲେନେ କାବଖେମାରିଲୁ ଦେଖିବ କିମ୍ବା
ନୃତ୍ତରେ କିଲମ୍ ହୋଇଥିଲେ ଏ କୁର୍ଦ୍ଦେ କାବ-
ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦାରୁତ୍ତିଥାନ୍ତେ । ପରିବୁ ପେତେ
ଠାରିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ତାଣିଯାଇଲେନାହଁ ।
ଆମରେ କାଣ ପୁଣି କାଣେ କିମ୍ବାଦିନାରେ
ମନୁଷ୍ୟ ଥିଲା ଦେଖି କଲିବା ବାଜାଧାରେ
ମହା ଅକ୍ଷରରେ ପଢ଼ିଲେ । କିଲମ୍ କଲେ
ମନୁଷ୍ୟ ସରକମାହରେ ବାବଦୁରେ ହାହୁତିର
ଆଜି କିଲମ୍ ନ କର ବୁଲ ଫାର କଲେ ।
ମରିରେ ବୁଲ ବାଜିବାମାଦିଲେ ବାବ ଏହି
କିମ୍ବା ଦେଇ ପଢ଼ିଲା । ସେହି ମନୁଷ୍ୟ ଓ ବାଜି
କଲମହା ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ ସେମାନେ ଦୟିବେ
ବାଜିଲ ହୋଇ ବାବ ବୋଲି କଲାର କରି
ପଢ଼ିଲାହଁ । ବାବ ସେ ସମୟରୁ ଦୂରିତୁ
ଦୋଷରୁଙ୍ଗ । ଏହାକୁ ବୋଲି ଚିକାଶ ।

ମରିଥାଏ । ଲୌହମୋହିନୀରେ ଅବତାରର କଥା
ଅଛି ଏବ ଅବତାର ଦେଖ, ସଥା—ନୟା”, କୁର୍ମ
ବିଷକ୍ତ, ନୃତ୍ତିଦ (କରବତ), ବାମଳ, ଅର୍ଦ୍ଧମନ
(ଦୂରପତି), ସମ, ବିଜପମ, (ଦୂରଧର
ତିଳ ଓ ବାମୀ । ଏହା ଦେଖିବାରେ କଥାରେ
ବିଜମୟତରେ ପ୍ରଦୂରିତ ଏ ବମ ଉପରୁ
ଏବ ଉତ୍ତରମଧ୍ୟରେ ମୁକ୍ତ ଦୋର ପରିଷ୍ଠରମ
କର ତେବେ ସମ ଦରଖ କରିଥିଲେ । ହିନ୍ଦ
ଅବତାରମଧ୍ୟରେ କୁଟ ନାହାନ୍ତି ଏବ ଦୂରମଧ୍ୟ
ଶୀଘ୍ର ବୁଝି ଅବତାର ହେବାରେ ପ୍ରସ୍ତ୍ରୀ
ସେହି ବୁଝି ଦେଖି ଶମକାଗବତତାର ପାଦ
ଦରମା ଦରିଥିଲେ ଏବ ଗୀତମୋହିନୀରୁ
ଅନ୍ତର କୁର୍ମକୁ ପାଇଥାଇନ୍ତି । ବୁଝି ପରି
ପଞ୍ଚମାନେ ଚେତକ୍ୟାଳ୍ୟ ଅବତାର ଅର୍ଥ
ଦେଇଥାଇନ୍ତି । ଅବପର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ମହାଦେବର
ଅବତାର ଦୋର ଅବେଳେ କରିବ କରିଲା
ଏବ ସେ ‘ଶୋଭା’ ଧର୍ମର ପ୍ରତିଶୋଷନ
ଅମେମାନେ ସାକାରୁ ପେ କର କୋଲି ମନ୍ଦିର
କରୁଁ ଏବ ‘ଶୋଭା’ ଧର୍ମର ଅର୍ଥ ଦେଖ
ସମସ୍ତେ ଏହି ଅବତାରରୁଷରେ ଉପରୁ
କଲହିଲେ କରିବାର ମଧ୍ୟ ଅବତାର କହାଇ
ଦେଇନ୍ତି । ସାହାର ସେ କରାଏ ସେ ତାହାର
ଅବତାର ମେଲ ପାଇ କରୁ ଏବ ଅଶ୍ରୁ ଧର୍ମ
ଦ୍ୱାରା ପ୍ରବୃତ୍ତ ପଥ ଶାରଣାରିଲେ ପାଦ
ତର୍ହିରେ ଅମ୍ବାବନ୍ଦର ଅପରି ନାହିଁ ମାତ୍ର
ବାହା କବାପି ସକାତକ ବା ପୁଣି ଧର୍ମ
ନାମରେ ଅଭିହିତ ହୋଇ ନ ଥିଲେ । ପରି
ଲୋହମାରେ ଅଶ୍ରୁରୋତ୍ତମ ହେଲେ ପରିପ୍ରେତ
ଅଶ୍ରୁ ମତ ବ୍ୟକ୍ତ ହେବାର ସମ୍ମତି ଅଧିକାର
ଏବ ସେହି ଅଧିକାରରେତେଥିଲେ ଅମ୍ବାରି

ଅବଶ୍ୟକ

ଅମ୍ବେଳାରେ ସତ୍ତିର ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀପଣ୍ଡାନ୍ତା
କରୁଥିବ ପ୍ରୀତି “ଆପିଧର୍ମ” । କାନ୍ଦକ ସ୍ଵର୍ଗର
ବ୍ୟାକୁଲାରା କରି ସମୟରେ ଅବତାର
ବାହର ଆସାଇଥା ହେବାରୁଥା ଯତନାତ
ଦ୍ରବ୍ୟରେ ମହିଷି ବ୍ୟାକନନ୍ଦ ସହସର ପ୍ରୟୋଗୀ
ଦେଇଥିବା ପ୍ରୟୋଗ ଲେଖିଥିବାରୁ କାହା
ଏ ଲେଖିବାକରୁ ବେଳେପ୍ରୟୋଗ ମହିଷି କରିବା
ହୋଇ କା ୧୯୭୩୫ ଜାନ୍ମର ଯେଉଁ ପଦ
ପଠାଇଥିବେ ତାହା ଏହି ମାତ୍ର କା ଏ ଉଚ୍ଚର
ଯତନାରେ ପ୍ରତିକିରି ଦରଅଛି । ଅମ୍ବେଳାରେ
ଅଭିଯାତ୍ର କରୁଥିବ ଅବତାରଗାନ୍ଦ ବନ୍ଦାର ତ
ଦେଖିବ । ତାହାର ଧର୍ମରେ ବାଧା ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଜୟମାଳାର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଜ ହେବାରେହେ ସାର
କଥା ବହୁବୀ ସମ୍ଭାବ ପ୍ରୟୋଗର ବୋଲି ଆସି
ପାଇବାର କିମ୍ବା ଏ ଓ କହିଯାଇଥିବ । ଯତନାର
ନାହିଁ ପରବର୍ତ୍ତ ରୂପାର ଓ ତାହା ସମ୍ବନ୍ଧର
ଧର୍ମର ପରମାଣୁ । ଦୟବ୍ୟାପୀତାରେ ଅବତାର
ବାହି ପ୍ରାଚ ଶାନ୍ତିଅଛି ବୋଲି ଯେ ତାହା ଅଭିଯାତ୍ର
ଏହିକୁ ଦେଖିଯାଇ ନ ପାରେ । ଦେଖି ଥିଲା, କି
ତୋଟି ଦାର୍ଢକିରୁ ଓ ଲେଖାଯିବ ପ୍ରତିକିରି ସକଳ
ବ୍ୟାକର ପ୍ରତିକିରିବାରେ ବୀଜାର କରଅଛନ୍ତି ।
ପଦପ୍ରେରଣକ ବୀଜାର କରନ୍ତି କି କାହିଁ ଅମ୍ବେଳା
ମାନେ କହ ନ ପାରୁ । ଯେବେ ସେ ତାହା
ବୀଜାର କି କରନ୍ତି ଦେଖି ବେଳ ଗୁଡ଼ କି
ପଦପ୍ରେରଣକ ଗୁଡ଼ ତାହା ପାଠକେ ବିଶ୍ୱାସ
କରିବେ । ଦେଖିବେ ଅବତାରହାତ ନାହିଁ
ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହୁବୁ ପଣେ ଅବତାରବାଦର
ପ୍ରୟୋଗର ସୁକା ହୋଇ ନ ପାରେ । ଅନେକ
ପ୍ରତିକିରି ମଧ୍ୟରେ କରିବିଲାଗା ପ୍ରକିଞ୍ଚ ଦେ
ଇହିରେ ନେବର ସୁକା ପ୍ରହାସନ୍ତରେ ଜନ୍ମାଇଛା । ଯେବେ
ପ୍ରତିକିରି ହୋଇଥିବାରୁ ଅନେକବର୍ଷ ତାହା

ମୁଣ୍ଡାରେ ଅକତାର ଦଥା ହେଉଥିଲା ତ ପ୍ରସ୍ତୁତିଦୟକୁ ନହେଲେ ସକାଳର
ଅଛି ଏବଂ ଅକତାର ଦଥ, ସଥା—ମସି, କୁର୍ତ୍ତ, ଧର୍ମର ସହଜପଣ୍ଡା ମିଳିବା ବା ବୁଝିବା ହଠିବ ।

ଅସ୍ତ୍ରାଗଳ ଦଥା ଦେଖ କଲୁ ଆର ପରିବ
ଶାଶ୍ଵାଶାଳିଟା ଅଛୁଟ ଦେଇବ ଦଥା କହିରୁ
ତହେର ପାଠକେ ଅନେକ ଦିକ୍ଷାଣ ଜାଗିବେ ।

(୩୫)

କଲେଗ୍ ବା ହାତାକର

କଣ୍ଠରୁ ଦିନରୁଥୁ ଅଛୁଟୁ । ଏହି ପଥକ୍ରେତ୍ରର
ଦେଖାଇ ଥାବଦ ଆମୀରମନେ ରାଜକ୍ଷେତ୍ର
ଦାଟେ ପେଶ, ଆହସ, ମୋଳ, ବାଲୁଡ ପ୍ରତିବନ୍ଧ
ଦିଲ ତମ ତତ୍ତ୍ଵରୁ କେତୁଷ୍ମରେ ଏବିଦି
ମେବର ଅନ୍ଧରୁ କେରାପିହିବେଗାହଁ ।

(୯) ଦୁଇ ଅମ୍ବର ସେଇର କାହିଁ
କାହିଁବା ଏକଥିରେ ଏହିତ ଶ୍ରୀମଠ ଅମ୍ବର
ଦେଇ ବନ୍ଧୁଙ୍କା ପାଇଗାରିବଳାହଁ । ପୂର୍ବ
ଜୋବଲ ଅମ୍ବରକୁ ବାବ ଶୁକା ଦ୍ଵାରାବା ମଧ୍ୟ
ବାପେଣ୍ଟାରେଲ ।

(୪) ସୁକୃତ୍ୟକୁ ଦେଖୁ ଏହାର ବିଜ୍ଞାନରେ
ଦେଖଇ ଲାଭ ସ୍ଵର୍ଗ ଦେହରେ ସମ୍ଭାବ ବହୁ
ଦୟା ଦ୍ୱାରା ନବୀନୀତ୍ୟବ୍ୟକ୍ତ ଯତ୍ନ । କ୍ଷେତ୍ର
ଅଭିଭାବର ଦରେ ଅଧିକାର ଲଭୀତ୍ୟବ୍ୟକ୍ତ ପାଦକ
ପଦବୀର ଓ ଚାର୍ଯ୍ୟ କ୍ରୂର ସହାୟ ସୁକୃତ୍ୟକ
ଶ୍ରୀପତିଲ ଉତ୍ସବରେ ଶୁଭାର ଦେଖିଯାଏ ତାହା

ଦେଖିଲ କୁମାର ପକେ ଟ୍ରେନ ଲାଗୁଣେ ଆହୁ-
ମଳ ଲାଗୁଣେବଳ ପ୍ରେରଣ ଏହି ଦୂଷସା
ହଜେ ଉଦୟ ପାଞ୍ଚବ ମାତ୍ରାଳକ୍ଷତି ଫର୍ମ୍ଯାଗଳ
ଅଲୋକଜା ବରଗାୟ ଠକ୍କା ଅବସ୍ଥା, ସବୁତ
ଟ୍ରେନ ପାଇବ ହୃଦୀରୂପ ପ୍ରାଣିକ କେଇମାନକ
ହବି ଅଗ୍ରିବଳ ମର୍ଯ୍ୟାଦରେ ଶୁଭବର୍ଷ ଓ ଧ୍ୟ-
ାନର ପ୍ରାଣିମଧ୍ୟେର ସୀମା ବିଦ୍ୟୁ ମାତ୍ର
ବର୍ଷମାର ପେଟ ଦୀର୍ଘ ଶୁଭାବ ଦେଖିଲୁ

କୁଳାବତ୍ରି ଏ ପ୍ରାଚୀ-ଶକ୍ତିଜଳ ।
ଦୂର ।

ପତ ତା ୫୭ ରକ୍ଷଣ ଅନ୍ଧାରୀ ସାର୍କ ପଦମଣି
ଦେଖୁଥେ ଉହଳ ଦୃଶ୍ୟବନ୍ଦିତର ଜୀବିତ
କାହିଁ ଅଧିକରଣ ଓ ତା ୮୮ ରକ୍ଷଣ କୁଣ୍ଡଳ
ମେଟେ ସଂଘରେ ଉହଳ-ପଟ୍ଟିତ-ଶିଳମର
ଦେଖାଇବ ଅଧିକରଣ ଉଚ୍ଛ୍ଵସିବ ପ୍ରକାଶ-
ବନ୍ଦୁ ତନ୍ତ୍ରକର ସ୍ଵର୍ଗମନ୍ଦରରେ ସମ୍ମାନ
କାହିଁ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଉଚ୍ଚ ଦୂରବରତ
ଅଧିକରଣରେ ପାଞ୍ଚମୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବାବୀ ଏବଂ ଏ
ଅଧିକରଣର ଟର୍ନ ଏବଂ ଅଧିକରଣ ମନେ କାହିଁ
ଅଧିକରଣ ଏବଂ କାହିଁକାଳକ ସମ୍ବନ୍ଧ
କାହିଁ ପଦ୍ମବିହୀନ ହୁଏ ସହବଦର ଅନ୍ତରକ ଉହଳ
ଦେଖୁଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ସୁତ୍ତମନ୍ଦର ଏବଂ ଏହି
ପାଞ୍ଚମୀକାଳରେ ସାହିତ ହୋଇଥିଲା । କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କାହିଁକାଳ କାହିଁ ମନୋମାନକ କାହିଁ
କାହିଁ, କିମ୍ବା ସବୁଜାତକାର ଅଧିକରଣ
କାହିଁ କିମ୍ବା ପ୍ରକାଶ ପ୍ରକାଶ କ୍ଷମାନୀ ପ୍ରକାଶ
ପ୍ରେସି, ମୁଦ୍ରଣ, ଲଙ୍ଘନ, ମାନ୍ଦ୍ରାବନ୍ଦ ପ୍ରକାଶକ,
ଅନ୍ତରକରଣର ମନ୍ତ୍ର, କାନ୍ତର ଉତ୍ସବ
କାହିଁ ନାମାବଳୀ ବାରତ କିତାବକର କାହିଁ
ଦେଖ ମନୁଷ୍ୱ କାହିଁ ବାନ୍ଧବଶ୍ଵର ପାଇଗଲା
କାନ୍ତରେବଳ କାନ୍ତର ଶୀର୍ଷକ ରମ୍ଭାନ୍ଦୁ
ପ୍ରକାଶ ମାନ୍ଦ୍ରାବନ୍ଦ ପ୍ରକାଶ କୁଣ୍ଡଳ ପ୍ରକାଶ
କାହିଁ ଦେଖ କୁଣ୍ଡଳ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ
ଅଧିକରଣରେ ବୋଲ ହୋଇଥିଲେ । ସାହିତ୍ୟ
କାନ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରୋକ୍ତ ବାନ୍ଧବଶ୍ଵର ମାନ୍ଦ୍ରାବନ୍ଦ
ଏବଂ କାନ୍ତର, କାନ୍ତର ପ୍ରକାଶ, କାନ୍ତର, ମାନ୍ଦ୍ରାବନ୍ଦ
ଏବଂ । ପ୍ରକାଶର ପଣ୍ଡିତ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ, ଉତ୍ସବ
ମଧ୍ୟର ଶୀର୍ଷକ ଅଧିକାରୀ, ପ୍ରମାଣ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ
ବନ୍ଦୁକର ବୋଲିବାରେ । କୁଣ୍ଡଳ ଅଧିକରଣର
କାନ୍ତର ଏ ପ୍ରେସର କେବଳ ୧୦୦୦
କୁଣ୍ଡଳ, ଉତ୍ସବ ଏବଂ କାନ୍ତର କାନ୍ତର କାନ୍ତର
କାନ୍ତର କାନ୍ତର ଲାଇସ ହୋଇଥିଲା । କାନ୍ତର
କାନ୍ତର ଏ ୧୦ ମଲ୍ଲପଦିତ ଅକ୍ଷମାନରେ
ଅନ୍ତରକା ପ୍ରକାଶକ କୁଣ୍ଡଳ ବୋଲିଥିଲା
କୁଣ୍ଡଳ ବନ୍ଦୁକର ମାନ୍ଦ୍ରାବନ୍ଦ ପରିବରେ କାନ୍ତର
କାନ୍ତର କୁଣ୍ଡଳ କାନ୍ତର ମାନ୍ଦ୍ରାବନ୍ଦ ଅଧିକରଣ

ତେଣୁ ମାତ୍ରାଖର ହାତ ଦି, ଏଇ, କରିଲୁଗାର
ଏହିଶେଷକ୍ଷେତ୍ରର ଜୟ ଏମ, ଏ, କବିରଚ
ପ୍ରତାନିତିକ, କବିରହ ମହାଶୟମାନେ ବଜାର,
ଶେଇ, ହନୀ ଓ ସାହୁରରେ ଯଥାତ୍ତିରେ
ମନ୍ଦିରୀ ସାରପୂର୍ଣ୍ଣ ବକ୍ରତାହାସ ପ୍ରକାଶ ଉଚ୍ଚ-
ଅଧିକରେ । ବାରୁ ଜମଳାପୁରୀ ପ୍ରଥିତିଲ ମହାଶୟ
ରଙ୍ଗରଙ୍ଗି ଓ ବନ୍ଦକ ବକ୍ରତାଟୋଷରେ ମଧ୍ୟ
ଶୈଥିପ୍ରୟ ଅତିବାହିତ ଉଚ୍ଚଥିଲେ । ପିଲାର
ଖୟ ବର୍ଣ୍ଣବର୍ଣ୍ଣରେ ଓ ଗ୍ରେନାଇ/ ଅଣ,
ଅଧି ଓ ଗ୍ରେନାଇ/ଏଣ ଗାନ୍ଧି । ବାଣିଜୀବୀ
ଓ ଗ୍ରେନାଇ ମାତ୍ର ସମିଦ୍ଧିର ଗଢିତ ଅଛି । ବେଳୀ-
ଲକ୍ଷର ଆସୁ ବାସୁ ସତକ ପ୍ରାୟ ହରାନ ଓ
ଗହଁର ବେଳର ପଣ୍ଡ ଏର୍ପଣ୍ଡ ହୋଇ ନ
ହୁଅର ଜଳାନାଲୁ । ଅମ୍ବୁମାନେ ଏହି ଅନୁ-
ଶ୍ଵାନ ଦୂରତିର ପ୍ରାୟିକୁ ଏକ ସମାଜ କାମନ
କରୁ ।

୬୭

ପ୍ରମାଣ ହେଉଛି ।

ତଳକ ସ୍ମୃତିରେ ଏ ନିଜରେ ଥିଲା
ପହାଳ ବୁଦ୍ଧିର ଗୁଣରେ ବୁଝାଯାଇଛି । ନୀରଳ
ଶୁଣ ସେଇ କୁଳରେ ବନ୍ଦ ହେଉଥିଲା ଏଥେ
ନିଜରେ ହାତମାଟ ଦୋଷରେ ପାଞ୍ଚ ରେବ
ବୁଲରେ ଦୂରତତ ଦିନ ହେଲା । ଏରେ ମହା-
କଳ ଓ ତୋରାତମାକେ କର ଉଠିଦେଇବେ ।
ପଦ୍ମକୁଳ ସାହେବ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରେ ଯେ
ପାଞ୍ଚ ସେଇ କୁଳରେ ବନ୍ଦ ହେବ, ତଥାମୂର୍ତ୍ତି
ପ୍ରକାଶ ଉପୋତ ଉଲ୍ଲେଖ ଦୟାଗକୁଳ
ବନ୍ଦବିଶେଷ ବାବୁ ଓ ପୁଅଳ ଶୁଣିବେଶେଷ
ଦୟାଗକୁଳ କୁଳର ନାହିଁ ହୁଏବ କରାଯା
ଦୂରି ଏହି ପୁଣ୍ୟକ ମୁଦ୍ରକ ହୋଇବାର ଓ
ପ୍ରକାଶମନଙ୍କ ଜିବନକୁ ସାମ ଦେଇବାକ,
“ଦୂରତ ଦରାଇ” ପାଞ୍ଚରେ ଉଚ୍ଚର ତଥା
ଦେଇବେ । ଏ ବାନ୍ଦାଟ ଜତ ଦେଇବାରତକ
ଶାର୍ମିଣ୍ହ ହେଲା । ସାହି ତୋରାନଦାର ବନ୍ଦୁଦୀର
ଓ ପଦକ କମା ଏହି ପୋଡ଼ାର ପାଇଁ
ପୁଅଳ ବକ୍ତା ନହାଇବାର ୦ ୦ ହେଉଇଲେ ସେ
ବାନ୍ଦା ଅପରିଷ ଫର୍ଟର ତଥାବୁଜରେ ବନ୍ଦିରର
ଅଭିଭ୍ଵ ତରି ମୋହାତ୍ମାର ଅପରାଧ “ପାଞ୍ଚ
ପରିଯା ଦୂର ଦରାଇବାର କାହା ପଡ଼ିଆଇବାକୁ
କେବୁ ମେଣ୍ଡ ବାଜିବିଲେ ଏହି ଜତ ମଙ୍ଗଳ
କାଳ ଦିନ ସହାତ୍ତ ମୁଦ୍ରକ ହୋଇଗମାର ବନ୍ଦ
କିମ୍ବିମ୍ବ ପୁଅଳକୁ ଆହୁ ମୁଦ୍ରକ ଦିଲେ ବାବୁ ?
ମଧ୍ୟାହ୍ନ ସମୟକୁ ଶୁଣିଲୁ କରିଲୁ ନିଜି କାହିଁ
ତାଳ ମଧ୍ୟ କିମ୍ବା ପରିମାଣରେ ପଡ଼ିଲୁ ।
ଅଭିଭ୍ଵ କୁଳର ସମୟରେ ମଧ୍ୟାହ୍ନରେ

卷之三

‘Shelter’ କି ଅଛି !

ଏ ବିଷୟରେ ଅନ୍ତରୀଳରେ ମଧ୍ୟ ସଂକଳନ ପାଇବାରେ ମୋଟିଏ ଦର୍ଶ ପ୍ରକଳ୍ପ ଉପରୁ ବେଳେ ଥିଲା । ଅଛିଲା ଏ ଆଶ୍ରମ ହେଉ ଏହି କଲ୍ପନରେ ‘ଆଶ୍ରମ’ (Shelter) ନାମରେ ଅକ୍ଷାଧାରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୋଟିଏ ଅଞ୍ଚଳ ସୁପିଳ ହୋଇଥିଲା । ଏହି କଲ୍ପନାକୁ Rev brother

D Khan କି ମର ଅଳେବେ ଜାଗନ୍ନା
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣରେ ଅଳେବ ଅକାଶ କାଳହା ସ୍ଥାନ
ଫୁଲା କେବି ଧୋଲଙ୍କ ଏହି ପଦିତା-
ପୁରୁ ରତ୍ନା ଚହିଗାଲୁ ଉପାୟ ଦିନବ
ବେଶ୍ୟରେ ସେ ଅମେରବାରେ ଭାବିବ
ପାତେବ ବରଳୁ ଯଦି ରେଣ୍ଡିକ୍ରୁ ନିର୍ମାଣପାତା

କମ୍ପୀ ଏକଜଣ ସାକଳ ରହିଲା ଦୂର ଅମେରିକା
ଥାରୁ ଏଠାକୁ ଥେବା ‘Shelter’ ଲାଗି ହେଲେ
ତେଣେ ଆଶ୍ରମ ପ୍ରାପନ କରିଥିଲେ । ଏ ଦେଖିଲେ
ଅନେକ ସମସ୍ତରେ ନରିବଲୋକଙ୍କରେ ଆଶ୍ରମ
କାଳକ ଶୀଘ୍ରକୁ ପୋଡ଼ି ଓ ପାଇବା ହେଲା
ତାରେ ବାସ୍ତଵରେ କଷିଯୁ କରିଦେଇଥାଏନ୍ତି
ଏହପରି ବାଲିକାମାନଙ୍କୁ ଦେଇ ଆଶ୍ରମରେ
ଆଶ୍ରମ ଦେବା ଉଦେଶ୍ୟରେ ନୃତନ ଆଶ୍ରମ
ପ୍ରାପନ ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରଥମେ ଏଠାରେ କଲା
ଦେବାରୁ ନରିବଲୋକେ ଆସିଥିବା ହେଉଥିଲା
ଏମାନେ ମନଟକ ସନ୍ଦେହ କରୁଥିଲେ କି
କୁଳବପ୍ରାପନମାନେ ଆଶ୍ରମ ଗୁ କରିବା
ପରି ଶାର୍କରୁ କୁଳ ବାଲିକା ଲେବା ହେଲା
ଏହି ଆଶ୍ରମ ଧର ପ୍ରାପନ କରିଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ
କୁଳ କରିବା ବାଲିକା ଆଶ୍ରମରେ ପ୍ରାକ ପାଇଁ
ସୁଖ ସକଳରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀବା ଦେଖି ବର୍ତ୍ତମାନ
ପ୍ରାୟ ଏକଟ ହାଲିପା ଏଠାରେ ଆଶ୍ରମ ପ୍ରାପନ
ଦେବାଇଥିଲା । ଏମାଜଙ୍କ ମ୍ୟାରେ ଦୂରୁପ୍ରାପନ
କିମ୍ବା ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ଡେକ୍ରିଶାର ସମ୍ପତ୍ତି ଥାରି
ଅଧି କରିଦେଇବା ବୈଶାଖମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧି
ଦ୍ରବ୍ୟବପ୍ରାପନ ବାଲିକାମାନେ ଏହି ଆଶ୍ରମ
ଆଶ୍ରମ ଲାଇ କରିଅଛନ୍ତି ୨୦୧୫ ଅଧିକ
ପରିବାରୀ ଦେଇଲାମାନେ ଏହି ଆଶ୍ରମ

ପ୍ରକାଶ । ଅଶ୍ରମରେ ହାଲିଦାମ ପଞ୍ଜୀ ସବହର
ତାର୍ଣ୍ଣ ଶୈଖ ଦେଇଥିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଗୋ
ହୁଏ ପ୍ରାପନ କହ ଶୈଖ ବିଷ୍ଵାଦିତ । <
ତଳୁ କାନ୍ଧାରତମର କାବନୋପାୟ ମଧ୍ୟ
ବିଶ୍ଵାଦିତ । ଅଶ୍ରମ ପ୍ରଥମରେ ଶୈଖ
ଦେଇବରେ ପ୍ରାପନ ଦେଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ
ପ୍ରାପନକ ଦେଇଲୁ ମୋଟିଏ ନୂତନ ପଦ୍ଧତି
ଦେଇବରେ ଏହିମେତ୍ରେ ପରିଚାରିତ ହେ
ଇଛି । ଅଶ୍ରମର ଉପହାରିତା ଦୂରିତର ମା
ନେତ୍ର ଅଶ୍ରମର କର୍ମଶଳରେ ଟ ୫୦୦୦
ଦାତାର୍ଥ୍ୟ ଦେଇଥିଲା । ଯେହି ବାନୀ
କୁହାର ନିର୍ମାଣ ଏହି ଅଶ୍ରମରେ ଅନ୍ତର୍ଭାବ
କାହିଁରେ ବୀରାମ କଥା ହେଉ ଏକ କାହିଁ
ନାହିଁ । କୋଟିରେ ଅଶ୍ରୁ ପାଇ ନ ଥି
ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାର ବେଶ୍ୟମାନ
ମଧ୍ୟ ଦୁଇ ତର ଥିଲେ । ତେବେକ ଆତ୍ମ
ପୁରୀ ଦେଇ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଓ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ପୁରୁଷ ସତ୍ତ୍ଵରେ । ଅନ୍ତର୍ଭାବର ହିନ୍ଦ
ପରିଷାପନରେ ସଙ୍ଗ୍ରହିତ ଉତ୍ତର
କିନ୍ତୁ ପରିଷାପନରୁ ଏମାନଙ୍କ ଉତ୍ତର
ଦେଇବାର ତୌଣିବେ ହେଲା କାହିଁ । ତେବେ
ଦେଇ ଗେ ପ୍ରେମଧର୍ମ ଶାପନ ମଧ୍ୟରୁ
ଦେଇବରେ ସେ ପରିଷାପନର ଉତ୍ତରର କି
ମୁକୁତରେ ସତ୍ୟ ଉତ୍ତର ଉତ୍ତର ପ୍ରେମଧର୍ମ
ପ୍ରକାଶରେ ହୃଦୟମାନର ଉତ୍ତରର କି
ମୁକୁତ ଉତ୍ତର ? ପରିଷାପନର ଉତ୍ତରର
କିମ୍ବା ନ ଥିଲା ? ହୀନ ସମ୍ଭାବ ହିନ୍ଦ
ପ୍ରେମଧର ଦେଇଥିଲା । ଏହି ବାନୀମା

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣମାନଙ୍କରେ ସମ ଲାଗି ଅଜ୍ଞାନ୍ୟ ନେବରୁ
ଏହି ସମ୍ମାନ ଅଧିକାର ପାଇଛେ । ଅମ୍ବୁମାନଙ୍କ
ଯଥରେ କଳାଧିକାରୀ ଉତ୍ସବେ ବାଜାରାବର୍ତ୍ତମାନ
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ଏହି
ଭାଗୀରଥ ଦରକା ଉଚିତ ଯେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ହୋଇ
ସେମାଠେ ବର୍ତ୍ତମାନ କି ଅକ୍ଷ୍ୱା ପ୍ରାଣ ଦେଲେ ।
ହଜାର ସବେ ଦଶ ଦା କଳାଶଳୀ ଲାଭା ଅଳ୍ପ
କେତେ ହୋଇପାରନ୍ତେ କି ? ହଜାର ସମାଜର ଏହି
ସବୀର୍ଣ୍ଣତା କି ଯିବାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମାଜର ଅର୍ଦ୍ଦମୂଳକ
ଦ୍ୱାରା ସରବର୍ତ୍ତକ ହଜାରକାଳୀନ ଲୁହେ । ଏହି
ପ୍ରଭାବ ଆଶ୍ରମକୁ କି ହଜାର କି ମୁଖରମାନ କି
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣମାନ ସମ୍ମୁଦ୍ରର ସାହାଯ୍ୟ ଦେବା ଉତ୍ୱଦ୍ୱାରା
ଅଛେ ।

୪୮

କର୍ମବକାଣେ ଶୁଣଇ ପ୍ରସ୍ତୁତନ ମାତ୍ର
ଜୀବ ହେଉ ଦୟାକୁ କର୍ମ କି କଲେ ସେ ଜୀବ
କିମ୍ବୁଦ୍ଧାତ୍ମତ । ଅମେମାକେ ଧରେବ ସମସ୍ତରେ
ଜୀବ ଦଢ଼ି ତ କର୍ମ ବଡ଼ ଏହି କର୍ମରେ ଦୂରଗ୍ରହ
ହେଉଁ ମାତ୍ର ତୁଲ ଯାହାଁ ସେ କର୍ମ କି କଲେ
ହେଉ ବଜା କୁଣ୍ଡଳାହୀଁ କି ହୋଇ କି କଲେ
ସେ ଶୋଶୀ ମୋରସକାରେ ମୋରଶାଖରେ
ଦୂରଗ୍ରହ ସେ ମଧ୍ୟ ଯୋଗକୁସ କର୍ମକାର ବଜା
ଏହି ସେ ସମ୍ମାନ କେର୍ମାନ୍ସକାଣେ ପଢା ଶାଳରେ
କର୍ମକୁ ସେ ପୁଣୀ ପ୍ରକାଶକନ୍ତୁସ ବର୍ମହା
ବଡ଼ ମାତ୍ର ଉତ୍ସବ କର୍ମମୁକରେ ଜୀବ ଅଛି
ସେ ଜୀବ ପାଇ କର୍ମ କି କର୍ମକୁ ସେ ଅନ୍ତରେ
ଅତ୍ୱି ଏହି ଯାହାକର ଜୀବ ଦାହୁ ସତର
କର୍ମ କର ତ ଶାରକୁ ସେ ସକା ଅନ୍ତରେ
ଅତ୍ୱି । ଜୀବ ଆହୁ ଅଧେ ଅପରି କି କର୍ମକୁ
ବୋଲି ମରି କର୍ମକ କର ତୁଳ ହୋଇ ରହି
କର କିଛି କାହାଁ । ଶୁଦ୍ଧବନ୍ଦୁ ଶୁଦ୍ଧରେ ନ
ହୋଇପାରେ ମାତ୍ର କର୍ମରେ ଯେତ । ପର
ବଜାତ ଜୀବରେ ସାକ ହୋଇପାରେ ନ
କର୍ମରେ କର । ଅତୁ ସେ ଅପରି କର୍ମକୁ
ଅପୂର୍ବମୁକ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରକାଶ ଅସବୁଦ୍ଧ
ଅବିଦ୍ୱାସୀ ଯଶୋଭୀମାଧ୍ୟମକ ସକଳ

ଗାହାରୁ କଢ଼ି ବୋଲି କି ବହୁ ଟାଟ କାହାରେ
ବର୍ମରେ ତଡ଼ି ଏବଂ ସେଇଁ ଶାନରେ ସେ
ହୋଇଥାରୁ ଗାହା ଦ୍ୱାରା ବଢ଼ାଇ ଥାଏ
ଅଛି କଢ଼ି ହେବେ ଗାହା ଅପରା ବୋଲି ତାଙ୍କର କର୍ମ ଚଥାଇବା
କୋଳ ତ ହୃଦ ଗରେ ହେବାଣମାତ୍ର
ସଂଧାରରେ ଜଣ ହୋଇ ପେକେ କରିବା
କି ହେଲା ॥ ତେବେ ଯେ କାହା ଉଧା ।
ବୈଷ୍ଣଵ କୁରାଧାରେ ଦେବତାର ମାନ
କୃପତେଣ ତଥାପରମାତ୍ମା । ଅଟେ ହେତୁ
ତମେ କାନ୍ଦିବାର ଦୀର୍ଘ ଶୀତରେ ଆଶା
କରୁଥିଲୁ । ପେକୁ ବର୍ମ କରେ ମେଘର ତୁ
ଯୋଗୀ ହେଲୁ ଏବଂ ଯଦ୍ବୁଧାର ଅପରାର ଦେବ
କମଳ ଧରିଛିଥାରୁ ତାହାରୁ ଅମୃତର
ଦରଶିଯ ଏହି କହିବି ସବ୍ବା କଣେବେ
ଏହି ଧର୍ମରେ ବାଦିକ ବିହାର ଏବଂ
ଅବଶ୍ୟକ । ଅମୃତନଳର ପୃଷ୍ଠାତାର ଗୌ
ହେବଳ ଜୀବାର ହେତାରୁ ॥ କିନ୍ତୁ
କର୍ମ ଭବୟ ତଳାର ଭବତ ପୁରୁଷମାତ୍ର
ନେତ୍ର ତେବେ ଥିଲୁ । ଅମୃତାନେ ଭବତ
ଅଭ୍ୟାସ ସ୍ଥାନ — ଦୀର୍ଘ ଦୟର ପୃଷ୍ଠାତାର
ପରବାରର ମୌରକ ଯେତା ଜାଗନ୍ନାଥ ଦ
ଅଛି । ଅପରାର କର୍ମ ତଥ ଅପରାର ଗୌ
ବରେ ପରିଚିତ ବା ପ୍ରକାଶିତ ହେବା
ମନୁଷ୍ୟଙ୍କା ଯେହି ଏହା ବାହିର ପୁଅ
ଦାତ ଦାତାଙ୍କ କାମ ଅପରା ଦର୍ଶକାର କଲ
ହେଲେ — ତର୍ହୁଁ କାହିଁ ଦାତାଙ୍କ କାମ ପରି
କରିବ ଲାଭିବାପ କହି ଅପରାର ତ ହେଲା

ଗୋଟିଏ ହୁଏ । ପ୍ରାଚୀନ କଥା ହୋଇଥିବାରୁ
କେତେବେଳେ ଦୂର ସମ୍ବାନ୍ଧ କଥା ହୋଇଥିବାରୁ
ହୁଏକି ତେବେଳାଧିକରେ କଥା କଥା ବ୍ୟାପ
ହୋଇଥିବାକି । ଭାବତର ବିଦ୍ୟା ଶିଖିଲା
ବିଦ୍ୟାକି ଲୁଧାତ ମଜ୍ଜାମୁହ ଲଞ୍ଜଥିବା
କୁହାଳିଙ୍କ ବ୍ୟାପ ହୋଇ କୁରବର କଥା କହୁଣ୍ଟି
ଅଛନ୍ତି । ଦାରି ପାଇବର କଥା ସେଇ ଦେ
ଲଞ୍ଜଥିବାରେ ସେଇଁ ମତ ପ୍ରଦାନ କଲେ
ତାହା ସବଧାରା ଗାଇବେ ଉଠିଥିଲେହେତେ
ପଞ୍ଜାବର ମାନ୍ୟବର ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ ପୁଣ୍ୟବିଷାକ୍ତ
ଶାସନମାତ୍ର ଅନ୍ତମୋଦତ ହୋଇନାହିଁ
ସେଇମାତ୍ରେ ଅନ୍ୟଥାର ବନ୍ଦୋର ବନ୍ଦୀର
ହୋଇଥିଲେ ସେମାନେ ଘୋମା ହୋଇ ନାହିଁ
ଯାହା ହୋଇଲା କୋଣାର୍କ ପେଟେ କୋଣାର୍କ

କୁଳର ଦିନ୍ମା ଜୀବନରେ ଶୋଇଥିଲେବ ଥିଲେ ତାଙ୍କ ପ୍ରକାଶ ସହିତର ହୋଇଗାଯାଇଥାଏନ୍ତି କି ? ବଢ଼ି ହେଲେ ଅମ୍ବେମାନେ ଅଧିକା କର୍ମଚାରୀ କାହାର କଢ଼ି ହେଉଥିଲୁ ଏ ହେବୁ । ଆବଶ୍ୟକ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏମନ୍ତ ସମୟ ଉପରୁତ୍ତ ହୋଇଥାଏ ସେ ତାହାର କୁଳକାଳର ବା ଖୁବୁଗା ଅଛୋ ଠାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ଦୀର୍ଘ ବୋଲି ପ୍ରକାଳ ମହି ଲଞ୍ଚ ଲାଗିଥିଲା ଏଥିରେ କହିଥିଲାଣ୍ଟି । ସେବେ ଅମ୍ବେମାନେ ତିଲା ଦେଇଥିଲୁ, ସେବେ ଉପରୁତ୍ତମାନେ ଅମ୍ବାଜଙ୍କ ଚିତ୍ତିଥିଲା ହେବେ ଗାହା ଅମ୍ବାଜଙ୍କର ଦର୍ଶିତରୁ—ଜୀବନ ଜୀବନ ନୁହେ । ତଳତମାତ୍ର ତା ୧୦ ଲଙ୍ଘାରେ କୋମାର ବିଷତିରେ ଉପରୁ ଉପରୁ ସଫାଳ ସବ୍ରାତରେ ସେଠା ମହାମାତ୍ର ଜହାନର ମହାଦେଶର ଅନ୍ତରକ ପାଞ୍ଚ ବିଦ୍ରୋହ କହିଥିଲାଣ୍ଟି । ସେ କହିଲେ କିନିର ସୂଚିତ୍ତାର ତାଙ୍କର ଅଭିଭାବୀ (national politics) କୁ ଶତ୍ରୁଭାବ (factory force) ତଥି ବିଧ୍ୟାରନାହିଁ । ବାଣ୍ଟି ଶର ଜାତ ସହିତର ବିଧ୍ୟା, ବିଜ୍ଞାନ ଓ ଜ୍ଞାନ କୁଳର ସମୟରେ ନିଜର କୁଳର ମାତ୍ର ଜାଗରନର ସବ୍ରାତ ଭାବରେ କରିବାରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନାହିଁ । ସେଇଁ ଅମ୍ବାଜଙ୍କ ପାଞ୍ଚମିତିରେ ବିଜ୍ଞାନ ସୁବିଦେ ଜୟନ୍ତିର ଦିନ

ପ୍ରତିକାଳର ମେ ସାମୁଟୁଳ ଶତ୍ରୁଗୀର ଓ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ
ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ ବଡ଼ ନୁହେ । ସବୁଗଲ ଦୈଶ୍ୟକର୍ତ୍ତା
ଓ ସ୍ଵରଗୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଧିକର୍ତ୍ତା
ଶତ୍ରୁଗୀ କରିବା ପଢ଼ିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟମନ୍ତ୍ର
ପ୍ରେମେତାଳ ହିଂକ୍ଷା ପାଇଲା । ଏ ଲକ୍ଷଣ
ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶବ୍ଦ ପେଣେଥାଏ ତେବେକାଏ ତ
ପ୍ରଥମକାଳ ପାଇଁ । ସାମୁଟୁଳମହାରେ ଆଜ
ପାଇ ଉଠିଥେ ଉର୍ଧ୍ଵ ଚରେ । ସେ
ତଥବକଳ କିମ୍ବା ଉପାଧାତ (Raw material)
ଯେଉଁମନମାର ଦେଖ କୋଇ ଉତ୍ସହ
ଏହା କହ ମେ ମୁଦ୍ରାମାନଙ୍କ ଶର୍ମିଲୀ
ଫରେଖ ଦୃଶ୍ୟ ହେବାର ଉକ୍ତବେଦି ଦେବ
ଅମ୍ବେଲାକେ ନବବର ବହୁପଥରୁ ହେ
ଦ୍ୱାରାଦାତ ଦେଖି ଶିଖିବେ ନିର୍ମାଣର
ଦେଖି ହେବ ମୁଣ୍ଡ ଦେଖିବ ବାହି । ଏ କି
ବିଦେଶ ଜାତାର ନ ଦେଖି ଛାପିବା
ହୋଇ ମୁଣ୍ଡ ଜାତାରପାଇବ ନାହିଁ । କେବେ
ବେଳେ କରିବାଟି କରିବୁ ମୋରପକ୍ଷ
ଯେଉଁ କୁରିବାଟି କୁରିବାଟିର ଉପରିବାର
ଅନୁମୋଦିତ ବର୍ତ୍ତରେ ଏହା ପରିବର୍ତ୍ତି
ଏବଂ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଜାତ ବ୍ୟକ୍ତିଧୀନଙ୍କ ମନ୍ତ୍ର ସମ୍ମା
ନ ଏହାରାକା । କେଉଁ କୁରିବାର ଓ କୁରିବାର
ଗଢ଼ିବାରାକାର ବିଜ୍ଞାନବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରଧାନ
ପକ୍ଷେବସ୍ଥ ଉପରେ ଦେଖି ସେ କୁରିବାର
ଓ କୁରିବାରାକାର ଅନୁମାନର ଏହା ଉତ୍ସହ
ଅମ୍ବେଲାକେ ଜାର୍ଦ୍ଦୁ ପାଇବାକୁ ଅବଶ୍ୟକ ଏ
ହେ ଆଜ ହରିତବେ ପରିବର ନ ହେବାର ଏ
କାମର ? ଅମ୍ବେଲାକେ ଜାର୍ଦ୍ଦୁ କାଳିଦିଶର

ପାରିବର ସୁଲବନାହ କ ହେବେ ଯମାନିମେ
ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଓ ଶାସ କବୁଳୁ ମାତ ଦେବେନିମେ
ଶିଖବାହିଗାହରେ ଅପ୍ରସର । ଅମ୍ବେମାନେ
ଜୀବୀ ଶୁଭପ୍ରଥିଷ୍ଠନକ ବିକାଶ ଆସନ୍ତି ଏ
ବିଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ ମାତ ଦେବେବନିମେ
ଅନ୍ତବାହୁ ଅମହର ଦୋଷତତ୍ତ୍ଵ ? ଅମ୍ବେ
ମାନେ ଜୀବୀ କୁର୍ରେଲେ 'ଜୀବ ଆସିଲାହୁ' ମାତ
ଆଏ କିମ୍ବାରୁ କୁର୍ରେଲା ଦେବେନିମେ ଥାଇଁ
ଚିର ? ଫଳୁନ୍ତଥା ଏହି ଦେବେବାଲାରୁ କୁଳି
ଅସ୍ଥିଦା କୁହୁପ୍ରାରମନ ଅମ୍ବେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟାମା
ବିଶାଖ ଶିଖିଗାରୁଥାହୁ—କୁଳ ହୋଇଅଛି କିମ୍ବା
ମାତ କର୍ମହାର ହେ ଜୀବ ଅବାରଣ । ଅମ୍ବେ
କହିବାକ ପ୍ରଥ୍ୟୋଜନ କାର୍ତ୍ତ୍ତମାନେ ଅପ୍ରକାଶ
ହେବେ କୁର୍ରେଲେ କିମ୍ବାରୁ କିମ୍ବାରୁ

ରୂପକ ଓ ହେଉଥି କୁଳତମାଣେ ଅମ୍ବାଳ
କର ଆପକ ହୋଇଥାଏ ହେବେ କୁଟୁମ୍ବ
ଓ ସୁରୁତା ଶତ ଅମ୍ବାଳର ଅଚନ୍ଦ କର-
କାର କେବି କୁ ଅର୍ଧର୍ଥତାଣେ ଜୀବ ଓ
ବର୍ଦ୍ଦର ଅଶ୍ଵ ଯେବାରୁ ।

—୫୩—

ପାଇବାର କଟଳବର ହୁଏ ।

ଅମ୍ବେରାଙ୍କ ସାହରେ ବାହୁ ଫୁଲପୁରାକ
ଗୋଧୁରଙ୍ଗର ପଦତଣ୍ଡିତ କମ୍ପରେ ଜୀବାଳୀ
କନ୍ତୁ ଆମୁଗାଳିଙ୍କ ବସ୍ତୁବ୍ୟ ପରେ ପରାମର୍ଶ
କରିବ ।

ପ୍ରକାଶମ୍ବ

ଭୟକ୍ଷମ ପାଠେ, ହୁଏବ ଓ ପାମୟୀଜେଣେତୋ
ରୂପେ ମୁଁ “ଅଧିକା” ସହି ଗାଁ ବ୍ୟାପ୍ତି
କରୁଥିଲ ହେଲୁ ଫୟୁକ୍ଟ ! “ଅଧିକା” କେ
ପ୍ରଭୃତିର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏହମାତ୍ର ପ୍ରାଚୀନତମ ଏହା
ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସକାରାତିକା ଭାବୀ ଦୋଷିକ
ବିଶ୍ଵସେ କଳ ଅଟେ : କ ଝାଁଝ ର୍ଯ୍ୟାକର ତୁମ୍ଭ
ପାଇ ଅବସ୍ଥା ପଦ୍ମା ପରମ୍ପରା ! ପାଖରଙ୍ଗରେ
ଦିନେ ମୁଦ୍ରାକାର ବଜା ଓ ପୁରାନ ମଧ୍ୟରେ
ଯୋଗ ସ୍ଥାପନ କରିବାରେ “ଅଧିକା”
ପ୍ରତିର ପରିବାରରେ କ୍ଷମ ଦୋଷାତ୍ମକ !
ଦେଖିବେ ଶାପାମର ସାଧାରଣ ମଧ୍ୟରେ ସାଧାରଣ
ଦିନରେଣ୍ଟନାୟିକୀର୍ଣ୍ଣ ବଜାରିଟି “ଅଧିକା
ତାତ୍ପର ବରନେନାମଜ୍ଜି ! ଆଜି କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଅବରବାଜର ବହୁର ଅମ୍ବ ଛବିର ମେଲେ
“ଅଧିକା” ରୁ ଦିଲୁଛି । ସମାଜରେ ଧରିଦର
ଅଭିଭବି ଓ ପାଦା, ପ୍ରାଚୀର କୋମ ବନ୍ଦିଧ
କରିପାରେ ଅପରକ ମହିଳା ଭାବୀ ବନ୍ଦିଧ
ଅତିକର୍ମ ପୂର୍ବପରା ବାହୁଦାମାତ୍ର !
ଦେଖିବେ ସମ୍ବାଦବଳିରୀ ମେ ବସୁମଧ୍ୟ
ବିଶ୍ଵସ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବୀ ଅନୁଭବରେ
ଦେଖିବେ ସବୀ, ପରିବହିଲୀମ୍ବ କୌଣସି
ଦେଖିବେ ଅନ୍ତରେଣୁକାରୀଙ୍କିରି ।

ତେଣେ ଅବସ୍ଥା, ସମାଜର ବଳ, ସମାଜ
ପ୍ରଧାନ ସୁଦୟକୁ କିମ୍ବା କଥା କଥା
ପରିବଳନ ବୁଝାଇ ଗଲି ଏ ବଳ ହୋଇଲା
କୁ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ହୋଇଲାଏ । ସମାଜର ବଳ
ପଥର ଏହି ଫୁଲ ଭାଇଙ୍କୁ ଦୂରୀ ପାଏ । କିନ୍ତୁ
ଦର୍ଶନ ଦକ୍ଷିଣାମାରଙ୍ଗରେ ଏହା ହୋଇଲା
ଯାହୁ—ଅକ୍ଷୁଯକ ପରିବଳନ କିମ୍ବା—କଥା
କଥେ ମଧ୍ୟ ବାହା ହୋଇଥାଏ, ମତ କିମ୍ବା
ଅପୁଣୀ (Apunia) ସହିତାଳ ପରିବଳନ ଏହା
ଦୂରୀ ପାଇ କଲେ ଏତାକୁ ପାଇ ଦୀର୍ଘ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କିମ୍ବା ଏହି ପ୍ରକାର ମୁଁ ଏକପ୍ରତିବନ୍ଧିତ ପାଇବା
କୁବରେ ଏହାରକା ହତାହ । “ ଏତେବା
ମଧ୍ୟ ଦେଖିବେଳେ ମେଉଁ ଅବର ଦେଖ
ଥିଲେ ଏହିରେ ମହୁଚୁ ଉତ୍ଥାନ ହେବା
ନ ଥିଲା, ଯାକି କାହିଁ ସମ୍ଭାବୀ ନିର୍ମଳ ହେବା
ଯୁଗରେ କିମ୍ବା ଏହି ସାମାଜିକ କଥା କଲେ
ଏହି ସମସ୍ତରେ ମଧ୍ୟ କୁ କିମ୍ବା ଦେଖ

ଶ୍ରୀକୃତିବାଜା

Our Municipality-

Though we have written much and cried hoarse, only stopping from howling, our City fathers are determinedly dumb, if not dumb-founded, not to speak of the Chairman and the Vice Chairman. The Chairman is busy in filling up the holes and hollows which abounded all around his newly-built well planned and standardized house over the ruins of the loaf factory of Mrs. Carter of old and thereby giving an object lesson to the members of the Municipal Board whom he has found incorrigible. Mosquitoes breed and are bred in the numerous pools, ponds, tanks anddobas from which the abodes of the City fathers are not far. An example was therefore thought as a peremptory need, an example which would bring home to the citizens of the town and our City fathers the lessons of what hygiene

—oOo—

The University Fellowship.

The good old saying that a slip between the cup and lip is just what has happened in connection with the election of Babu Santishekhereshwar Roy. We now come to know that our brethren of the Domiciled Community have sent in a strong protest against Babu Shanti Shekhereswar's election to the Fellowship of the Patna University. They have taken the right step. Nothing short of a stern protest from the right quarters will set things right. Any one and every one to be counted as domiciled is simply prodigious.

-oDo-

କୁଣ୍ଡଳା ପ୍ରାଦେଶିକ ନାମଙ୍କଳ ଅପର୍ଦିତ

ପ୍ରତ୍ୟାମଳ ଦୋଷ ଚାହୁମାନେ ଉଦ୍‌ବୀଗୁ ଦେବାନ
ଶୌଣିଧ ଦୋଷର କାର୍ତ୍ତି । ଏ ବିଷୟରେ ପଢ଼
ପ୍ରତ୍ୟାମଳ ମଧ୍ୟ ଦିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟିବା କେବଳ
କି ବିଜ୍ଞାପନ ବାହାରିଥିବ । ପ୍ରାଦକ ଦେବାନ
ନଳ୍ଲାବେଳେ ସଂପାଦ୍ର ମରିଅର୍ତ୍ତର କରି ଟଙ୍କା
ପଠାଇବାକୁ ସୁଧାରିକରି ।

— १०७ —

ପ୍ରକାଶିତ ଦିନାଂକ

respite for works of urgency in quarters congenial to the benefit of the most benefitted. Materials have been collected and are lying stacked and thereby not only narrowing down a narrower street, but helping the accumulation of any amount of slash and slush and garbage which only the rate-payers who live in these tracts know to their cost. What could be more provoking, we ask in all earnestness and there is all this talk and turmoil for self-government and self-determination. Fluke and fuss all.

